

IV
1921

श्री

भजन-सिंधु.

२५/१०/२१

योगक अने प्रकाशक,

प्रंडित हयाराम रत्नसिंह शर्मा.

कच्छ, सुभरीरोडा.

मुम्बई.

‘धी-मधुकर प्रिन्टिंग वर्क्स’ पीले सोडवाडो-मुलेधर,

प्रिन्टर वीरगुभाधुं लगवानगुये

माव्रीक हयाराम रत्नसिंह शर्मा ने भाटे छाप्पुं.

संवत् १९७७.

सन् १९२१.

शके १८४३.

कीमत रु. १-४-०.

८५०८

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૫૦૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ લગ્નસિધ્ધ

વિષય ૬-૩૨

શ્રી ભજન-સિંધુ.

(૬૪૭ કી)

ચોજક અને પ્રકાશક.

પંડિત દયારામ રત્નસિંહ શર્મા.

કચ્છ, મુમરીશાહા.

મુંબઈ.

‘શ્રી મધુકર પ્રીન્ટીંગ વર્ક્સ’ ખાતે ભોઈવાડા-ભુવેશ્વર.

પ્રીન્ટર વીરજીભાઈ ભગવાનજીએ

માલીક દયારામ રત્નસિંહ શર્મા ને માટે છાપ્યું.

સવત ૧૯૭૭.

સને ૧૯૨૧.

શકે ૧૮૮૩.

કીંમત રૂ. ૧-૪-૦.

વિધાપીઠ

અર્પણ પત્રિકા.

૧૯૫૬

ગુજરાતી કોષીસાહિત્ય-સંગ્રહ

૮૫૦૬

૬-૧૨

વેદમૂર્તિ, ભારત વિભૂષણ લોકમાન્ય

બાલ ગંગાધર તીલકના અમર આત્માની

સુપવિત્ર સેવામાં.

આર્યાવૃત્તાનાં પ્રાદ્યભોના ગૌરવતામાં અભિવૃદ્ધિ કરવા અને અખિલ જગત્નો શ્રેયસાધક આપના સુકોમળ કરકમળથી “શ્રીમદ્ભગવદ્ ગીતા રહસ્ય” તથા વેદોમાં “આર્યોનો ઉત્તર દ્યુવસ્થાન મૃગશિર્ષ” જે પુસ્તકો ધર્મ દ્રષ્ટિથી જોતા અંતઃકરણમાં નુતન જીવનનું દિગ્દર્શન કરાવે છે અથાગ માનસી શ્રમથી, પરોપકાર સુબુદ્ધિથી કર્મયોગનો પ્રતિપાદન કરવામાં આવેલ છે. સનાતન ધર્મનો સંરક્ષણ સુક્ષ્મ નિરક્ષણ આતુરતાની કસોટી અપૂર્વ બુદ્ધિબલ આત્મસંયમ વિગેરે આપનામાં સદ્ગુણો જોઈ આપના સ્થુલ લૌકિકિનાં પ્રથમ સવંત્સરીનાં સ્મારક તરીકે આ “ભજન-સિંધુ” નામક પુસ્તક હર્ષપૂર્વક આપના અમર આત્માને શાંતિ ઇચ્છતા અર્પણ કરતાં શ્રી પરબ્રહ્માણુ મહાપ્રભુને સાષ્ટાંગ દંડવત્ નમસ્કાર પ્રાર્થના કરું છું કે અમારા લોકમાન્યનાં અમર આત્માને શાંતિ બક્ષો ઇતિ શિવમ્ ॥

લી૦ તીલક ગીતારહસ્યનો ઉપાસક,

પંડિત દયારામ રત્નસિંહ શર્મા.

ભૂમિકા.

લોકમાન્ય બાલ ગંગાધર તીલકના પ્રથમ સર્વત્સરીના સ્મારક તરીકે બેઘડી ઇશ્વર સ્મરણ કરી પ્રભુ પાસે લોકમાન્યનાં અમર આત્માને શાંતિ માગીએ તે માટે “ ભજન-સિંધુ ” નામક પુસ્તક યોગજ્ઞમાં આવ્યું છે.

જ્ઞાનચક્ર રઘુવંશી કૃષ્ણદાશ જાલજી વર્મા તરફથી તથા પંડિત પ્રાણશંકર લાધારામ ઉર્ફે શુકદેવ પાસેથી તથા ઇતર સુજનો પાસેથી જે કીર્તનનોની મદદ મળી છે તેમનો હું સવિનય પુર્વક આભાર માનું છું. વિદ્યાવિલાસી બેશી વિકુલદાશ તથા બુધીરામ આણુંદજી તરફથી પંડિત પીતાંબરજી તથા વ્યાસ હરિરામભાઈ તથા ત્રણલોકની સ્થિતિદર્શક ફેાટુઓની મદદ મલી છે માટે તેમનો આભાર માનું છું.

ચિત્રોનો પરિચય—શ્રીપરમહયાળુ ઇશ્વરની સાકાર પ્રતિકૃતિ લોકચમાન તથા પંડિત પીતાંબર પુરૂષોત્તમ વેદાંતાચાર્ય તથા જ્યોતિષરત્ન વ્યાસ હરિરામ સુરજી પંડિત શ્રી જયરામ ભાઈ ઉકેડા શર્મા.

અંતઃકરણને પવિત્ર કરવા માટે આધુનિક સમયમાં બેઘડી ઇશ્વરમાં તલીન થવા સાધુવર્યો, મહાનસતો, ભકતોની અમૃત વાણીરૂપી ભજન. કીર્તન-પદોની ઘણીજ આવશ્યતા છે.

શ્રદ્ધાપૂર્વક ઇશ્વર ભજન કરતા આત્મીકળણ પ્રકાશમાન થાય છે.

લી૦

મુબંક-આવાડ કૃષ્ણપદ્મ
લોકચમાન પ્રથમ પુલ્કનિધિ
ઈંદુવાસરે શકે ૧૮૪૩.

પંડિત દયારામ રત્નસિંહ શર્મા

મહાત્મા શ્રી અમૃતલાલ સુન્દરજી પઠિયાર પોતાનાં “સ્વર્ગના આનંદ”

પૃષ્ઠ ૧૬૪ માં ભજનનો બળ વિષે લખે છે કે,

“સંસારસમુદ્ર તરવા માટે તલાણુ જોશે, હાથપગ પછાડવાથી કાંઈ તે નહીં તરાય”

“ધર્મનું લક્ષ મિત્ર એ છે કે, સંસારસમુદ્ર તરવો કારણ કે જ્યારે સંસાર તરાય ત્યારેજ કર્મના અધનમાંથી છુટી શકાય છે. જ્યારે સંસાર તરાય ત્યારેજ જન્મ મરણના ફેરામાંથી અચી શકાય છે. અને જ્યારે સંસાર સમુદ્ર તરાય ત્યારેજ મોક્ષ મેળવી શકાય છે. માટે સંસાર સમુદ્ર તરવાની ખાસ જરૂર છે. પણ યાદ રાખજો કે હાથપગ પછાડવાથી કાંઈ સંસાર સમુદ્ર તરી શકાતો નથી. પણ સંસાર સમુદ્ર તરવા માટે તો નાવ જોઈએ છે એ નાવ કયું? તે તમે જાણો છો? એ નાવ તે પ્રભુ ભજનનું નાવ છે. ભજનના નાવ વડે સંસાર સમુદ્ર તરી શકાય છે.” તેથી અનુભવી ભક્તો કહે છે કે:—

વ્રત, ઉપવાસ, દાન, તીર્થસ્નાન, વીગેરે ધર્મના જે કાંઈ બહારનાં સાધનો છે તે અથા સાધનો હાથપગ હલાવવાની નાનકડી નદીકે ગામનાં ઝાપાના તળાવમાં તરી શકાય, પણ હાથપગ હલાવીને કાંઈ સમુદ્ર તરી શકાય નહીં, તેમજ યાદ રાખજો કે, એવાં એવાં ધર્મના સાધનોથી કાંઈક થોડીઘણી મદદ મળે, પણ કાંઈ સંસાર સમુદ્ર તરાય નહીં. સંસાર સમુદ્ર તરવા માટે તો ભજનનું નાવ જોઈએ.

અંધુઓ! ભજન એ બહુભારી વાત છે એ માટે મહાત્માઓ એમ કહે છે કે. જે બાળશાળી હોય તેને ભજન કરવાનું સુઝે છે.

જેના અનેક જન્મનાં પુણ્ય કૃત્ય થયાં હોય તેને ભજન કરવાનું સુઝે છે, જેનાં પાપ કૃપાંવેલા હોય તેને ભજન કરવાનું સુઝે છે, જેને સદગુણનાં પંજા વાગ્યા હોય તેને ભજન કરવાનું સુઝે છે, જેના પુર્વના સંસ્કાર સારા હોય તેને ભજન કરવાનું સુઝે છે, જે દુઃખના ક્ષોભીમાંથી પસાર થયાં હોય તેને ભજન કરવાનું સુઝે છે, જેણે ધર્મનાં ઘણાં રસ્તાઓમાં ઘણાં પુરુષાર્થ કર્યો હોય તેને ભજન કરવાનું સુઝે છે, જેણે સત્સંગ કર્યો હોય તેને ભજન કર્યાનું સુઝે છે, અને જેની ઉપર અનંત શ્રદ્ધાંડના નાથની કૃપા ઉતરી હોય તેને ભજન કરવાનું સુઝે છે, કારણ કે:—

ભજન કરવાથી અંતરનાં દરવાજા ઉઘડી જાય છે, ભજન કરવાથી અનેક જન્મનાં પાપ કૃપાઈ જાય છે, ભજન કરવાથી અંતરમાં શાંતી આવતી જાય છે, ભજન કરવાથી હૃદયમાં મીઠાશ આવતી જાય છે, ભજન કરવાથી જાગૃતિ ઓછી થતી જાય છે, ભજન કરવાથી નિરુદ્ધિપાણું આવતું જાય છે, ભજન કરવાથી ત્યાગવ્રતિ વધતી જાય છે, ભજન કરવાથી ભગવાનનો મહિમા સમગ્રનો જાય છે, ભજન કરવાથી મનમાં ઘણી જાતનું નવું ખળ આવતું જાય છે, ભજન કરવાથી શાસ્ત્રનાં સિદ્ધાંતો સમગ્રના જાય છે, અને ભજન કરવાથી સૌ છવો ઉપરનો આત્મભાવ જાગૃત થતો જાય છે. આવા આવા ભજનમાં અનેક કાવ્યદાઓ છે; માટે ભક્તો કહે છે કે:—

જે ભજન છે તે નાવ છે, અને ખીજા સાધનો છે તે હાથપગ પછાડવા જેવા છે અને યાદ રાખજો કે હાથપગ પછાડવાથી કાંઈ સંસાર સમુદ્ર તરી શકાય નહીં, એ સમુદ્ર તરવા માટે તો ભજનરૂપી નાવ જોઈએ, માટે જો સંસારરૂપી સમુદ્ર તરવા ઇચ્છા હોય તો ભજનરૂપી નાવને પકડી રાખજો તે એ નાવનો આધાર છોડશોમાં એટલે સહેલાઈથી સંસાર સમુદ્ર તરી શકશો.

स्वधर्मधुरंधर देवशालाधर
पंडित हरिराम सुरज व्यास.

जन्म सं. १८८८.

मृत्यु १९६५.

श्रीमत्सद्गुरुपीतांबरप्रतापपञ्चकम्

—:०:—

वसंततिलकावृत्तम्

श्रीरामसद्गुरुपदाश्रितचञ्चरीक,
बापोःकृपादगवलब्धनिजात्मबोध ।
पीताम्बराह गुरुदेव भवत्पदाब्ज-
संसेवनोद्भवमिदं फलमस्ति नूनम् ॥ १ ॥
ग्रन्थस्य य “ द्विविधसौख्यलवावभास- ”
स्यालेखनेऽद्य मम साहसमेवमीदृक् ॥
मन्ये ततोऽस्य शरणं जनमोददञ्च
भाव्यं पदार्थवशदं विजयार्थदं वै ॥ २ ॥
किन्नो भविष्यति विलासकरः प्रबंधः
संसाधितार्थघटनो विविधार्थबोधः ॥
मोक्षाऽर्थवन्तव विभोयदीहास्ति वाचा-
सञ्चारसारसगुंफितभावलेखः ॥ ३ ॥
इत्थं समस्तसुखहेतुवतां वरेण्यम्
संसारकर्तृ परितापहरंपरं मे ॥
श्रीऽसद्गुरोःसकलकारुणिकस्य नेत्रा-
पाङ्गप्रसंगकरणं शरणं सदाऽस्तु ॥ ४ ॥
श्रीऽसद्गुरोःसाहाय्यकरणपटुतावादेदं वंदनीयाः
श्रीबापोः । श्रेष्ठवर्णो द्विजकुलजनिभृद्भूषणः कीर्तनीयः ॥
वैप्रे रत्नेश्वराख्यप्रथितगुणगणैर्वन्दनीये कुले ये
जाताः पीताम्बरार्या मम परमगुरवःश्रेयसे संभवन्तु ॥ ५ ॥

ले:- श्रीगुरुचरणपादुकासेवनेप्सु गोविंद शर्मणःमनू
रत्नसिंह शर्मा धरादेवः

સ્થાપિત સં. ૧૯૬૨.

વિદ્યાવર્ધક પુસ્તકાલયના માત્રેક પડિત દયારામ રત્નસિંહ તરફથી પ્રગટ થયેલ પુસ્તકોની ટુંક યાદી.

૧ વિવિધબોધ પ્રકાશ (બાર ભાગમાં)	૧-૦-૦
૨ રત્નપ્રબોધ વચનામૃત સહસ્રી	૦-૮-૦
૩ સુબોધ સુધાકર	૧-૦-૦
૪ ચતુર ચિંતામણિ	૧-૦-૦
૫ પતિવ્રતા પારસમણિ	૧-૦-૦
૬ દયાસાગર... ..	૧-૦-૦
૭ ભજન-બૃષણ તથા ભક્તિ બૃષણ (આ. ત્રીજી.)	૧-૪-૦
૮ ભજન મણિ	૧-૦-૦
૯ ભજન-ચંદ્રિકા (આ. બીજી.)	૧-૦-૦
૧૦ ભજન-સિંધુ	૧-૪-૦
૧૧ શિવ-ભજનાવળી (આ. ૪ થી.)	૧-૦-૦
૧૨ યશ-ચંદ્રિકા	૦-૪-૦
૧૩ આરતિ-સંગ્રહ.	૦-૨-૦
૧૪ ગૌરક્ષા પંચરત્ન	૦-૦-૦
૧૫ સક્ષિપ સન્ધ્યાયા	૦-૦-૦
૧૬ સ્ત્રીઓ માટે પાઠ પૂજન	૦-૧-૦
૧૭ વેદેશ વિદારણ	૦-૮-૦
૧૮ શુકનશાસ્ત્ર	૧-૦-૦

ઉપરના પુસ્તકોમાંથી જે શિક્ષકમાં ન હશે તે મોકલવામાં આવશે નહીં.
રીપ્લાઈ કાર્ડ અગર સ્ટેમ્પ મુકવા શિવાય જવાબ મળશે નહીં.

પડિત દયારામ રત્નસિંહ શર્મા.

વગાદી, તુલશીદાસ મુરબ હાઉસ નં. ૩ મુંબઈ.

બાહરે ખખર.

ઈનામ રૂ. ૫૦ હું ઇનામ.

અમારા તેલોમાં બ્લાઈટ ઓઈલ તથા આસ તેલ છે તેનું સાબીતી કરી આપનારને રૂ. ૫૦

ઈનામ આપવામાં આવશે.

બનાવટી હેઅર ઓઈલો વાપરી કંટાળેલાઓને અમુલ્ય તક.

ચંદ્રમણી ઓઈલ.

દરેક કુટુંબોમાં માન પામેલું ખુશખોદાર ચંદ્રમણી હેર ઓઈલ દીલને આનંદ આપનાર મનને પ્રવૃત્તિત કરનાર આ હેર ઓઈલમાં હમ્મરો તાગ્ન પુષ્પનો મીઠો સુવાસ સમાયેલો હોવાથી અત્યંત લોકપ્રીય થઈ પડ્યું છે. સ્ત્રીઓની ખુબસુરતી તે તેના મુંદર વાળોને અગે રહેલી

છે. અને તે મુંદર વાળ ચંદ્રમણી ઓઈલના ઉપયોગથી પ્રાપ્ત થાય છે વડી તેની બનાવટ રસાયણિક કલા વિધાનથી કરવામાં આવેલી હોવાથી તેના નામ પ્રમાણે જ ગુણ ધરાવે છે. મગજનું કામ કરનારા માસ્તરો, વિદ્યાર્થીઓ, વકીલો, સ્ત્રીઓ, પુરૂષો, બચ્ચાઓ આ ઓઈલનો ઉપયોગ કરવાથી માથાના તમામ દરદો દુર કરી માથાના વાળ કાલા અમર રહેવા અને અમરા વેલી સમાન લાંબા વધારી દેવાનો અગમ્ય ગુણ હોવાથી યોગ્ય સમયમાં આ હેર ઓઈલ પ્રાણપ્રીય થઈ પડ્યું છે. સોનાને મીલીટ કરવાની જરૂર પડતી નથી. ફક્ત એકજવાર વાપરી ખાતરી કરો.

બાટલી એકની કીંમત ચૌદ આના પોસ્ટ બુટ.

મુર્ચકાન્ત દેવેન્દ્ર આમ. બાટલીના રૂ. ૦-૮-૦

રીંગવમ આઈન્ડેમેન્ટ. [દરાજનો મલમ.] બાટલીના રૂ. ૦-૪-૦

તાજે કલમ-હમારે ત્યાં દરેક પ્રકારના ચુર્ણો, તાવની ગોળીઓ, જીરુઓ, ગોળીઓ, ખાંસીની ગોળીઓ, મરચાની ગોળીઓ, કફ સીરપ, બાલામૃત, તજનો અર્ક, ત્રુપેલ તેલ, નારંગીનું તેલ, નાગર તેલ, ખસ ખુબલી, અને ગરમું મઝ, વિગેરેના મલમો તૈયાર મળશે. વેપારીઓને ભરપુર કમીશન આપવામાં આવશે.

વૈદ્ય કુબેરજી ઠામોદર સુકલ. સુચકાન્ત દેવેન્દ્ર ટીપો.

માંડવી કાથા બજાર રામમંદીર પોસ્ટ નં. ૩ મુંબઈ.

અનુક્રમણિકા.

પદ.	બંજન.	પાનું.	પદ.	બંજન.	પાનું.
૧	જય જનારંધના ...	૨	૨૯ મિંદર દેખી દરે સુદામાજી ...	૧૪	
૨	શ્રી શીવ નિરંજના ...	૩	૩૦ કકા કૃષ્ણ તણી ભકિત કરીએ	૧૫	
૩	ભય હરો હરી ...	૩	૩૧ કરીએ કૃષ્ણ ઉપાસના ...	૧૬	
૪	આત્મતત્વ વિચાર ...	૪	૩૨ કકા કમઠ રૂપ ...	૧૮	
૫	કયું ન કરે દીલજ્ઞાન ...	૪	૩૩ કકા કાશીપતિ ત્રિપુરાસરિ ...	૨૧	
૬	વેદવચન કરકાન ...	૫	૩૪ ઓધા ભકિત નવધા પ્રકારની	૨૨	
૭	કર સદગુરુ પદ પ્યાર ...	૫	૩૫ ઓધા ભકિતએ શ્રેષ્ઠ ...	૨૨	
૮	દીનું અભયપદ દાન ગુરુજી...	૫	૩૬ સખી પ્રગટયા શ્રીરામ ...	૨૩	
૯	સદગુરુ દીન દયાળ...	૬	૩૭ સખી પ્રગટયા શ્રીકૃષ્ણ ...	૨૩	
૧૦	મારી હુંડી સ્વીકારો મહારાજ	૬	૩૮ સખી રથમાં બેસી ...	૨૪	
૧૧	રામ બજે સો જીત્યા ...	૭	૩૯ વાલા બોરા વીણ્યાં છે ...	૨૪	
૧૨	બાતનમે ખીત ગયો ...	૭	૪૦ પિતા માત કુંટળ ...	૨૫	
૧૩	જગત જાલ માયા ...	૮	૪૧ પરિવ્રજા પરમ સુખદાર્ઢ	૨૫	
૧૪	જના હૈં જગકા ...	૮	૪૨ નીરાકારે આકારજ ઉપજ્યો...	૨૬	
૧૫	આજ મારી પુર્વ જન્મની ...	૮	૪૩ વિપ્ર વામન વેશ ધરી ...	૨૬	
૧૬	પ્યારને મોરલીવારાનેરે ...	૯	૪૪ ગોચનમે ચુલગાત ...	૨૬	
૧૭	કાનુકો ન જાણે મારી પ્રીત...	૧૦	૪૫ ગોચનમે ચુલતાન બયોમન...	૨૭	
૧૮	જલ ભરવા કેમ જાઉં ...	૧૦	૪૬ કર નીશીદીન સતસંગ ...	૨૭	
૧૯	રાધેવર રંગ ભન્યોહું ...	૧૦	૪૭ સંતખીન સમસાન ...	૨૭	
૨૦	માયા લાગી માયા લાગી ...	૧૧	૪૮ દોદીન રહેજન ...	૨૮	
૨૧	બીગરી કોન સુધારે...	૧૧	૪૯ રૂડે રૂડું રંટન સીતારામનુરે	૨૮	
૨૨	બલીહારી રશીઆ ગીરધારી	૧૧	૫૦ મોભો મોભો મુરખ ...	૨૮	
૨૩	એક દીન એશે પ્રાણી આવશે	૧૨	૫૧ પામ્યો પામ્યો ઉત્તમ અવતાર	૨૯	
૨૪	આવ્યો આવ્યો ઉત્તમ અવતાર	૧૨	૫૨ જીત્યાજી મુરખ હાથે ...	૨૯	
૨૫	પામ્યો પામ્યો ઉત્તમ અવતાર	૧૩	૫૩ સ્વાસેહી સ્વાસેહી સ્વાસા ...	૩૦	
૨૬	જીવ તું જનમ્યો જ્યારે ...	૧૩	૫૪ શ્રી નરહરનામ જપો ...	૩૦	
૨૭	હરિદાસા હરિદાસા ...	૧૪	૫૫ દયાનિધી દેવ ચરાચર ...	૩૧	
૨૮	તમે નામ નારાયણનુરે ...	૧૪	૫૬ પ્રજુ પડવે પ્રલાદ ...	૩૧	

અનુક્રમણિકા.

પદ.	ભજન.	પાનું.	પદ.	ભજન.	પાનું.
૫૭	શુવ પડવે પડયો મોહ ફંદમારે	૩૩	બારમાસી.		
૫૮	નમીએ શ્રીગુર પદ પાય ...	૩૪	૭૭	શોધે સતી પતીને ...	૪૯
૫૯	કંઠે પેહ્યો જેણે હાર ...	૩૫	સમ વિવાહ.		
૬૦	કહેછે આત્મા તનને... ..	૩૭	૭૮	જનકપુરમેં ઘરઘર હોત ...	૫૦
૬૧	સુણો તમે સાર સંસારી ...	૩૭	શિવ વિવાહ.		
૬૨	પ્રેમીજન પ્રેમને પાળે ...	૩૮	૭૯	અસોરે મન હીમાપુરમેં ...	૫૦
સદ્ગુર સ્તુતિ.			શ્રી હરીહરની પ્રાર્થના.		
૬૩	સ્વામી આએ તુમ શરણુ ...	૩૮	૮૦	મમ સંકટ શકર સર્વ હરો... ..	૫૧
૬૪	અકલ પુરુષ ગુર અવતારી ...	૩૯	૮૧	ગુર બીન કોણુ છોડાવત ફાંસી	૫૧
૬૫	મિલ્યા મોહી ગુર... ..	૩૯	૮૨	અંસુરી સુની મોહી અજકા...	૫૨
૬૬	હમકોં નિજ દરશન... ..	૪૦	૮૩	વામન દિજ હરિરૂપ બનાયો	૫૨
ગાપી ગીત.			૮૪	ગજ લીનો તાર હરીને ...	૫૩
૬૭	વ્રજ સુધન્ય બ્યાં	૪૦	૮૫	ભય નરસિંહ પ્રભુજી ...	૫૩
વેણુ ગીત.			દોહરા.		
૬૮	એછે મહા હલ સખી ...	૪૩	૮૬	અર સાકર પ્રીતી નહી ...	૫૪
૬૯	પંખી મણોજ મુનિઓ ...	૪૪	થાળ.		
૭૦	જુહી જંગલે ફસાયકોં બાધરે	૪૪	૮૭	સત્યનારાયણુ દેવ દયાલ ...	૫૭
૭૧	ગઢપણુ મારે નથી જોઈતો...	૪૫	૮૮	દશરથ સુત રઘુરાઈ ...	૫૭
૭૨	ગઢપણુમાં ગોવિંદ ગાયુ' ...	૪૬	૮૯	મારી પ્રેમ ભાવની છે યારી...	૫૮
૭૩	અહો મન ભાવ ધરીને ભજરામ	૪૭	કુચ્છી સ્તોત્ર.		
૭૪	સજ્જન બીના ગમ પાવત નહી	૪૭	૯૦	શંખવળે નારાયણુ દેવ ...	૫૮
૭૫	ગીરીવર સુંદર સ્યામ ...	૪૮	૯૧	શૌમલી આવો સુંદરી ...	૫૯
૭૬	કર્મકો પાત્ર અંકાર	૪૮	૯૨	મનીષા મનવશ કરીને ...	૬૧
			૯૩	મનીષા મનવશ કરતું ...	૬૧
			૯૪	અઘૌઠિકે મિષ્ટ સાગરકે ...	૬૧

பொது சபலாசனம்.

॥ श्री हरि कृष्णाय नमः ॥

श्री भजन सिंधु.

भगलायरण.

॥ गोविंदेति सदा स्नानं, गोविंदेति सदा नमः ।

॥ गोविंदेति सदा ध्यानं, सदा गोविंदं किर्तनम् ॥ १ ॥

॥ श्री विष्णुः षोडशनाम स्तोत्रम् ॥

॥ औपधे चिन्तये द्विष्यं, भोजनेय जनार्दनम् ॥

॥ शयने पद्मनाभं, विवाहेय प्रणपतिम् ॥ १ ॥

॥ युद्धे अक्षरं देवं, प्रवासेय त्रिविक्रम् ॥

॥ नारायणं तनु त्याजे, श्रीधरं प्रिय संगमे ॥ २ ॥

॥ दुः स्वप्ने स्मर गोविन्दं, संकटे भद्र सुदनम् ॥

॥ कान्ते नारसिंहं, पावके जलशायिनम् ॥ ३ ॥

॥ जलमध्ये वराहं, पर्वते रघुनन्दनम् ॥

॥ गमने वामनं चैव, सर्व कार्येषु भाववम् ॥ ४ ॥

॥ षोड शैतानि नामानि, प्रात इत्याययः पठेत् ॥

॥ सर्वपाप विनिर्मुक्तो, विष्णुलोके भवति ॥ ५ ॥

॥ શ્રી હરિ કૃષ્ણાય નમઃ ॥

શ્રી ભજન સિંધુ.

૧

રાગ—કલ્યાણ.

જય જનારધના, પ્રભુ શાંતી વર્ધના,
ભક્તપાલ દીન દયાલ, હુષ્ટ મર્દના—જય.—ટેક.
રામચંદ્રનો રૂપ ધરીને, રાખી ધર્મની માઝ,
રાવણ સરીખા હુષ્ટ હણીને, ટાળી સર્વની કાઝ—જય૦ ૧
કૃષ્ણચંદ્ર અવતાર ધરીને, રોળયાં હુષ્ટ અપાર;
ધર્મ સનાતન સ્થાપન કીધો, ધરણી ઉતાર્યો ભાર—જય૦ ૨
વામન રૂપ ધર્યો ગીરધારી, દેવરાજને કાજ;
ત્રણ પગમાં ભુમંડળ માપ્યો, અર્ધપાદ બલીરાજ—જય૦ ૩
નૃસિંહ રૂપ ધર્યો ગીરધારી, ભક્તરાજ સુખ માટ;
માર્યો હિરણ્ય કંશ નખેથી, ટાળ્યો જન ઉચાટ—જય૦ ૪
દ્રૌપદીને બહુ ચીરજ પુર્યાં, હુષ્ટ સભા મોભાર;
ભક્તરાજ પાંડવને કાજે, કૌરવ માર્યાં હાર—જય૦ ૫
બાઈ મીરાનાં લાડજ પુર્યાં, જય ગીરધારી લાલ;
વિખનો ખ્યાલો અમૃત કીધો, કર્યો મીરાંને ન્યાલ—જય૦ ૬
નરસિંહ કંઠે હાર ધરીને, મોડયાં સૌના માન;
ગરૂડ તણને ગજ સુકાવ્યો, જય જય શ્રી ભગવાન—જય૦ ૭
જેષ્ઠારામ જુગો જુગ જીવન, રહેજો ઉર મોભાર;
કામ ક્રોધ મદ લોભ નિવારી, ઉગારો કીરતાર—જય૦ ૮

૨

રાગ—એજ.

શ્રી શીવ નીરંજના, જય ભીડ ભંજના,
ચર્ચુ શર્ચુ હું તમરિ ભક્ત વંદના;
શીશ ગંગને ભસ્મ અંગ છો, વ્યાપક હામો હામ,
કૃપા કરી મમ હૃદય ખીરાને, વંદુ કરી પ્રણામ—શ્રી શીવ૦
મારકંડ આળ્યો તમ શર્ણુ, ઉભાર્યો તત્કાલ,
યમરાજનો માન ઉતારી, અમર કર્યો નીજ ખાલ—શ્રી શીવ૦
શ્રીમત્શકરે સ્વામી રૂપે, પ્રગટ થયાં પૃથ્વી માંહે,
જૈન બોધ મત ફેદ હટાવ્યાં, સ્થાપ્યો સનાતન ન્યાય—શ્રી શીવ૦
ભવ શીવનું બીનપણું તેમાંથી કલપાય,
ભાગ ત્યાગનાં ન્યાય વડે, તે ભવ શીવ ઓળખાય—શ્રી શીવ૦
ભય ભીડ ભંજન જય આનંદ ધન, ભવજલ તારનહાર;
અંતર ભમી અગ જગવ્યાપી, રેન્ને ઉર મોભાર—શ્રી શીવ૦
શ્રી મત્શકરાચાર્ય દયાલુ, જ્ઞાન તણું ભંડાર;
મેહર કરી અજ્ઞાન નિવારો, ટાળો ભય સંસાર—શ્રી શીવ૦
જેપ્રાસમ કહે કરજોડી, સત્ય ચીદ આનંદ દેવ;
નાશ કરો અહંકાર અમારો, સ્થાપો ઉર શુભ દેવ—શ્રી શીવ૦

૩

રાગ—એજ.

ભય હરો હરી કરૂણાં દયા ધરી,
જન્મ મર્ણુ જગત ફેદ કબૂત દુર કરી—ભય૦—ટેક.
બ્રહ્મા રૂપે આપ બનીને ઉપજાવો સંસાર;
રજ પ્રધાન ઉર કર્મ આચરો, જય જગ સરજનહાર. ૧
વિષ્ણુ રૂપે આપ બનીને, કરતા જગ પ્રતીપાળ;
સત્વ પ્રધાન હૃદયમાં ધારી, ધરતાં જન્મ દયાળ. ૨
શંકર રૂપે આપ બનીને, કરતા જગ સંહાર;
તમ પ્રધાન અંતરમાં ધારી, કરતાં જ્ઞાન ઉચાર. ૩
રામ કૃષ્ણ નરસિંહ વામનભૃ મધ્ય કછ અવતાર,
ભક્ત ધર્મ પ્રતીપાલન કરવા, ધાર્યાં દેવ મુશર. ૪

સચરાચર છે નભવત વ્યાપક, છે એક અદ્વૈત અખંડ;
સત્યચીદ આનંદ અસ્તિ બ્રાતી પ્રીય, નામ રૂપ બ્રહ્માંડ. ૫
જેષ્ઠારામ રમે સર્વાંતર, વેદ પુરાણે શાંખ;
સંત સંગથી જાણી, અંતર જ્ઞાનામૃત રસ આખ. ૬

૪

પદ-રાગ-કાફી.

આત્મ તત્વ વિચાર નિરંતર, આત્મ તત્વ વિચારે;
તણ કુટિલ મન કામનાં, આત્મ તત્વ વિચાર—ટેક.
સુર દુરલભ નર સાજ મિલ્યો છે, મહા મુક્તિનું દારરે—તણ ૧
માયિક મુખમાં મોહિ રહ્યો છે, આગલ જમની મારરે—તણ ૨
ઓશ ઉદ્ધકથી ખ્યાસ ન નાસે, વૃત્તિ વિષયથી વારરે—તણ ૩
વિરસ વિષય રસમાં સુવિલગો, લાલચ મુકલ ખારરે—તણ ૪
માત તાત કુલ જાત યમાત્રી, વંચક વનિત વિહારરે—તણ ૫
અર્ક તુલવત ઉડી જાશે, ધન યૌવન પરિવારરે—તણ ૬
મિથ્યા તન અભિમાન તણ, ન સોહ રામ સંભારરે—તણ ૭
કરી અન્વય વ્યતિરેક વિવેચન, અસ્તિ ભાતિ પ્રીય ધારરે—તણ ૮
સદગુરુ મુખ મહા વાક્ય વિચારી, દ્વૈત ઉપાધી ટારરે—તણ ૯
સામ કહે મન માન સિંધામન, મિટે જગત જંજારરે—તણ ૧૦

૫

રાગ—એજ.

કયું ન કરે દિલ જાન ગુમાનિ, કયું ન કરે દિલ જાનરે;
જીવન જાત શિરાન જાની, કયું ન કરે દીલ જાન—ટેક.
કયા સુતો સઠ સેજ ખીછાઈ, સપુટ ત્રાન શિરાનરે—જીવ ૧
જાગા જાગ જન ગાફિલ ગંધા, વેલા જાત બિલાતરે—જીવ ૨
નહિ થીર થાન મકાન કિનોંકા, હો દિનકે મજમાનરે—જીવ ૩
અવની બુક ફલ ગવાવત ફાકે, કાલ મહા બલવાનરે—જીવ ૪
પીરપેં ગવર પ્રાક પધારે, સુને સર્વ મકાનરે—જીવ ૫
કુલ કુટુંબ સખકાલ ચવેનું, કયું સઠહો તાહેરાનરે—જીવ ૬
કબુલુ ન કીજે ખાત પુરાની, કામ કઠીન અવસાનરે—જીવ ૭
કરો સભન સનભાવ ભલાઈ, સાયલ સર્વ સમાનરે—જીવ ૮
સામ કહે જન જાનનીજા, તમ છુટે કાલ કલાનરે—જીવ ૯

૬

રાગ—એજ.

વેદ વચન કર કાન સચાના, વેદ વચન કર કાનરે;
ચીત ચીદાનંદ આતમા વેદ વચન કર કાન—ટેક.
પંચકોશ તન ત્રીન વિહાર સાક્ષિ શુદ્ધ પિછાનરે—આ૦ ૧
અન્નમય કોશ પ્રગટ પૈચ્છાનો શુભવપુ દુષ્ણ ખાનરે—આ૦ ૨
ત્રીન કોશ તન સૂક્ષ્મ માંહી પ્રાણમનો વિજ્ઞાનરે—આ૦ ૩
આનંદમય કારણ તન કહિયે લૌકિક ભૂત નિદારે—આ૦ ૪
ત્રીનો તનમે જડ વ્યભીચારી, લિપ્ત અવસ્થા ભાનરે—આ૦ ૫
જાત્રત સુપન સુષોપતી માંહી ચૈતન એક સમાનરે—આ૦ ૬
તત્ત મસિવા વાક્ય તપાસી, ભેદ ભરમ કરહાનરે—આ૦ ૭
સતચિદ આનંદ બ્રહ્મ સમંડિત સર્વાત્મ સમજનરે—આ૦ ૮
ધરી નરતન નિજરૂપ ન જાણે, બડી કરી ત્રીનહાનરે—આ૦ ૯
આમ કહે નિજરૂપ હ્યો જન ધન્ય ધન્ય નહિ માનરે—આ૦ ૧૦

૭

રાગ—એજ.

કર સદ્ગુરુ પદ ખ્યાર, સદા મન કર સદ્ગુરુ પદ ખ્યારરે;
મિટે સકલ ભવસાસના, કર સદ્ગુરુ પદ ખ્યારરે—ટેક.
યાસમ નહિ સાધન અનજગમે અભિમત હેત ઉદારરે—મિટે૦ ૧
હુસ્તર ભવસાગર ગોપ દહવિત રતન લાગે વારરે—મિટે૦ ૨
ખિનુ દૈશિક સતપંથ ન સુજે કરે કોટિ ઉપચારે—મિટે૦ ૩
ગુરુ દૈવત ત્રૈલોક નિમાંહી શ્રીમુખ આપ ઉચારરે—મિટે૦ ૪
ગુરુ મહિમા ઉમથા પ્રતિ ભાખ્યો ગીતાગત ત્રીપુસરે—મિટે૦ ૫
નિગમાગમ સખ સંત વખાને, મહિમાં અગમ અપારરે—મિટે૦ ૬

૮

રાગ—એજ.

દીનું અભયપદ દાન ગુરુ જી મેરે દીનું અભયપદ દાનરે—ટેક.
દીન દુખીત અભ્યાગત બાણી, આહર કપ અધિકાન—ગુરુ૦ ૧
કરી કરૂણા શીર હાથ ધરી મમ મંત્ર સુનાયો કાન—ગુરુ૦ ૨
હે આતમ ઉપદેશ અનોપમ મટેયો તન અભિમાન—ગુરુ૦ ૩

મા વાક્યનો મર્મ લખ્યો સોહં પ્રહા નઆન—ગુરૂં ૪
સામ કહે મમ કાજ સર્થો, સવ સુજ પડી ગુરૂસાન—ગુરૂં ૫

૯

રાગ—એજ.

સદ્ગુરૂ દીન દયાલ, મિલ્યા મુને સદ્ગુરૂ દીન દયાલરે—ટેક.
ગુરૂ વેકયુ તું અખડિત, રહિતે દેશાદિ કાલ—મિલ્યાં ૧
મનન કરી મેં મનમાં જોયું, દીશે ન જગત જંજાલ—મિલ્યાં ૨
નિત્ય નિરંતર ધ્યાન ધરી, દઢ પ્રગટયો પરમ રસાલ—મિલ્યાં ૩
સામ કહે સાક્ષાત કરી, નિજ નિરલે થયો નિહાલ—મિલ્યાં ૪

૧૦

નરસિંહ મહેતાની હુંડી.

મારી હુંડી સ્વીકારો મહારાજરે, શામળા ગીરધારી,
મારી હુંડી શામળીઆને હાથરે, શામળા ગીરધારી;
રાણાજીએ રઠ કરી, વળી મીરાં કેરે કાજ (૨)
ઝેરના ખ્યાલા મોકલ્યારે, વહાલો ઝેરના બારણ હારરે,
શામળા ગીરધારી—મારી હુંડી સ્વીકારો મહારાજરે;
સ્થંભ થકી પ્રભુ પ્રગટયા, વળી ધરીયાં નરસિંહ રૂપ (૨)
પ્રલ્હાદને ઊગારીઓરે, વહાલે માર્યો હરણા કંશ ભૂપરે—શામળાં ૧
ગજને વહાલે ઉગાર્યો, વળી સુદામાની ભાંગી ભૂખ (૨)
દોહલી વેળાના મારા વાલમારે, તમે ભકતોને ઘણું આખ્યાં સુખરે—શાં ૨
પાંડવની પ્રતિજ્ઞા પાળી, વળી દ્રૌપદીનાં પૂર્યાં ચીર (૨)
નરસિંહ મહેતાની હુંડી, સ્વીકારજોરે તમે સુભદ્રાબાધના વીરરે—શામળાં ૩
સાડા ત્રણસો તીરથવાસીને, વળી રૂપિઆ છે સો સાત (૨)
વહેલા પધારજો દ્વારકારે, એને ગામની નહાયાની ઘણી ખાંતરે—શામળાં ૪
તીરથવાસી સૌ આલ્યાં, વળી આખ્યાં નગરની માહે (૨)
આ શહેરમાં એવું કોણુછેરે, જેનું શામળશા શેઠ એવું નામરે—શામળાં ૫
નથી પ્રાદાણુ, નથી વાણીઓ, નથી ચારણુ, નથી ભાટ (૨)
લોક કરેછે ઠેકડીરે, નથી શામળશા શેઠ એવું નામરે—શામળાં ૬
રહેવાને નથી ઝુપડુ, વળી જમવા નથી ભુવાર (૨)
બેટો બેટી વળાંવીઓરે, મેંતો વળાંવી ઘરકેરી નારરે—શામળાં ૭

ગરથ માફે ગોપીચંદન, વળી તુલશી હેમનો હાર (૨)
 સાચું નાણું મારે શામળોરે, મારી દોલતમાં ઝાંઝ પખાજરે—શામળાં ૮
 તીરથવાસી સૌ આલ્યા, વળી આવ્યા નગરની બહાર (૨)
 વેશ લીધો વણીકનોરે, માફે શામળશા શેઠ એવું નામરે—શામળાં ૯
 હુંડી લાવો હાથમાં, વળી આપું પુરાં દામ (૨)
 રૂબેઆ આપું રોકડારે, માફે શામળશા શેઠ એવું નામરે—શામળશા ૧૦
 હુંડી સ્વીકારી વહાલે શામળે, વળી અરજે કીધાં કાંમ (૨)
 મહેતાજી ફરી લખજોરે, મુજ વાણોતર સરખાં કાજરે—શામળશા ૧૧

૧૧

રાગ—હમરી.

રામ ભજે સો જીત્યા જગમેં સમ ભજે સો જીત્યા,
 હાથ સમરની લઘલ કતરની શીખે ભગવત ગીતા;
 દૃઢ્ય શુદ્ધ કીઓ નહીં હજોહું, કહેત મુનત દીનવીતા—સમ ૦
 આન દેવકો સમરજી કીના, હરસું રહેત અનીતા;
 ધન જોખન કછુ કામ ન આવે, અતે ચલેંગી એ રીતા—સમ ૦
 જોડે ખેટા કામ ન આવે, કામ ન આવે મીંતા;
 કહેત કખીર કાલ લેજાએગો, જ્યુંબકરેકું ચીત્તા—સમ ૦

૧૨

રાગ—એજ.

બાતનમેં ખીત ગયો, જન્મ સખ બાતનમેં ખીત ગયો,
 બાર બરસ ગયો લડકાઈમેં, વિષય જોખન લયો;
 ત્રીસ બરસ માયાકે કારણ, એસે ચલત ગયો—ખા ૦
 આલીશ અંદર રાજકું પાવે, લડે લોભ નિત નયો નયો;
 સુખ સંપત માયાકે કારણ, દેશ વિદેશ લયો—ખા ૦
 મુકી ત્વચા કમર ભઈ દીલી, એ સખ ઠાક લયો;
 ખેટા ખંડુ ઓર કહ્યો ન માને, બુદન શક લયો—ખા ૦
 ન હરી ભજન ન ગુરૂ સેવા, ન કછુ દાન દીયો;
 મુરદાસ મિથ્યા તન ખોવત, જલહી જમ મીલ્યો—ખા ૦

૧૩

રાગ—એજ.

જગત બલ માયા અગ્નિમેં, સખલ પુટે છે ધાણીરે,
 કોથ કંણાઈઓ મમતા વેરૂ આટાર, વિષય રૂપી પાણીરે;
 લોભ લાડકા અતિ ધુખેછે, કુબુદ્ધી ચુલ ઠેરાણીરે—જ૦
 તૃષ્ણા તાપ ભરમના વાયુ, અભીમાન પુલાણીરે;
 મન ભુંબરો મોહ દંડીકો, લેછે આઘો તાણીરે—જ૦
 સોંધી થઈ ધમડીને માટે, જમકે હાટ વેંચાણીરે;
 એકજ દાણું દુરજ પડયો, સો ઉગાર્યો પ્રાણી—જ૦
 સંત સમાગમ કરેલ પ્રાણી, મનમેં આનંદ આણી;
 કહે પ્રીતમ પ્રભુ, ભજન કરીલે એ એંધાણીએ એંધાણીરે—જ૦

૧૪

રાગ—એજ.

બના હું જગકા સુખ છોડી, રહેના નહીં કદ્ય પાવેગા,
 દેખત દેખત સખકો બાતે, રાબા રંક ફકીરા;
 મુરખ પંડીત સખકોઈ મરગયે, અમલદાર અમીરા—બ૦
 આજ કાલ કર જમ લેબાએંગો, દુન્યા બહુ દુઃખકારી;
 એસી કારણસેં આપ ખીચારો, સમજ દ્યો નરનારી—બ૦
 કયા જાંદગી બંદગી નહી કરતો, ધરત નહી પ્રભુ ધ્યાના;
 કાંસે આયો કાં બાએંગો, એસા નહીં પેચાના—બ૦
 શપને જેવા હય સંસાર, લોક વિલોક પાતાલા;
 ગણપત જ્ઞાન ગુરૂકા ગાના, એકે કૃષ્ણ આધારા—બ૦

૧૫

ભજન.

આજ મારી પુર્વ જન્મની છે પ્રીતડીરે,
 મારે હધટે લગાયલ હરીનાં નામજીરે નામ નહીરે છોડુંજી.

સાખી.

સંત મારા શીર ધણીરે ને હું સંતોની દાશ;
 સંત રેજે મારા ચીતમારે મીરાંબાઈ રેજે ભજનમાં પ્રવીણજીરે, રામ નહીરે
 છોડુંજી આજ—મારી૦

એરી ભાદરવો ભલે ગાળ્યો, વડી નદીએ ખડકે નીર;
સંત વરશે રૂડે મોતીએ મીરાબાઈ વરશે વાદળચાયલી વીજલીરે—નામ નહીરિ
છોડુંજી—આજ મારીં

વીખનાં કટોરા રાણે મોકલ્યા આયા મીરાને પાસ;
અમૃત કરી મીરાબાઈ આરોગ્યાં, ને મીરાને આયાં અમીના ઓડકારજીરે—
નામ નહીરિ છોડુંજી—આજ મારીં

રાણેજી વાંસીગણ મોકલ્યાં, વરા આયાં મીરાની પાસ;
હરખી નીરખી હુલામ્યોરે, મીરાને ગલે પુલન કેરા હારજી—નામ નહીરે
છોડુંજી—આજ મારીં

મેળીએથી મીરાંબાઈ ઉતરો વરી રથે ભરો ભાર;
ધોરા બળદીઆ મીરાંબાઈ જ્ઞેતરેરે મીરાબાઈ એકવાર;
ચીત્રોડગઢમાં આવજો, મીરાબાઈ એકવાર રાણુને મલવા આવજો—નામ
નહીરે છોડુંજી—આજ મારીં

રાણેજી માણસ મોકલ્યા વરી જાણે મીરાંને પાસ;
મરી ગઈ હોય તો ખારજોરે નકાં દેજો ધોવરકામાં વાસાજીરે—નામ નહીરે
છોડુંજી—આજ મારીં

શુર પ્રતાપે મીરાબાઈ બોલ્યાંરે વરી અવચળ રેજો રાજ;
કાશી નગરને માગેરે મીરાબાઈને શુર મલ્યાં રોધદાશજીરે—નામ નહીરે
છોડુંજી—આજ મારીં

૧૬

ભજન.

પ્યારાને મોરલી વારાનેરે, મન ભજલે ગોવિંદ પ્યારાને;
માત પીતા તુને જનમ દીઓ હય, કર્મ દીઓ હય કીરતારાનેરે—મન ભ
તારી જે ઘડી ભય સારાને, મન ભજલે ગોવિંદ પ્યારાને;
માયારે ભજનમાં તું શુરે મુબજો, અરે મહર્વાટાણું જેમ બારમારે—મન
કુટબ કખીલા તારે કુડી છે માયા પ્રાણી શુરે બંધાણું ધરદારનેરે—મન ભ
અરે નવશો નવાણું નદી ઉકરી આવ્યો;
પ્રાણી શુરે પુડે છે આવી આસમારે, મન ભજલે ગોવિંદ પ્યારાને.
દેવાના સ્વામીનું સ્મરણ કરી લેતો ઉકરી જશો ભવપારાનેરે—મન ભજલે

૧૭

ભજન,

કાનુડો ન જાણે મારી પ્રીત ખાઈ અમે ખાલ કુંઆસરે;
 કાનુડો ન જાણે મારી પ્રીત—ટેક.
 જલરે જમુનાનાં નીર ભરવાને ગયાંતાંરે;
 ખુબલે ઉડાડયાં આંછા નીર ઉડયાં છરરરરરે—કાનુડો ૧
 વૃંદાવન મેરે વાલે સશ રચ્યો હુયરે શોડશો;
 ગોપીઓના તાંડયાં, ચીર ફાટયાં ફરરરરરે—કાનુડો ૨
 જમુનાં કાઠેરે વાલે રાશ રચ્યો હુય, મોરલી વગાડી રૂંડે કાન;
 ભડકયાં ઢોર ભાચ્યાં ભરરરરરરે—કાનુડો ૩
 હુંરે વેરાગી કાના તારા નામનીરે;
 કાનુડે તાણીને માર્યા તીર વાગા અરરરરરે—કાનુડો ૪
 ખાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાં ગુણ;
 વાલા કાનુડે ખારીને કીધાં ખાક ઉડી ફરરરરરે—કાનુડો ૫

૧૮

રાગ—તલંગ.

જલ ભરવા કેમ જાઉં મા કાનુડો કેડન મેલે જલ ભરવા—ટેક.
 વાટે ગાટે વાલો પાણીલો માગેરે, મારગડામાં કેમ પાઉં—મા ૧
 નીરલજ થઇને મારા નાથજી ઉભા, હુંરે નીરલજ કેમ થાઉં—મા ૨
 વૃંદાવનમે વાલો ગૌધન ચારે, વાછાલડામાં કેમ જાઉં—મા ૩
 ખાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, છેડલો મુકોતો ગરેજાઉં—મા ૪

૧૯

રાગ—એજ.

સધેવર રંગ ભન્યો હે કેણી મેશે દેખન જાઉં—ટેક.
 સીરપર કલશ કલશપર જારી પાણીઆરી થઇને જોવા જાઉં—મા ૧
 પુલ કેરી છાબડી પુલોકેરી માલા, માલજી થઇને જોવા જાઉં—મા ૨
 મહીની મટુકી મહીણાની ગોરી ગોવાળન થઇને જોવા જાઉં—મા ૩
 અંગ વિભૂતિ ગલે રૂંઠમાલા, ભોગન થઇને જોવા જાઉં—મા ૪
 મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ, ચરણ કમલ લપટાઉં—મા ૫

૨૦

રાગ—મેવાડ.

માયા લાગી માયા લાગી માયા લાગીરે;
 મોહન તારા મુખડાની માયા લાગીરે પ્રીતમ ખ્યાલ—ટેક.
 મુખડું મેં જોયું તારું, ખીલું સર્વે લાગે ખાડું મન માડું રહું ન્યાડું-મે. ૧
 મુખડા જોવાને તારો, શરવે મેંતો કીધો ખારો, હવે હુંતો સુતી જાગીરે. ૨
 મુખડા જોવાને માટે શીરમેંતો દીધો શાટે, સંસાર સરવે મેલ્યો ત્યાગીરે. ૩
 મુખડાની મીઠી વાણી, તેણે ચીત મારો દીધો ત્રાણી, હવે હુંતો ભય લાગીરે.
 પરણું તો પ્રીતમ ખ્યાલ, અખંડ સૌભાગ્ય મારા, રંડાપાનું ભય ભાંગુરે-મે. ૫
 પ્રમાનંદ કહે જાઉં વારી, વમ ઉપર બલેહારી, હે મિત્ર છોડી મળજો ત્યાગીરે.

૨૧

રાગ—હમરી.

ખીગરી કોન સુધારે નાથ ખીન ખીગરી કોન સુધારેરે—ટેક.
 બની બનીકા સખ કોઈ સાથી, ખીગરીકા નહી કોઈરે.
 ભરી સભામેં લજ્જ રાખી, દીનાનાથ સવાધરે.
 રામખી ખીગરી લક્ષમણ ખીગરી, ખીગરી સ્ત્રીના માધરે.
 લંકામેં એક રાવણ ખીગડે, ફીરગઈ રામ ધોવાધરે.
 કડવી વેલકી કડવી તુંગડીઆ, સખ તીરથ કર આધરે.
 ગંગા નાઈ જમુના નાઈ, નાઈ તો ન ગઈ કડવાધરે.
 નીમ ધરમકા બાંબ લનાયા, સમુદર ખીચ ચલાયારે.
 ધરમી ધરમી પાર ઉતરકે, પાપી નામ ખુડાયારે.
 સુરત મુરતકી બની ચુનડીઆ, લીલમેં દાગ લગાયારે.
 ગુરુ હમારા નાથ જલંદર, રાજ માનશીંગ પાયારે.

૨૨

રાગ—એજ.

બલીહારી રસીઆ ગીરધારી, સુંદરશ્યામ હો તણ અમને મથુરાના વાસી—
 આવા નવ બનીએણ;
 વાંસલડી વાગે બહાલા લણકારા વાગેને વૃજવાટ લાગે હવે ખારી—સુંદર૦-ટેક.
 જમનાનો કાઠો વાલા, ખાવાને દોડેને ચકલાવી દેછે મુને ભારી—સુંદર૦ ૨
 વૃંદાવન કેરી શોભા તમવીણ અમને નવ લાગે દીઠી હવે શાસી—સુંદર૦ ૩
 ટચ્છીએ આંગળીએ ગોવરધન તોલ્યો વાલા અમપર દોળ્યો ગીરધારી—સું ૪
 મીરાબાઈ કહેછે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ શુદ્ધ પ્રભુ લેજો હવે મારી—સુંદર૦ ૫

૨૩

ભગવન.

એક દીન એશે પ્રાણી આવશે, મારા હૃદય લુટાયેલ;
 મીત્ર મળયારે બહુ પ્રકાશનાં, ભેર કેતુ ન ચાલેલ—ટેક.
 ઉચારે મિંદર ઉંચા માલીયાં, જે માહે શીર તાણી સુતાલ.
 આરે નગરીનો રાજા—બંધ પડ્યો બંદિ બંદ છોડાવેલ.
 આશમાની ફોળુ આવશે, ઘેરયાં દશ દરવાજાલ.
 આરે નગરીનું રાજા ચલગયો, પુઠે પડીરે પુકારલ.
 સોનારે, રૂપાં કેસ પાલણા, જે માહે વીધ વીધ વાગાલ.
 એકતો ઉતારી અડગા મેલેયાં, દુબા સીવવાને લાગાલ.
 સોર વરસકેસે સુંદરી ઉભી, હામગ ભુવેલ.
 આંસુડે ભીન્નણી એના કંચુવા ઉભી ઘુશકે રૂવેલ.
 પેલો વેશાંભણું ગરને આંગણે, બીજે બપાને ખારેલ.
 ત્રીજેરે વેશાંભણું કાંધીને કાંધલે, ચોથો ભોમ મશાણેલ.
 કુડા બેલીરે કુડા કાંધીઆં, જીવને વોરાવીને વરેઆલ.
 સાચારે વન કેસાં લાકડાં, સાથે ભેરાં તે ખરેઆલ.
 કેના છોડ કેના વાછડ, કેના માઈ કેના બાપાલ.
 અંતકાલે ભસો પ્રાણી એકલા, સાથે પુન્ય ને પાપલ.
 નથી તારણ નથી તુબડા નથી ઉગરેઆનો આરોલ.
 ભુતનાથ ચરણ અખઈ ભણે પ્રભુ પાર ઉકારોલ.

૨૪

રાગ—પ્રજ.

આવ્યો આવ્યો ઉત્તમ અવતાર, અચ્ચાનક તારેરે;
 તેમાં ભાવે કરી ભગવાન, ભજીલે સ્વાશેરે—દોહ.
 તું તાથામ, શોકટો અસુર નહી હાથ તારેરે;
 સુરે ભાર ઉપાડે ભુપ, લાગે ખોટીખારો—દોહ.
 આગમ નથીરે પોપાનું રાજ, કરીલે કારજ તારેરે;
 સુરે વાતુ કરીએ ભાઈ, મેલીદે તારૂ માડેરે—દોહ.
 તુંતો ખરચીલે ખુબેખુબ, દીધું છે દયાળેરે;
 ભણે ખાખ તાણુરે સુર ઉડીરે ભશે કાલેરે—દોહ.
 સુરે સતો રંગ પતંગ, દીવશ ચારનું ચટ કરે;
 કહે ઈશ્વર મેલો આબર, મેલી સાથે મટકોરે—દોહ.

૨૫

રાગ—એન.

પામ્યો પામ્યો ઉત્તમ અવતાર, ભજન કર ભાવેરે,
એને કરવું છે એરે ઉપાય, સમજ વાલા મારારે—ટેક.

તુંતા મુખસે કહીલે રામ, રેવું નીશકામરે;
સુરે વડગી રહ્યો વાલા, કાંઈ હાડ્યામ મેરે—દોહ.

તુંતા લાલ ચમકર લગાર, કાયા માયા કાચીરે;
સુરેમાંની બેઠા છો મુરખ, શોણની વાત સાચીરે.

શોભે નહિ જેમ વરવોણી જાન, માનો કયું માડરે;
તેતું માની બેઠો મનમાં, તેમા નથી તાડરે.

એવી કાને ધરજો વાત, શીખામણ મારીરે;
એમ કહે છે ધૃતિરહાસ, જુઓ તમે જાગીરે.

૨૬

કીર્તન.

જીવ તું જનમ્યો જ્યારે, હરીને કહી આજ્યો ત્યારે,
પ્રભુ બંધન છોડો મારો, ભજન નિત્ય નામ તે તારો;
ભજો મન રામ સુખધામાં, મલે મુક્તિ અવસર ધામાં—દોહ.

મલીરે તુને જહુ પદવી મોટી, મિથ્યામાં થઈ રહ્યો ખોટી;
જીવ તે નરે જોયું ધીલમાં, જુલો હરી નામ તે મધમાં—ભજોરે ૧

ભજન દેખી બચોછો ભાગી, કરોછો ઠંઠોચલાજી;
ઠગત મન કરો કુઠાકામાં, કેતે કેમ જુલો બચો ચમા—ભજોરે ૨

જડખા મોલના માણ્યો, પરનારી કેડે ફરતો ચાલ્યો;
લોજન તું જીરે ભાવે જમતો, જુલોના તન જોઈ જોલનમે—ભ ૩

મુરખ તે મુવા મુખી તાણ્યો, કે તેમાં તારો શું બાણ્યો;
અંતે બધું ચરવે મેલી, નહીં આવે દોલત દુન્યા લેરી—ભ ૪

મુરખ કહ્યું માનીલે માડું, કહે સંત સાંભળ તુજ સાડું;
કહે તુજસીદાશ ઘનશામાં, સાચાનો સંગીછે રાયા—ભજોરે ૫

૨૭

ભગન,

હરિદાસા હરિદાસા, બનબા હરિદાસા હરિદાસા,
 સુધા સિંધુકી સમીપ બસકે, કુંડ રહત કયૌ ખાસ;
 દીનરાત કયૌ દુઃખ પાવતરે, બસત ખસકે પાસા,
 કામધેનુ સુરજમ ચિંતામનિ, ઇશ્વર અખિલ નિવાસા;
 વિનકું છોડ જોરકું ધાવે, સો તો વૃથા પ્રયાસા—બન૦
 મનસા દેહ દુર્લભ છિનું ભંગર, અસુંજલ બીચ બતાસા;
 અચળ સત્ત જોક સેવા હરિકી, સખ કુછ તુરત તમાસા—બન૦
 શરણાગત વતસલ બીઠલેશ, કયું મન રહત ઉદાસા;
 દયારામ સતગુરૂ બતાયા, હે મનસુખા ખાસા—બન૦

૨૮

૫૬.

તમે નામ નાતયણનુંરે, લેતાં ડરશોમાં;
 તમે ડરતાં હોતોરે, ફરીને કોઇ લેશોમાં—ટેક.
 સંસારી કહેછેરે, ભગતડા ભૂંડા છે. (૨)
 તમે ભૂંડા ન બાણજેરે, ભક્તિના મુળ લંડા છે—તમે૦
 સંસારી કહેછેરે, ભગતડા કાલા છે (૨)
 તમે કાલા ન બાણજેરે, પ્રભુને બહુ વહાલા છે—તમે૦
 સંસારી કહેછેરે, ભગતડા ચેલા છે (૨)
 તમે ચેલા ન બાણજેરે, પ્રભુને મન પહેલા છે—તમે૦

૨૯

મિંદર દેખી ડરે સુદામાજી, મિંદર દેખી ડરે;
 પેલીની પોર ગઢરાજ જીલત હૈં, તુબાનું રંગ પડે—સુદામા૦
 બીજેની પોર વિશ્વાકર્મ બીરાજે, રત્ન જણાઈ જણેત—સુદામા૦
 ઇઆરે હતી મારી તુલશીની કુંડી, ચંદન પુષ્પ ઘણે—સુદામા૦
 ઇઆરે હતી મારી દુરબલ જીપડી, સુંદર મોહોલ બને—સુદામા૦
 ઇઆરે હતી મારી બાંદીરે બકરી, ગાયું ને લેસો ચડે—સુદામા૦
 ઇઆરે હતી મારી દુરબલ પ્રાણણી, સુંદર રૂપ બને—સુદામા૦
 ઘર ઘર બતી પુછ કરત હૈં, મનમાં તે શોચ કરે—સુદામા૦
 ઉભી જરૂખે કહેતાં સુંદરીઆં, પધારો નાથ ઘરે—સુદામા૦
 કહે રવી સુરદાસ તમારે બલનકું, દીનાનાથ પડે—સુદામા૦

૩૦

* ધીરા ભક્તનો કંકો.

છંદ તોટકની ચાલ.

કંકા કૃષ્ણ તણી ભક્તિ કરીએ, સાચા સ્વામીનો ધ્યાન હૃદય ધરીએ.
 ખખા ખાર વિખવાદને તણએ, ભાવે ભુધરંજના ગુણ ભણએ. ૧
 ગગા ગુરૂં કેરી સેવા કરીએ, જ્ઞાન બુદ્ધી આપે તે પુઠે ફરીએ.
 ધધા ઘેલી બુદ્ધિને નવ રાખીએ, શ્રીરામ રામ જીભે જાપીએ. ૨
 નના નારાયણ નામ હૃદયે ધરીએ, સત સંગત સાધુ તણી કરીએ.
 ચચા ચતુરાઈ ચીતમાહે રાખીએ, હીંચી બુદ્ધી હૈએથી કાઠી નાંખીએ. ૩
 છછા છંદ ભણતાં નવ છપીએ, અહો રાત્રી પ્રભુ પ્રભુતે જાપીએ.
 જજા જોખનને ભગવી ચાલીએ, નિત્ય રામ તણાં રંગમાં માલીએ. ૪
 ઝઝા જીભ ઝઝેરી નકો કરીએ, વડા સુવિરોધ કઠીના લડીએ.
 ટવા ટેક સ્વામી તે સેવીએ, જેના આધારથી જીવમાં જીવીએ. ૫
 ઠઠા જીભ થકી વેગળા ખરીએ, જ્ઞાન ગીતા સુણ વાસામાં ધસીએ.
 ડડા ડહાપણ દીલમાં લીજીએ, પ્રભુનો રશડો પ્રેમે પીજીએ. ૬
 ઢઢા ઢીલ હવે તો નવ રાખીએ, ફરી ફરી મનુષ્ય દેહ કયાં આપીએ.
 ણણા સમ તણાં સંગમાં રહીએ, નીસીદીન રામને રટીએ. ૭
 તતા તસ્કર વિદ્યા તણ મુકીએ, ચતુરા ચક્ષુ માંનકો ચુકીએ.
 થથા થોડું ધણું પરમાર્થ આપીએ, અંગમાંથી અભીમાનને કાપીએ. ૮
 દદા દેહને દુર્લભ ભણીએ, દીલમાં દયા તે માટે આણીએ.
 ધધા ધારણ ધણીકેરી ધરીએ, આશા અંતરમાં કેનીના કરીએ. ૯
 પપા પાપ કરતા થકી ખીહીજીએ, સાચી વાત સંસારમાં ફીજીએ.
 ફફા ફેલીની સંગ ફલા કરીએ, તો નિશ્ચયે વણુમોતે માર્યા મરીએ. ૧૦
 ખખા ખગવીના ભેર ના કરીએ, વીચારી વીચારી ડગલા ભરીએ.
 ભભા ભાર પોતાનો રાખી રહીએ, જ્યાં વીતી હોય ત્યાં ભગવી ભરીએ. ૧૧
 મમા મદ મોહ મસરને મારીએ, રામનું નામ કદી નવ વીસરીએ.
 રરા રામ તણાં રંગમાં રહીએ, પરનારી ગુજ કરવા ના જઈએ. ૧૨
 લલા લખીત પદારથ લેએ, તેમાં દોષ દયાકનેશો દેએ.
 વવા વળાવો થઇ લુટી લીજીએ, તેતો હત્યા જીગોજીગ ના છુટીએ. ૧૩

* “ભજન-મણિ” માં વિશેષ કથાઓ છે.

શયા સત્ય તણાં પગલાં ભરીએ, કુડાઆળ કોઈ શીર ના ધરીએ.
 ધવા ખરેખર તાબુએ તોળીએ, પારકી થાપણ નવ આળંગીએ. ૧૪
 હહા હરી કેરા ગુણ ગ્રહીએ, દાસ ધીરો કહે હરી વર રાખો હૃદયે. ૧૫

૩૧

* કકો બીજે પ્રીતમદાશનો.

(રાગ-ધોળ.)

કરિએ કૃષ્ણ ઉપાસના, ધરિયે હૃદયામાં ધ્યાન;
 ફરિયે નહિ ગર્ભવાસમાં, ઠરિયે ઠીક નિદાન—કરિયે ૦ ૧
 ખોટો ખેલ સંસારનો, આતસખાણનો રંગ;
 કરતાં વર્ષ વિત્યા ઘણાં, ક્ષણમાં થાયે તે ભંગ—કરિયે ૦ ૨
 ગુરૂ ગમ્ય ગાઇએ ગોવિંદને, જીવનું જોખમ ભય;
 દયા દાનને દીનતા, તે તરવાનો ઉપાય—કરિયે ૦ ૩
 ઘટ ઘટ પ્રત્યે સ્વના ઘણી, ભરિયાં રતી ભંડાર;
 હીરા ખોલી હાટડી, સદ્ગુરૂ ખોળણહાર—કરિયે ૦ ૪
 નિર્મળ નામ નાસયણનું, જીગતે જપશેજે કાય;
 અવિચળ પદવી તે પામશે, આવા ગમન ન હોય—કરિયે ૦ ૫
 ચિતવન કરિયે ચિદરૂપનું, ઇશ્વર જોલેછે આપ;
 એને સમર્થ સુખ ઉપજે, ટળશે ત્રિવિધના તાપ—કરિયે ૦ ૬
 છે છતિ વસ્તુ દેખે નહિ, જીવનું જોને અજ્ઞાન;
 માયા પડયો મધે પડયો ભૂલવણીનોએ ભાન—કરિયે ૦ ૭
 જન્મ મરણ તાણી આપદા, નથી કંઈ સંકટ સેલ;
 ધંધો કરતાં ઢળી પડયો, જેમ કોઈ ધણીનો ખેલ—કરિયે ૦ ૮
 ઝાઝે લોભે લાગી રહ્યો, માયાની મધલાળ;
 તેમ તેમ તૃષ્ણા વધે ઘણી, કુટાયો કાંઈક કાળ—કરિયે ૦ ૯
 નોતમ દેહ દુર્લભ દેવને, પ્રાણી પામ્યો છું તેહ;
 હીરો નીછારે નાંખીયો, એમા ન રહે સદેહ—કરિયે ૦ ૧૦
 ટેક ધરીએ નિજ નામની, સેવા સમરણ ધ્યાન;
 લે હરીરસ પીજીએ, મુકી માન ગુમાન—કરિયે ૦ ૧૧

* પ્રીતમદાશનો પેહેલો કકો “ ભજન-સિંધુ ” માં કકો સમઠમાં છે.

ઠીક ઠરીને રે ઝેસીએ, સખીનેરે વિચાસ;
 જઠરામાં જેણે બળવ્યો, પરહર પારકી આશ-કરિયેં ૧૨
 ડગમગ ઠાલી શાને કરે, તાડું ધાર્યું નહિં થાય;
 ગમતું થાશે ગોવિંદનું, કોઈનું બળ્યું નહિં બલ્ય-કરિયેં ૧૩
 ઢાંકયો પાવક ધુમરે, ઢાંકયો વાદળ સુર;
 માયાયે ઢાંકયો આત્માં, સમજણ રહીગઈ છે દૂર-કરિયેં ૧૪
 રણ સંબંધે આવી મળયાં, સુતવિત દારા દેહ;
 લેવાં દેવાં બ્યારે મટે, મારગ લાગશે તેહ—કરિયેં ૧૫
 તોળયું તત્વ ત્રીલોકમાં, નહિ હરિ સમાન નામ;
 બીજું સરવે એ બાદલું, અંતે આવે નહિ કામ—કરિયેં ૧૬
 ધિરતા કરિને તું ન્યાળજે, હૃદે કમળમાં રૂપ;
 બાહ્યાભ્યંતર ભાળજે, હરિનું અકળ સ્વરૂપ—કરિયેં ૧૭
 દેહ તણું ફળ એહ છે, ભાવે ભણ્યો ભગવાન;
 બીજાં સાધન સંસારનાં, નહિં હરી નામ સસાન—કરિયેં ૧૮
 ધ્યાન ધરજે પરીબ્રજનું, જેમ કોઈ લોભીને ધન;
 કામીને જેમ કામિની, એવું કરીએ ચિંતવન—કરિયેં ૧૯
 નિશ્ચે બાણો રહેવું નથી, જુઠો જગત વિલાસ;
 એથી રહેજે તું અડગો, આઠે પોર ઉદાસ—કરિયેં ૨૦
 પ્રીત નિરંતર કીજીએ, સદ્ગુરૂ સંતની હાથ;
 રખે ઢાળી તું નાંખતો, અમૃત આવ્યું છે હાથ-કરિયેં ૨૧
 ફેકટ ફંદ સંસારનો, સ્વાસ્થનો તે સનેહ;
 અંતે કોઈ કોઈનું નથી, તુંતો તેનો રે તેહ—કરિયેં ૨૨
 આવન ઉપનીષદ વેદનાં, તેનું તત્વ વિચાર;
 તત્ત્વ પદ ત્વં પદ ત્યાગીને, અસિપદમા ચિત્રધાર—કરિયેં ૨૩
 ભારે ભેદ ગુરૂદેવનો, કોન પામશે પાર;
 શિવ વિરંચીને સારદા, સેવે પદરજ સાર—કરિયેં ૨૪
 માયા મુળવળી વરખડી, મોરી ત્રિભુવન માંચ;
 નિત્ય નૌતમ પુલે હજે, તાતી શીતમ છાય—કરિયેં ૨૫
 જીવ અનેક નીપજવતી, સેવે સુરનર વૃંદ;
 અણુની આધે અબાઈશ, સૌને સરખો આનંદ—કરિયેં ૨૬

રહીએ ધન્યરને આસરે, ધારણ બારીને ધીર;
 સુખ દુખ એણી પેરે આવશે, જેમ કાંઈ નાળીએરમાં નીર—કરિયેં ૨૭
 લીલા કોઈએ લેતું નથી, એની ભુલવણી સોય;
 નટ જેમ નજરબંધ કરે, કળી શકે નહીં કોય—કરિયેં ૨૮
 વિન્ધ રહ્યું સહ મોહીને, ભુટી બાળને ભેઈ;
 તેનો કરતા કોરે રહ્યો, બાણે તે જન કોય—કરિયેં ૨૯
 શશા શોધ સ્વરૂપને, તેને સમજે સુખ થાય;
 નિદ્રામાંહી દુઃખ ભોગવે, તોતો બાગેથી ભાય—કરિયેં ૩૦
 યોગે યોદું સરવે પડે, નજરે નામને રૂપ;
 બાંધી રૂંધી ઉભું કર્યું, જેવું કાષ્ટ સ્વરૂપ—કરિયેં ૩૧
 સંસપ તેને શાનો રહ્યો, જેને પ્રજ્ઞા વિચાર;
 અગ્નિને ઉંઘઈ ચડે નહિ, રવીને નહિ અધકાર—કરિયેં ૩૨
 હરિનો મહિમા અપાર છે, નિગમ નિરંતર ગાય;
 અજ ઉભયાપતિ અહિપતિ, નિસિદ્ધિન ધ્યાનમાં ધ્યાય—કરિયેં ૩૩
 પ્રેમ પયોધ થે ઝીલીએ, સદ્ગુરૂ સંતોનો સંગ;
 પ્રીતમ તમને તે થકી, પ્રગટે પુરણ રંગ—કરિયેં ૩૪

૩૨

કેશવ કકો.

ચોપાઈ.

કકા કમઠરૂપ અવિનાશી, પીઠધરી, ધરની અતીપારી;
 ચૌદા રતન મથનસેં લાગ્યે, જૈસે કચ્છપ રૂપ શોભાગ્યે. ૧
 ખખા ખગવાહન પ્રભુ ખ્યારે, ગજ ગુનિકા પાપી ઉદ્ધારે;
 અભાગીલકું તારનહાર, કુપદ સુતા દુખ હારનહાર. ૨
 ગગા ગુરૂ ગોવિંદ કહાવે, ગુનીજન જશકા જશહી ગાવે;
 ગરૂડધ્વજ ગોવરધન ધારી, ઉર અંતરસેં રહ્યો અમારી. ૩
 ઘઘા ઘનશ્યામ ગંબીરા, હરત સકળજન અંતર પીરા;
 મોહી કૃપા કરી તારહી લીજે, સેવક ભની અભયપદ દીજે. ૪
 નના નરહરિ પ્રગટ સ્તભથેઈ, દુઃખ-દરિદ્ર પ્રહ્લાદકો ગએઈ;
 મારા હીરણ્ય કમુખી દુઃખદાઈ, બંદીજન બોલે વરદાઈ. ૫

ચચા ચતુર્ભુજ ચિત ધરી લીજે, ઐહીક કાર્ય સફળહી કીજેઃ
 દુસ્તર દેખો યહ સંસાર, હરી કૃપાતે ઉતરો પાર. ૬
 છછા છપીલો કૃષ્ણ મુરારી, ખેલે ગોપીસંગ બિહારી;
 બેકાસુર પુતનાકું મારી, સાદા કરેગા યે કંસારી. ૭
 જજ જગજીવન પ્રભુ સાચે, દેખ નહીં નીજજન બહુ રાચે;
 અધમ ઉદારન પાપી તારે, ભજમન ભગવંત વારંવારે. ૮
 ઝઝા ઝગમગ જોતી સ્વરૂપા, તેજોમય સુપ્રકાશ અનુપા;
 સત્ચીત આનંદધન પ્રભુ દેખો, કિસ્વિશરૂપ કબહુ નહી પેખો. ૯
 નના નામ નિરંજન ભજરે, અજર અમરકી સેવા સજરે;
 કૃપા હોય જબ ઉનકી ભારી, માહા પાતકને લીએ ઉગારી. ૧૦
 ટવા ટેક પ્રભુકી નીત ધરનાં, કર્મ કુશળ હરિ રત રહી કરના;
 ધરો ધ્યાન ધરણીધર પ્યારે, દુસ્તર જગ સિંધુસે તારે. ૧૧
 ઠઠા ઠાકુર કુંજ બિહારી, પરમ પુનીત ગોવરધન ધારી;
 ગરૂડ ગામિ પ્રભુ અંતરજામી, શ્રી કમળાપતિ હે બહુનામી. ૧૨
 ડડા ડાકોરનાથ મનાયે, ભક્તિભાવ બોડાણા લાયે;
 દોડ દારકા શ્રીહરિ આયે, ગંગાબાઈકે મન ભાયે. ૧૩
 દઢા ઢાંગ છોડ ભજ લીજે, મન વાંછીત કારજ સખ કીજે;
 શ્રીભગવતકી લીલા ગાવે, પરમ શ્રેષ્ઠ પદ તાતેં પાવેં. ૧૪
 રેણા અનુમાત્ર નહિ ખાલી, બ્યાપક સખમે કૃષ્ણ મોરારી;
 મોર મુકુટ પિતાંબર ધારી, સદા બસો ઉરમીશે હમારી. ૧૫
 તતા ત્રિભુવનનાથ સુહાવો, સખ ભક્તનહીકે મન ભાવો;
 બેદ પુરાન મહિમા ગાવે, સુરનર મુનીજન ઉનકું ધ્યાવે. ૧૬
 થથા સ્થાવર જંગમ પુરે, સ્થિર હોરહે કહુ ન અધુરે;
 થકીત હોયુ સુરનર જથ ગાવે, થાવર જંગમ આપ સુહાવે. ૧૭
 દહા દીન દયાલહી જાના, ભકતનકે પ્રતિપાલ પિછાના;
 દીનબંધુ દુઃખ દારિદ્ર હરના, દયાસિંધુ જગપાવન કરના. ૧૮
 ધધા ધરણીધર પ્રભુ ધારો, ધર્મ ધુરંધર જન રખવાળો;
 દેત ધરાધન ધામ ધની હો, ધરાધરંત નિજપર પ્રભુ પ્યારો. ૧૯
 નના નવલ કીશોર બખાનું, બ્રજ બીનતાકી ભકિત જાનું;
 મધુસં તજ જબ ગોકુલ ગયેઉ, ભકિતયોગ ગોપી સખ લીયેઉ. ૨૦

પપા પરમ પુરૂષ અભિનાશી, પ્રગટ દેખાઈ માયા ખાશી;
 મુખમે સખ બ્રહ્માંડ દેખાયો, માત યશોદાકે મન ભાયો. ૨૧
 દેહા ફણિધર કાલીજી મારા, બ્રજ ભૂમિકા ભયા રખવાળા;
 ઈંદ્ર કોપ બ્રજપર જળ કીનો, ગોવર્ધન સિરપર ધરતીનો. ૨૨
 બળા બ્રહ્મ સનાતન માનો, માયા રહિત શુદ્ધ પહિચાનો;
 જગ સચરાચર લીનહી નામે, સંશય લેશ ન બનો યામે. ૨૩
 ભભા ભજ ભગવાન નિશિદિન તું, ફોકટ બનેદે નહિ છિનતું;
 ભવસિંધુને પાર ઉતારે, શ્રીહરિકો સ્મર વારહી વારે. ૨૪
 મમા મંગળ નામ પ્રભુકો, કાટત દુઃખ અમંગળ જીકો;
 મન વાંચિછત ફળ દેત સદાઈ, ભવ દુઃખમે રહે સદા સહાઈ. ૨૫
 યયા યજ્ઞપતિ નિત્ય ભજીએ, બિન સંશય શુભભકિત સજીએ;
 યમકો દ્વાર નિવારે સ્વામી, શ્રીહરિ સખકો અંતર ભમી. ૨૬
 રસા રામ રમે સખ ઘટમે, ભૂચર ખેચર અંતર પટમે;
 રમાનાથ રઘુનંદન નમતું, ટાર મલિન અંતરકો તમતું. ૨૭
 લવા લક્ષ્મ કામ તજદીજે, પ્રભુ ચર્ચુ સેવા નિત્ય કીજે;
 જાતે ટરહીં ભવભય ભાઈ, ભવ ટારન હરિ હેં વરદાઈ. ૨૮
 વવા વાસુદેવ કર પ્રીતિ, જન મંડળમે ગ્રહી સુનીતિ;
 અગુણ બ્રહ્મ ભજ નિશદિન ખ્યારે, નિર્ગુણ તેં નહિ હોતે ન્યારે. ૨૯
 શશા શેષશાઈ ભગવંતા, જગપાલક હેં જગત નિયંતા;
 નારાયણકા સમરન કરનાં, અગમ અગોચર ચિતમે ધરનાં. ૩૦
 પપા પડદર્શનમે દેખો, હરિ સદા મુખસાગર પેખો;
 પટરિપુકી સોખત તજ દીજે, હરી ભજન દીન રજની કીજે. ૩૧
 સસા સનકાદીક જસ ગાવે, ખેદ પુરાન પાર નહિ પાવે;
 મેતિ મેતિ કહી હરીકું ધ્યાવે, પુર્ણ કામ તખદી નીજ પાવે. ૩૨
 હહા હરી અછરદો લીજે, બધેનકા ભય દુરહીં કીજે;
 મુકિત નર્મદા હરીસેં હોઈ, સત્ય બચન સંશય નહીં કોઈ. ૩૩

શ્રી શંકરનો કંકો.

રઘુપતિ રામ હૃદયમાં રહેજોરે—એ રાહ.

કકા કાશીપતિ ત્રિપુરાસરીરે,
ગંગા ગંગ જટા શિરધારી,
ઘઘા ઘોર ઉમાપતિ કહીએરે,
ચચા ચર્મિણી શરણે જઈએ,
છછા છદાય શિવ વરદાઈરે,
ઝઝા ઝગમગ જોતિ સ્વરૂપે,
નના નામ નિરંજન શંભુરે,
દદા દાકુરેશ કહે સિંધુ,
ડડા ડમરૂકધર ભજ મનથીરે,
રેણુ મુકતેશ્વર છોડે રણથી,
તતા ત્તલુ ત્રિલોચન જોગીરે,
દદા દીન દયાળ નિરોગી,
ધધા ધૃતિમતિને નમ નિત્યેરે,
પપા પા પરમાત્મન ગીતે,
ફફા ફણિધરપતિ આરાધિરે,
ભભા ભવથી પૂર્ણ પ્રીતી ખાંધી,
મમા માનધાત્રેશ્વર મોટારે,
રરા રતનવિદે નહી ખોટા,
લલા લંબિતોષ્ટ શિવ નામેરે,
શશા શાંતિ કહાય મુધામે,
ષષા ષડ્દર્શન ગંગધારીરે,
હહા હરિકેશાય ત્રિપુરાસરી,
કકો શંકરનો ગાઓ પ્રેમેરે,
ભવભવ દુઃખ હરિ રાખે ભ્રમે,

ખખા ખેચર શ્રી સ્મરહારિરે;
ભભે શિવ પ્રેમથી નર નારીરે. ૧
નના નાગેશ્વર ચિત્ત લઈએરે;
ભભે શિવ પ્રેમથી નર નારીરે. ૨
જજા જગતકાલ સ્થાનાઈરે;
ભભે શિવ પ્રેમથી નર નારીરે. ૩
ટવા ટંકપતિ જગવિભુરે;
ભભે શિવ પ્રેમથી નર નારીરે. ૪
દદા દળી નમજે તુજ તનથીરે;
ભભે શિવ પ્રેમથી નર નારીરે. ૫
ચચા ચિરભંગીને ભોગીરે;
ભભે શિવ પ્રેમથી નર નારીરે. ૬
નના નંદીવાહન પ્રિતેરે;
ભભે શિવ પ્રેમથી નર નારીરે. ૭
ખખા પ્રહ્લ તણો મંત્ર સાંધીરે;
ભભે શિવ પ્રેમથી નર નારીરે. ૮
ચચા ચણપતિ નહિ છોટારે;
ભભે શિવ પ્રેમથી નર નારીરે. ૯
વવા વરપદ પુરણ કામેરે;
ભભે શિવ પ્રેમથી નર નારીરે. ૧૦
મમા સિદ્ધેશ્વર સ્મરહારીરે;
ભભે શિવ પ્રેમથી નર નારીરે. ૧૧
નર્મદ શંકર એક નેમેરે;
ભભે શિવ પ્રેમથી નર નારીરે. ૧૨

૩૪

પદ—રાસના રાગ.

ઓધા ભકિત છે નવધા પ્રકારનીરે,
 શ્રેષ્ઠ કરણીએ નર અવતારનીરે—ઓધા૦—ટેક.
 બાણે ભકિત તારણ સંસારનીરે,
 નહી કલનાએ ભક્તિ થકી કાળનીરે—ઓધા૦
 બાણે ભકિતએ ખાણ છે વિશ્રામનીરે;
 ધરે આશા ઉર ભકિત શણગારનીરે—ઓધા૦
 બાણે ભકિત સિધાંત વેદ આસ્ત્રીરે;
 જોષ્ટરામ એછે વાટડી ઓધારનીરે—ઓધા૦

૩૫

રાગ—એજ.

ઓધા ભકિત એ શ્રેષ્ઠ શંગારછેરે,
 જોણે સભ્યે ધન તેનો અવતારછેરે—ટેક.
 અવણુ ભકિત તે રાયપરીક્ષતે કરીરે,
 દીવશ સાતમાં તે મોક્ષે ગયાં સંચરીરે—ઓધા૦
 કીર્તન ભકિત તે શુકલએ આચરીરે,
 બહુ કીર્તી પુરાણે માહો વિસતરીરે—ઓધા૦
 ભકિત સ્મરણ પ્રલાદલએ આહરીરે,
 પ્રણુ પ્રગટયાં છે સ્થંભ ફેાડી કરીરે—ઓધા૦
 માત લક્ષ્મી પદ સેવન ભકિત કરીરે,
 તેથી અરધંગના હશિની ઠરીરે—ઓધા૦
 દાશ ભકિત હનુમાન એ આહરીરે,
 સખા ભકિત ભાવે અરણુને કરીરે—ઓધા૦
 ભકિત પુજન તે રાય પૃથુએ કરીરે,
 ભકિત વંદન અકુરલએ આચરીરે—ઓધા૦
 મળીરાબાએ અરપણુ સર્વે કર્યુ રે,
 તેથી ભવભય તેનું હરીએ હરીયુરે—ઓધા૦
 જ્ઞાન ભકિત ગરીયાન છે નવધા થકીરે,
 જોષ્ટરામ બાણું શુર વચને નકીરે—ઓધા૦

૩૬

રાગ—એજ.

સખી પ્રગટયાં શ્રીરામ મને ભાવતારે,
ભણ્યું દુઃખડાનાં દુઃખજો ઉડાવતારે—ટેક.
ગામ અભેધ્યા અનંત આનંદમારે,
જેમ શોભતી નીશા પુનેમ મંદમારે—સખી૦
માસ ચૈતર નવમી અજવાળીએરે,
રામ જનમ્યાં કૌશલ્યા માળીએરે—સખી૦
રાય દશરથે અનેક દાન આપ્યારે,
વિપ્ર ભાટ રંકનાં દુઃખ કાપીયારે—સખી૦
માત કેકૈય કુખેથી ભસ્ત અવતર્યારે,
જાણે ભકિતથી વશ હરીને કર્યારે—સખી૦
શત્રુધન લછમન સુમિત્રા થકીરે,
આરે સુર્ય શશીતાપ ને અગ્નિન કીરે—સખી૦
ઢાલ નોખત નિશાન નાદ ગડગડેરે,
જેટારામ રામ મહીમાંકો કળેરે—સખી૦

૩૭

રાગ—એજ.

સખી પ્રગટયાં શ્રીકૃષ્ણ મને ભાવતારે,
જાણું વર્ષા આનંદની વર્ષાવતારે—સખી૦
ગામ ગોકલનાં લોક હર્ષે ભર્યારે,
રાય નંદજીએ દાનપુણ્ય બહુ કર્યારે—સખી૦
રોહિણી નખત અંધારી રૂડી અષ્ટમારે,
સર્વસ્થાને વધાર્ધ શ્રીકૃષ્ણ જન્મનીરે—સખી૦
ગામ ગોકલનાં લોક આનંદથીરે,
ધરે પ્રેમ કરે વાત હાસ્યમંદથીરે—સખી૦
બાળલીલા શ્રીકૃષ્ણજીએ આચરીરે,
ગોલ ગોલે કીલોલ શબ્દ કરીરે—સખી૦
મોહી ગોપીકા ન્યારી છબી શ્યામનીરે,
આશ પુર ઉર નાથ જેઠાસમનીરે—સખી૦

૩૮

રાગ—એજ.

સખી સ્થમાં બેસીને કાન બાયછેરે,
 તેથી અંતર ઉચ્ચાટ મન થાયછેરે—ટેક.
 બાણ રમસું બહુકાલ કાન સાથમારે,
 હવે કાન કપટી ન આવે હાથમારે—સખી૦
 બેની અકુર કુર કયાંથી આવ્યોરે,
 કહો સૈયર કોણે તે બોલાવ્યોરે—સખી૦
 કાન વાળવા ઉપાય મે બહુ કર્યોરે,
 તોએ કૃષ્ણજી વાટથી ન પાછાં વર્ચોરે—સખી૦
 મારાં મનહાની હામ પુરણ નાથધરે,
 હતી મનની તે હામ મનમાં રહીરે—સખી૦
 દુષ્ટ કંશહાની ખીક મુજને ઘણીરે,
 રખે કરતો તે ઘાત કૃષ્ણ તણીરે—સખી૦
 મારા ઉરમાં ચોટી છખી શ્યામનીરે,
 આશ પુર ઉર નાથ જોષ્ટારામનીરે—સખી૦

૩૯

રાગ—એજ.

વાલા બોરા વીણ્યાછે રૂડી રીતથીરે,
 નીત્ય ચાદગીરી કરૂં પુર્ણ પ્રીતથીરે—ટેક.
 વાલા પાકેળ મધુર વીણી રાખ્યારે,
 મેં તમ શારૂ જીલ થકી આખ્યારે—વાલા૦
 વાલા જુંપડી પવિત્ર પધારી કરોરે,
 બોર આરોગી દુઃખ દાશીનાં હરોરે—વાલા૦
 પ્રીત જોધને સમજી પધાર્યાં રે,
 બોર આખી શીવરીનાં કારજ કર્યાં રે—વાલા૦
 પ્રેમ આધીન છે દેવ મુંદર શ્યામનીરે,
 આશ પુર ઉર નાથ જોષ્ટારામનીરે—વાલા૦

૪૦

રાગ—મનમોહી.

પિતા માત કુટુંબ ધન નારી, નવલે ભવસાગર તારી—ટેક.
 સૌ સ્વાસ્થનાં છે સંગી, ભેદ રથાને થયો છે ઉમંગી,
 અતસંગથી જો વિચારી—પિતાં ૧
 તજ્યો તાત પ્રલાદે જ્યારે, થયા નૃસિંહ ધધિર ત્યારે,
 હુણ્યો હુણ નખેથી વિદારી—પિતાં ૨
 ધ્રુવે માત તજ્યો હરી કાજે, દીધાં દર્શન સુખમાં સજે,
 દીધો પદ અચલ સુખકારી—પિતાં ૩
 તજ્યો કુટુંબ સવલ્ય ભાતે, દીધો અચલ સુખ જગતાતે,
 ભવ જનમ મરણ ભય ટારી—પિતાં ૪
 ધન નાર તજ્યા ભરથરીએ, કર્યો અમર તેહને હરીએ,
 દીધો જ્ઞાન ગુરૂ તનધારી—પિતાં ૫
 જેષ્ઠાસમ તજો જગપ્રીતી, જશે આયુષ્ય ફેકટ વીતી,
 તેથી કર હરી ગુરૂ સંગચારી—પિતાં ૬

૪૧

રાગ—એજ.

પરીબ્રહ્મ પરમ સુખદાઈ, કર ખોજ હૃદય ચીતચાઈ—ટેક.
 દેહ કારણ સુક્ષ્મ સ્થુલે, રહેા મોહી સ્વરૂપ નીજ ભુલે,
 તેથી દેહ અનેક ધરાઈ—પરીં ૧
 મન ચિત્ત બુદ્ધિ અહંકારે, સહુ તુજ સ્વરૂપ ધારે,
 રહેયાં સર્વ વેવાર ચલાઈ—પરીં ૨
 વરી પાંચ કોંશથી ન્યારો, સહુ તુજ સ્વરૂપ સારો,
 અજ અખંડ અમર વરદાઈ—પરીં ૩
 તુજ ભક્ત સ્વપ્ન સુષુપ્તી, ત્રણ સ્થાનક રહેવા ચુકતી,
 તેથી ભીન રહેા તું છપાઈ—પરીં ૪
 દીસે ચૈત્યનની બલીહારી, જેથી જડની સોભા સારી,
 સહુ ચૈત્યનની ચતુરાઈ—પરીં ૫
 જેષ્ઠાસમ ચરાચર વાસી, જેના દર્શનની બહુ પ્યાસી,
 ગુરૂદેવ દીજે બતલાઈ—પરીં ૬

૪૨

૫૬. (રામ લક્ષ્મણ વન સીધાવતાં-એ રાગ.)

નીરકારે આકારજ ઉપજ્યો એ સૈઃ માયાનદીનો છે ખેલ નવીન બનેલ,
નીરંજન એકથી. ૧
થયો આલ પુરૂષ પ્રકૃતિથી, થયો આલથી પવન પ્રચાર બહુ સુખકાર-નીં ૨
થયો પવનથી ઉપજ્યુ પ્રકાશીને વલી તેજ થકી જલસાર ન સંશય લગાર-ની. ૩
થઈ પાણી થકી ધરણી દેવી, તેથી ભૌતિક પિંડપ્રહ્લાંડ વલી નવખંડ-નીં ૪
પંચભુતના સાત્વીક ભાગથી થયા મનબુદ્ધિ ચીત અહંકાર તેમાંછે વિકાર-ની. ૫
પંચભુતનાં રાજસી ભાગથી પંચજ્ઞાન ઈંદ્રીય સંગાથ છે ચૈત્યનનાથ-નીં ૬
પંચભુતનાં તમોશુભ ભાગથી કર્મઈંદ્રીય કર્મનાં સાંચ વિષય વલી પાંચ-ની. ૭
મનકર્મ સંકલપ વિકલપછે બુદ્ધિકર્મ નીશ્ચય નીરધાર ચિંતન ચીતધાર-ની. ૮
કર્મ અહંકારનો અભીમાનછે, એમ તત્વ લેવા બાણી સર્વ નહીં કીજેગર્વ-ની. ૯
જેષ્ટારામ જગત હરીરૂપછે માટે છોડી સહુ ચતુરાઈ ભજે રઘુરાઈ-નીં ૧૦

૪૩

રાગ-એજ.

વિપ્ર વામન વેશધરી વાલે રાખ્યો કાયમ ઈંદ્રનો રાજ રહી સુરલાજ,
સંતો હરીને વહાલા.
ધર્યો નરસિંહરૂપ કૃપાસિંધુ માર્યો દુષ્ટ નખેથી વધારી પ્રલાદ ઉગારી-સંતો.
હરીરામ સ્વરૂપ ધર્યો પ્રીતે, સુર સંત મહંતનાં કષ્ટ કીધા સૌ નષ્ટ-સંતો.
કૃષ્ણરૂપે કીડા કરીને માર્યો, બહુઅધમ કંશાદીક ભુત દાટયો દુઃખ કૃપ-સં.
મચ્છ કચ્છ વરાહ બની વહાલે, કીધાંકામ દેવોનાં અપાર ઉતાર્યો ભુભાર-સં.
શીવ બ્રહ્મા વિષ્ણુરૂપે એકછે, ભીન કીયાથી નામછે, ભીન વલી પરીછીન-સં.
શીવરૂપે સંહારે પ્રીતમ પ્યારો, અજરૂપે ઉપાવે જંબલ વીષ્ણુ પ્રતીપાલ-સં.
જેમ કંચન ઘાટ અનેકથી, ભીન નામ સ્વરૂપ ગણાય, ન લેદજ રાખ-સં.
તેમજ એક અનોપમ બ્રહ્માનાં, સહુ નામને રૂપ વિચાર ન ભીન લગાર-સં.
જેષ્ટારામ શ્રીકૃષ્ણ ગીતાણમાં કહેા પાર્થ પ્રત્યે બ્રહ્મબોધ કરો તેની શોધ-સં.

૪૪

૫૬. (ધનાશ્રીની ઢબ.)

ગોગુનમે ગુલતાન મનવા, ગોગુનમે ગુલતાન-ટેક.

ચૌવનમહ દીનચારકો બનો, વામે કરત કયું ગુમાન-ગોગુનં

બાલપનોકર ખેલ ગમાવ્યો, યૌવનમે મદકામ-ગોગુન૦
ગોગુનમે નીજધામ વિસાર્યો, પાયો ના સુખ વિશ્રામ-ગોગુન૦
સંતવિના કચ્છુ જ્ઞાન ન પાવત, આહત નહી નીજધામ-ગોગુન૦
નીજધર ખીન સખ ચાન સમાના, ભટકત હોત હેરાન-ગોગુન૦
અખ હું ચેત મુરખ મન મેરા, સંત ખતાવત શાન-ગોગુન૦
જ્ઞાનાનંદ ગુરૂ મમ ખ્યારે, સાર અસાર વિચાર જોષ્ટારામ-ગોગુન૦

૪૫

રાગ-એજ.

ગોગુનમેં ગુલતાન, ભયો મન ગોગુનમેં ગુલતાન,
સાર અસાર વિચાર ન સુજત, માને ન શાસ્ત્રકો શાન-ભયો૦
ઉચે કરકર સંત પુકારત, પુટગયો તુજ કાન-ભયો૦
ચેત મુરખ મન દાવ ભયો હયે, ગ્રહે સદા ગુરૂ જ્ઞાન-ભયો૦
લક્ષ ચોરાંશી ભટકત ભટકત, પાયો નહીં વિશ્રામ-ભયો૦
દાવ અમુલ વૃથા ન ગુમાવો, શોધ સુખ સ્વરૂપ સુખધામ-ભયો૦
વિષય વૃક્ષ અંસાર સમજલે, પામે ન સુખકો નામ-ભયો૦
જ્ઞાનાનંદ ગુરૂકે સેવક, વંદત જોષ્ટારામ-ભયો૦

૪૬

રાગ-એજ.

કર નીશીદીન સતસંગ મનુબ, કર નીશદીન સતસંગ-ટેક.
સ્વપ્ન જગત સુખ બાણુરે મુરખ, તામે ધરો ન ઉમંગરે-કર૦
જલતરંગવત લીન પ્રભુસે, સોધરકે ઉછરંગ-કર૦
સમજ તજ પ્રીત જગતકી, કાલ કરેગો ભંગ-કર૦
બાદલીયા સુખ દુઃખકી આવત, જેસે સમુદ્ર તરંગ-કર૦
જોષ્ટારામ કરો સતસંગત, હોવત હરીસે પ્રસંગ-કર૦

૪૭

રાગ-એજ..

સંત ખીન સમશાન બાણો સખી, સંત ખીન સમશાન,
જીન નગરમેં સંત ન હોવે, તાહી ન કીજે સ્થાન-સંત૦
લીક્ષટનકર ઉદર ભરનાં, તાંહીકો પાપ ન બાન-સંત૦
સંતખીનાકે ગામ વસે સોહીં, પાપી પુર્ણ પહેચાન-સંત૦

સોહી સુનાયો ગુરૂ તસિષ્ઠ સમકો, યોગવાસિષ્ઠ પ્રમાન-સંતો
કહેત જેષ્ઠારામ સુનો નર, સંત સંગત સુખ ખાન-સંતો

૪૮

રાગ-એજ.

દોદીન રહેનાં બાન, જગતમેં દોદીન રહેનાં બાન,
સમે સહોદર નંહાંવમતેરે, જાંવગ ઘટમે પ્રાણુ—દોદીન૦
બાલપનેમેં ખેલ ગુમાયો, યૌવનમેં ધનકામ—દોદીન૦
વૃદ્ધપનેમેં જોર જરાકો, બુલગયો નીજલાન—દોદીન૦
પ્રાણુગથે કચ્છુ કામ ન આવે, પાવે ચોરાશીખાન—દોદીન૦
વંદત જેષ્ઠારામ ભજો હરી, દોદીનકે મીજમાન—દોદીન૦

૪૯

ગરમી.

રૂંડે રૂંડે રતન સીતારામનુંરે, રાધે રચામનુંરે—ટેક.
રામ કૃષ્ણ રટણું જન પ્રેમે, પાપ પંથ તજણું જન નેમે,
જેને ઉતમ માન્યું તે નહી કામનુંરે—રૂંડે૦ ૧
પરમાર્થમાં પ્રીત ધરીજે, વ્યવહારે મન વારી લીજે,
પીજે તે અમૃત ગુરૂ જ્ઞાનનુંરે—રૂંડે૦ ૨
સીતાંવરણું સમરણુ કરતાં, ધર્મ પંથમાં પગલો ભરતાં,
હરતાં હોય તે સેવન કરશે દામનુંરે—રૂંડે૦ ૩
પ્રભુ ભજનમાં ખીક ન ધરવી, સંગત શ્રેષ્ઠ સંતની કરવી;
ધરવી ધીરજ કહેણું જેષ્ઠારામનુંરે—રૂંડે૦ ૪

૫૦

રાગ-એજ.

મોહો મોહો મુરખ ઈંદ્ર બાળમારે, ઈંદ્ર બાળમારે ત્રીયા તાળમારે,
હાવલાવ નારી જોખનમાં, લીન થયોછો તનમન ધનમાં;
ખનમાં સૌથી મોટો જગવ્યવાહરમાં—મોહો૦ ૧
બાજીગરની બાજી માનો, સંગ સાધનો કરી ખીછણો,
બાણો જેવી લહેરો જલ અપારમાં—મોહો૦ ૨
લીલા બાળવત્ ઈશ્વરની, રચનાં લીંત તણી ચીતરની,
ધરણી તે નવરણશે, વાક ઉચારમારે—મોહો૦ ૩

કરો ભલે વેવાર વિચારી, કામ કોષ ધર્મને ટારી,
ધારી તેને સાચું આયુષ્ય ગાળમારે—મોહો ૪
જેટારામ ચરાચર વાસી, હરી ભણવા સખ્યો ખાસી,
ફાંસી જમની પાપકરી તું ભાળમારે—મોહો ૫

૫૧

રાગ—એજ.

પામ્યો પામ્યો ઉત્તમ અવતારનેરે, પામ્યો પામ્યો ઉત્તમ અવતારને,
લક્ષ ત્રાશીસહસ્ર નવાણું, નવસેને વલી જન્મ નવાણું;
પામીને આઠ્યો આટાણું, સંભારનેરે—પામ્યો ૧
ફરીગઢ આખો તું આઠ્યો, માંડમાંડ ફરવાળે ફાઠ્યો,
સંત તે સમજાઠ્યો દિલધારનેરે—પામ્યો ૨
નદી તરીને ડુબે સીધતીરે, કેમ થયો તું મુદમતીરે,
ખહાર આવતું ધીરે, પામીશ પારનેરે—પામ્યો ૩
રેન અંધારી માનવ ચુક્યો, કષ્ટ વેઠતાં પંથ ન ચુક્યો,
સુર્ય ઉગતાં ચુક્યો મારગ સારનેરે—પામ્યો ૪
જેટારામ આપને બાણો, કયાંથી આઠ્યો કયાં પલટાણો,
સંતવચન ઉર આણો, છોડ મોહની બળનેરે—પામ્યો ૫

૫૨

રાગ—એજ.

જીતીબાજી મુરખ હાથે હારમારે, જીતીબાજી મુરખ હાથે હારમારે,
કાક તાડીવત નરદેહ આઠ્યો, પુણ્યપ્રતાપે પુરણ ફાઠ્યો;
તથા તે ગુમાઠ્યો વેવારમારે—જીતી ૧
દેવ સરીખા ઇચ્છે જેને, પામ્યો પુણ્યપ્રતાપે તેને,
ખેડો વાપરવા એને પશુ હારમારે—જીતી ૨
નર અવતારે લાવજ લીજે, પ્રેમ થકી હરીનો રથ પીજે,
શાસ્ત્રવાકે વહાલ ધરીજે પ્યારમારે—જીતી ૩
પલપલમાં આયુષ્ય બચછે, ઘટમાં બેસી કાલ ખાયછે,
ચુન થાયછે અવધી નર અવતારમારે—જીતી ૪
આજકાલ કરતાં કરતામાં, વેવારે કરતા કરતામાં,
પરનંદા ઉચારતાં દુઃખજ બળમારે—જીતી ૫

જેપટાસમ કરો શુભ કરણી, લવજળ તરવાની નીશરણી,
સતશાસ્ત્ર ઉચરણી એ વીધારભરિ—છતીં ૬

૫૩

રામ—હરીદાસા હરીદાસા.

સ્વાસેહી સ્વાસે સ્વાસા, હરી હરી લજ મન સ્વાસે સ્વાસા,
હરી અવિનાશી લજલે નિરંતર, મિથ્યા જગતમે એ ભાસા—હરીં-ટેક
દોખત દુનિયા માલ ખજાના, માયા જાળકા ફાંસા—હરીં ૧
માત પિતા મૃત યેન ભાણેબ, સાથે નહિ આવે તેરે માસા—હરીં ૨
અંતસમે એ કામ ન આવે, ઉનકી ના રખે આશા—હરીં ૩
બધર રામકથા નહિ કીરતન, વા બશિયે નહિ ખાસા—હરીં ૪
મનુખ્યા દેહ દેવતાકું દુર્લભ, મિલા જનમ તોયે ખાસા—હરીં ૫
મનુખ્યા દેહ ધરી હરી ન લખેતો, શિરપર જમકો ત્રાસા—હરીં ૬
સ્વાતીકા જળ નામ નારાયણ, પીલે પૈયા ખાસા—હરીં ૭
મારેહી મુખતા હરીકું તું લજલે, કહે નારાયણ સૌંગદાસા—હરીં ૮

૫૪

રઘુપતિ રામ રદેમાં રહેજે—એ રામ.

શ્રી નરહર નામ જપો એક સારરે, જેના નામેથી ઉતરે પાર,
શ્રી નરહર નામ જપો એક સારરે—ટેક.
ગર્ભવાસમાં કર્યો કરારરે, સ્વાસે સ્વાસે લજમું મોરારરે;
તેમાં તમે નાપાળયું લગાર, શ્રી નરહરં ૧
મન રામ નામને તું જાણરે, કરો દયા ધરમ કાંઈ દાનરે;
રાખો રૂદય કમળમાં ધ્યાન, શ્રી નરહરં ૨
પશુફીટી કયો તને નરરે, સ્વાસે સ્વાસે લખે હરી હરરે;
નીકર અવતરશે પાછા ખર, શ્રી નરહરં ૩
જમ થઇને તે આવશે દાણીરે, ગર્ભવાસમાં જે નીજમાનીરે;
ત્યારે નહી રહે આ મુખતું પાણી, શ્રી નરહરં ૪
નામે ગણકાને ગતિ આપીરે, નામે તાર્યા હરીએ ઘણા પાપીરે;
નામે ધરૂને લીધા થાપી, શ્રી નરહરં ૫
મહિમા નામ તણો છે ભારીરે, બજે રૂપિમુનિને પ્રદાયારીરે;
નામે સૌકાને લીધા તારી, શ્રી નરહરં ૬

મનુષ્યાદેહી ના આવે ફરીરે, ભજ યુરપ્રતાપે શ્રીહરીરે;
હાસ નારણસિંહ કહે ખરી, શ્રી નરહર ૭

૫૫

૫૬—રાગ—એન.

હયાનીધી દેવ ચરાચર વાસીરે, મમ હૃદય દીને પ્રકાશી—ટેક.
વાહાલા વાટ સનાતન ઘરનીરે, યુરદેવ મુખાવત વરણીરે;
તેમાં લાગી ન પ્રીત પામરનીરે, હયા ૧
વહાલા વેગમાં ગંગા બચરે, સિંધુ સ્વામીને મળવા અહાયરે,
એમ ઇચ્છુ તમને મળવાયરે, હયા ૨
વાહાલા વાસ હૃદયમાં ફીનેરે, ખુદી મન નિર્મળ કરી દીનેરે;
ભવજલથી ઉગારી લીને, હયા ૩
વાહાલા વાત ન ભાસે જગતનીરે, ઈચ્છા થઈ આપના પદ સતનીરે;
રક્ષાકર હરી શરણાગતની, હયા ૪
વહાલા ઇચ્છુ નહીં મુખ મનમારે, મહે વાધો પ્રભુ મુજ તનમારે;
લય ફીને તમારા શરણમાં, હયા ૫
વાહાલા સ્થુળ સુક્ષ્મ કારણ જેહીરે, મોક્ષ માર્ગમાં વિમ્લે એહીરે;
કર કીરપાનીધી દુરતેહી, હયા ૬
વહાલા વચન તે મુજનો પાળોરે, મોટી મહતા તમારી સંભાળો,
જેષ્ટારામ કહે કષ્ટ ટાળો, હયા ૭

૫૬

પંદર તીથી.

૫૬—રાગ—સખી પડવે તે પંથે આધારે.

પ્રભુ પડવે પ્રલાહ ઉગાર્યોરે, નખ વધારી હરણાકંથ માર્યોરે,
સહુ દેન તણો દુઃખ ટાર્યો, હયાનીધી દેવ સદા મુખદાઈરે. ૧
પ્રભુ બીને બળી પદ આપ્યોરે, લય ઈંદ્ર તણો હરી કાપ્યોરે,
બળીને વર ઉત્તમ આપ્યો, હયાનીધી ૨
પ્રભુ ત્રીને તીરથ સૌ કીધારે, બ્રહ્મજ્ઞાન વચન મુહૂર્ત લીધારે;
તેથી કારજ મુમુક્ષનાં સીધાં, હયાનીધી ૩

પ્રભુ થોથે ચડયા ગજ વારેરે, ગ્રહીચક્રને જુડ સંહાર્યેરે;
બાણી ભકિત ગજેંદ્ર ઉગાર્યેરે, દયાનીધીં ૪

પ્રભુ પાંચમે પાંજ બંધાવીરે, માર્યો રાવણુ ગર્વ હટાવીરે;
સતી સીતાજીને ઘેર લાવી, દયાનીધીં ૫

પ્રભુ છઠ્ઠે છોડાવ્યો અમરીષરે, સુકી ચક્ર સુદર્શન અંતરીક્ષરે;
ગયો શ્રી દુર્વાષાનો દોષરે, દયાનીધીં ૬

પ્રભુ સપ્તમે શાંતી પસારીરે, દુષ્ટ કંશને નાખ્યો સંહારીરે;
જશ ગાય મુનીસુર ભારી, દયાનીધીં ૭

પ્રભુ અષ્ટમે અવતરી કીધારે, બહુ કાર્ય સુરિદ્રનાં સીધારે;
સુખ સંત મહંતને દીધારે, દયાનીધીં ૮

પ્રભુ નવમે અવધમાં અવતરીયારે, સદ્ધર્મ કર્મ અનુસરીયારે;
રામરૂપે ધરા દુઃખ હરીયારે, દયાનીધીં ૯

પ્રભુ દશમે દુર્યોધન મેવારે, પ્રીતે ભાજી વીરુર ઘર ગ્રહેવારે;
વશભક્તિ વીશે પ્રભુ એવારે, દયાનીધીં ૧૦

પ્રભુ એકાદશે ઓઘવનેરે, બ્રહ્મજ્ઞાન કહ્યો મૃદુ વચનેરે;
તેથી પામ્યા બહુ શુભપદને, દયાનીધીં ૧૧

પ્રભુ દ્વાદશે દેવનાં દેવરે, કરતાં શંભુ તણી નીત્ય શેવરે;
અર્ચ્યો નેત્રકમલ તત્ખેવ, દયાનીધીં ૧૨

પ્રભુ તેરથ તટ યમુનાનેરે, સુણ્યો નાદ તે ગોપીએ કાનેરે;
બંશીબાગ રહી મનમાને, દયાનીધીં ૧૩

પ્રભુ ત્રૈદે ચતુરભુજ ધારીરે, કીધાં ભકતોના કારજ ભારીરે;
લીધો ભવભય દુઃખથી ઉગારીરે; દયાનીધીં ૧૪

પ્રભુ પુનમ સરદની રાતેરે, ગોપીસંગ રમ્યા બહુ ખાંતેરે;
પુર્વા લાડલે વીધવીધ ભાંતેરે, દયાનીધીં ૧૫

પ્રભુ પુર્ણ ઉમાશે અનામીરે, જ્યેષ્ઠાસમ તણા દુઃખવામીરે;
ટાલો ભવભય અંતરબાગી, દયાનીધીં ૧૬

૫૭

૫૬—રાગ-ઉપરનો.

જીવ પડવે પડયો મોહ ફેરે, જેથી વેદ પુરાણાદી નદેરે;
 તોપણ મોહી રહ્યો વિષયાનદે, સ્વરૂપ નિજ જાણીએ સતસંગેરે; ૧
 ખીજે ખાવનથી પણ બહારેરે, તારો રૂપ તેતું ન વીચારેરે;
 વ્યર્થ જન્મ ખુએ મુખારેરે, સ્વરૂપ નિજ ૦ ૨
 ત્રીજેતાપ ત્રણેથી તું તાપેરે, અંગેઅંગ દાવાનલ વ્યાપેરે;
 તેથી મસ્તક કાલને આપે, સ્વરૂપ નિજ ૦ ૩
 ચોથે ચેત ચતુર સતસંગેરે, મન રાખ ગુરૂને પ્રસંગેરે;
 સંત અંતર ભક્તિથી રંગે, સ્વરૂપ નિજ ૦ ૪
 પંચમ પંથ મુક્તિને સંચરીએરે, ગુરૂજ્ઞાન અમૃત ઉર ભરીએરે;
 વારંવાર વિચારજ કરીએરે, સ્વરૂપ નિજ ૦ ૫
 છઠે છદ્દવી સંપત્તિ ગ્રહીએરે, શમદમ આદીચીતે લઇએરે;
 મોક્ષ ધ્વિજાદિ સાધન ચહીએ, સ્વરૂપ નિજ ૦ ૬
 સાતે સત્ય દયા દીલ દયારે, રેહેવું નિત્ય જ્ઞાનામૃત આખીરે;
 નિંદા સ્તુતિ રહીએ મન શાંખી, સ્વરૂપ નિજ ૦ ૭
 અષ્ટપુર પ્રાણાદીક જાણીરે, તેથી ભીન સ્વરૂપ પ્રમાણીરે;
 રેહેવું જગતમધે ધીરઆણી, સ્વરૂપ નિજ ૦ ૮
 નવમે નિરમલ મન ચિત્ત કીજેરે, વિન્યા કામથી દાન કરીજેરે;
 નરદેહનો લાવએ લીજે, સ્વરૂપ નિજ ૦ ૯
 દશમે દૈશીક સાથ રહીજેરે, પરદેશીનો સંગત ન કીજેરે,
 સદશાત્મનો સાર ગ્રહીજેરે, સ્વરૂપ નિજ ૦ ૧૦
 એકાદશે અપવાશી બનીજેરે, કામ ક્રોધનો આહાર ન કીજેરે;
 ફલઆહર હરીરસ પીજે, સ્વરૂપ નિજ ૦ ૧૧
 દ્વાદશીએ દક્ષીણા દાન કીજેરે, સાધુ વિપ્રને અહંપદ દીજેરે;
 આશિર્વાદ તે જ્ઞાનનો લીજે, સ્વરૂપ નિજ ૦ ૧૨
 ત્ર્યોદશ તત્ત્વમસીને પીછાનીરે, બનીએ પ્રહાઉપાસક ધ્યાનીરે;
 દ્વૈતાદ્વૈત રહેવું નવમાની, સ્વરૂપ નિજ ૦ ૧૩
 ચતુરદશીએ આતુરી ન કીજેરે, નહી વાદવીવાદ વશીજેરે;
 દુષ્ટ ક્રોધનો ગર્વ તજીજે, સ્વરૂપ નિજ ૦ ૧૪

પંચદશીએ પંચામૃત પીએ, અતિ ભાંતી પ્રીયાનંદ લીએ;
જલસ્થળે હરી નીરખીએ, સ્વરૂપ નિજ ૦ ૧૫
ઉમાવાસે અનુપ અનામીએ, જ્યેષ્ઠારામ તણા દુઃખ વામી;
કીએ વાશ ઉરે મમ સ્વામી, સ્વરૂપ નિજ ૦ ૧૬

૫૮

* શ્રીરામ ચરિત્ર પાઠ.

(પ્રથમ નારદમુનીએ હરી હરી—એ બધાં)

નમીએ શ્રીગુરૂ પદ પાયરે હરી હરી, મોક્ષનો પંથ પડાયરે હરી હરી.
સમરે શ્રી ગણપતદેવરે હરી હરી, વિઘન ટળે તતખેવરે હરી હરી.
સારદમાત હયાલુરે હરી હરી, જીવ્યે વશો કૃપાલુરે હરી હરી.
બ્રહ્માને વિષ્ણુ મહેશરે હરી હરી, સર્વ હરો મમ કલેશરે હરી હરી.
સક્ષેપે રામ કથાયરે હરી હરી, કહેતાં તે કરજો સાહેરે હરી હરી.
માત ઉમયા શીવસાથરે હરી હરી, પુછત બેડી હાથરે હરી હરી.
રામકથા વિસ્તારીરે હરી હરી, સંભળાવો ત્રીપુરાસીરે હરી હરી.
સ્વીકૃલે રઘુરાયરે હરી હરી, રઘુવંશી રામ કહેવાયરે હરી હરી.
જન્મ તે દશરથ ઘેરરે હરી હરી, આનંદ લીલા લહેરરે હરી હરી.
રામચંદ્ર શુભ નામરે હરી હરી, ધન્ય અયોધ્યા ગામરે હરી હરી.
દીનદીન મોટા થાયરે હરી હરી, કરતાં તે ખાળલીલાયરે હરી હરી.
શત્રુઘન ભરથ લછમન સમરે હરી હરી, લણ્યા તે વિદ્યા તમામરે હરી હરી.
રૂપિ વિશ્વામિત્ર સાથરે હરી હરી, લછમનને રઘુનાથરે હરી હરી.
યજ્ઞની કરી પ્રતીપાળરે હરી હરી, આશ્યાં અસુરના કાળરે હરી હરી.
અલ્યાને ઓધારીરે હરી હરી, અસુર માર્યા ભારીરે હરી હરી.
ત્યાંથી જનકપુર ગામરે હરી હરી, ગયાં રૂપિસંગ સમરે હરી હરી.
કર્યો ધનુષ્યનો ભંગરે હરી હરી, પરણ્યાં સીતાને સંગરે હરી હરી.
ત્રણે ખાંધવની સાથરે હરી હરી, પ્રીતે પરણ્યાં રઘુનાથરે હરી હરી.
અવધપુરમાં પધાર્યારે હરી હરી, માતાએ મોતીએ વધાવ્યારે હરી હરી.
સોપવા રાજને પાટરે હરી હરી, તેનો મન ઘડતાં ઘાટરે હરી હરી.
મુહુર્ત શુભ ભેવરાખ્યુંરે હરી હરી, સજતે સરવે સભાખ્યુંરે હરી હરી.
આડો રહ્યો એક દીનરે હરી હરી, વિધીએ નાખ્યું વિઘનરે હરી હરી.

* “ શ્રી લજ્જન-ભૂપણ ” માં પ્રલાદગુની પાઠ બેવી.

રામજી વનમાં જાયરે હરી હરી, ભરતને રાજ સોપાયરે હરી હરી.
 કેકેએ માગ્યું વચનરે હરી હરી, પ્રાણ તજ્યા રાજનરે હરી હરી.
 રામ સીતા લક્ષ્મનરે હરી હરી, ત્રણે સીધાર્યાં વનરે હરી હરી.
 શોક ખડુ વહતાયરે હરી હરી, દુઃખી સહુ પ્રજાયરે હરી હરી.
 ભરતજીએ તપ માડ્યુરે હરી હરી, રાજ શત્રુઘનને આપ્યુરે હરી હરી.
 ત્રણે ચાલ્યા જાયરે હરી હરી, કળપુલ મુળકંઠ ખાયરે હરી હરી.
 પંચવટીમોજરે હરી હરી, મઢી ખનાવી છે ઠારે હરી હરી.
 કંચનમૃગ ત્યાં આવ્યોરે હરી હરી, સીતાજીને મન ભાવ્યારે હરી હરી.
 હણવા મૃગ ગયાં રામરે હરી હરી, રાવણ આવ્યો તે ઠામરે હરી હરી.
 સીતાજીને લઈ ચાલ્યોરે હરી હરી, લંકાગઢમાં આવ્યોરે હરી હરી.
 સુપરણખાનો નાકરે હરી હરી, લક્ષ્મણે કાપ્યો કડાકરે હરી હરી.
 ખરદુશણનો નાશરે હરી હરી, કીધો શ્રીરામે તે વાસરે હરી હરી.
 કરતાં સીતાજીની શોધરે હરી હરી, દેતાં તે કેકને યોધરે હરી હરી.
 સુગ્રીવ વાલી બેઠાતરે હરી હરી, કરતાં તે કલેશ ઉત્પાતરે હરી હરી.
 વાલીનો જાણી અપરાધરે હરી હરી, સુણી સુગ્રીવની દાદરે હરી હરી.
 માર્યો વાલી સતકાજરે હરી હરી, સોંપ્યું સુગ્રીવને રાજરે હરી હરી.
 રામેશ્વરની પ્રતિષ્ઠારે હરી હરી, કરવા વૃધીજન નિષ્ઠારે હરી હરી.
 શોધ કરી રઘુરાયરે હરી હરી, પથરખાંજ બંધાયરે હરી હરી.
 માર્યો તે રાવણ ભુપરે હરી હરી, દાટ્યો અસુર રૂપી કુપરે હરી હરી.
 કેટલાક નરને તાર્યોરે હરી હરી, કેટલાક જનને માર્યોરે હરી હરી.
 દેવોનાં કારજ સાર્યોરે હરી હરી, સીયાજી તેડી સધાર્યોરે હરી હરી.
 વરસ વીન્યાં ચતુરદશરે હરી હરી, પ્રભુજી છે ભકતોને વશરે હરી હરી.
 ભરતની પાણુને અંભારીરે હરી હરી, તર્ત આવ્યાં અવધમોજરીરે હરી હરી.
 રાજ્ય ખીરાજ્યા રામરે હરી હરી, ભકતોની પુરે હામરે હરી હરી.
 સુગ્રીવ અગંઠ હનુમાનરે હરી હરી, સર્વ તે કરતાં પ્રણામરે હરી હરી.
 રામસુત લવરાયરે હરી હરી, તેના હુવાણાં કેવાયરે હરી હરી.
 વંદત જેઠારામરે હરી હરી, ભજવું શિવર નામરે હરી હરી.
 ગાય શીખે કરે પાઠરે હરી હરી, તેની તો વૈકુંઠ વાસરે હરી હરી.
 પાઠકરે જન જેહરે હરી હરી, કળ ન પામે તેહરે હરી હરી.
 શીવ મુખામૃત પાનરે હરી હરી, કીધો ઉમ્યાએ ધરી ધ્યાનરે હરી હરી.
 જેઠારામ કરજોડરે હરી હરી, જ્યે જ્યે. શ્રીરણુછોડરે હરી હરી.

હાહરો.

પાઠ પુરણ પ્રીતે રચી, લાકિતલાવ અનુસાર;
એક રામમય માનજો, નામ રૂપ આકાર.

૫૯

શિવ પંચાક્ષર સ્તોત્ર.

રાગ-ઉપરનો.

કંઠે પેહ્યાં જેણે હારે હરહર, નાગ તણાં નિરધારે હરહર;
અગ્નિ શંશી અને સુરે હરહર, એ ત્રણ જેનાં નુરે હરહર.
ભસ્મીનો લેપન અંગરે હરહર, ઇશ મોટા પીએ ભંગરે હરહર;
નિત્ય નિરંજન શુદ્ધરે હરહર, ડિગંભર મહાખુષ્કરે હરહર.
નકારાત્મક શીવરાયરે હરહર, નમન કરૂં દુઃખ જાયરે હરહર. ૧

અંદન ગંગા નીરે હરહર, ચરચીત આપ શરીરે હરહર,
જય શીવ નંદી સ્વારે હરહર, પ્રથમ વર ત્રીપુરારે હરહર;
મંદાર પુષ્પ પુજાયરે હરહર, કર્તા દેવાદી સદાયરે હરહર,
મકારાત્મક શીવરાયરે હરહર, નમન કરૂં દુઃખ જાયરે હરહર. ૨

જગત કલ્યાણુ આધનરે હરહર, જે કરતા નીશીદીનરે હરહર,
ગૌરી વહન રવી સમરે હરહર, કારક જે હરહમરે હરહર;
દક્ષના યજ્ઞનો ભંગરે હરહર, દાખવી મહતા અનંગરે હરહર;
અમુદ્ર મથનની કાલરે હરહર, કર્યો વિષખાન દયાલરે હરહર;
કંઠ થયો નિલવણુરે હરહર, સદા હું તેહને શણુરે હરહર;
મહા વૃષભને સ્વારે હરહર, કરતા ગમન નિરધારે હરહર;
શકારાત્મક શિવ રાયરે હરહર, નમન કરૂં દુઃખ જાયરે હરહર. ૩

ગૌતમ વશિષ્ઠ અગસ્થરે હરહર, દેવ રૂષિગણુ સરવસ્થરે હરહર;
શેવતાં મૌ જેનો શીશરે હરહર, પુરનગન જગદીશરે હરહર;
અગ્નિ શશિને સુરે હરહર, ત્રણ છે જેના નુરે હરહર;
વકારાત્મક શિવ રાયરે હરહર, નમન કરૂં દુઃખ જાયરે હરહર. ૪

કુખેર ચક્ષુરાજનરે હરહર, જેના અંશે ઉત્પનરે હરહર;
જટાધારી જેનો શીરરે હરહર, છે સનાતન ગંભીરરે હરહર;
દીવ્ય પુરૂષમાં અંદરે હરહર, દેવ મુનીનાં ઈંદ્રરે હરહર;
વશ્વ જેના દશ દીશરે હરહર, સર્વે પ્રજાંડના ઇંદ્રરે હરહર;
ચક્રાસત્ત્વ શીવસાયરે હરહર, નમન કડં દુઃખ અયરે. ૫
શીવ પંચાક્ષર સારરે હરહર, જે પદે નરનારરે હરહર;
તેહનું શીવલોકે વાસરે હરહર, રીજત શ્રીઅવિનાશરે હરહર;
વદત જેષ્ટાસમરે હરહર, રટો સદાશીવ નામરે હરહર. ૬

૬૦

ભજન-રાગ-કવાલી-ગજલ.

કહેછે આત્મા તનને, અમારે ને તમારે શું;
અમે પરપાર તમે ફાશી, અમારે ને તમારે શું;
અમે સુખનાં તમે દુઃખનાં, બને મોટા છે ગુણરાશી;
અમે ચરાચર સદાવાશી, અમારે ને તમારે શું. ૧
અમે ચૈતન્ય તમે જડછો, તમે જઈ સખમાં રલશે;
અમે તો અગમ અવિનાશી, અમારે ને તમારે શું. ૨
તમે વધશે તમે ઘટશે, તમે રડશે તમે મરશે;
અમે અજન્મ અવનાશી, અમારે ને તમારે શું. ૩
તમે વિકાર અમે અવિકાર, સદા અમે જગતના આધાર;
અમે સુખ સત્યના હોશી, અમારે ને તમારે શું. ૪
કહે દેવાનંદ આવાણી, અમારૂં રૂપ નિર્વાણી;
નિબનંદ લેહર રહીલાશી, અમારે ને તમારે શું. ૫

૬૧

રાગ-એજ.

સુણો તમે સાર સંસારી અમારે ને તમારે શું;
અમે ભેગી તમે ભોગી અમારે ને તમારે શું—ટેક.
તમે જગ જાણ્યોછે સાચો કાયાનો કોટ છેકાચો;
તમે પરપંચ માંસચો અમારે ને તમારે શું. ૧
રક્ષા તમે વિષયમાં બાધી સમાધિ કેમ નવસાધી;
તમોને વળગી છે વ્યાધી અમારે ને તમારે શું. ૨

હીવસ ઝેચારની અંદગી કરોને સમની અંદગી;
 અમે પરપાર સરભંગી અમારે ને તમારે શું. ૩
 રહું મન સમમાં રંગી થયા અમે આતમા સંગી;
 થઈ બ્રહ્મ બાન્તિની તંગી અમારે ને તમારે શું. ૪
 વિષયને ઝેર સમભણી નીભનંદ લેરને માણી;
 લીધી વૃત્તિ રૂપમાં તાણી અમારે ને તમારે શું. ૫
 કહે રેવાનંદ આવાણી સમજ દીલ ખોલ તું પ્રાણી;
 લેને હરીનામની લાણી અમારે ને તમારે શું. ૬

૬૨

ભજન-રાગ-ઉપરનો.

પ્રેમીજન પ્રેમને પાલે, પ્રભુ તેના હાથને બલે—ટેક.
 ભુઓ પ્રહ્લાદની પ્રોતી, લીધા હરી હેતથી છુતી;
 હતી જે ભય ગઈ વીતી, ભુઓને સમની રીતી. ૧
 મીરાંને મારવા રણે, દેવાને ઝેરતે ટાણે;
 પ્રીતમમાં ખ્યાર કરી બાણે, તેને કહો કાલ કેમ તાણે. ૨
 મેતો નરસિંહ હતો નાગર, દીધો જેણે હારથઈ હાજર;
 કરે ભાવે ભકિતનો આદર, તરે તે દુઃખનો સાગર. ૩
 પાપીની પાસ પંચાલી, પડી પરપંચમાં હારી;
 અંતરનો પ્રેમ નિહાળી, તુરત દોડયા છે વનમાલી. ૪
 હરી બબે પ્રેમને ગળે, પ્રેમ પરબ્રહ્મને માણે;
 પ્રેમે ખ્યારો આવશે ટાણે, નથી નાથ રીજતા નાણે. ૫
 રેવાનંદ માત મહહાર્યો, ખરે દીલ પ્રેમને પાર્યો;
 ચોરાશિ ફંદને ટાર્યો, દયા કરી દાસને તાર્યો. ૬

૬૩

સદ્ગુરુ સ્તુતિ.

લાવણી.

સ્વામી આએ તુમ શરનં, ગુરુ તુમહો જગતારણુ તરન;
 કરે કૃપા ગુરુ સાયલ દેવા, સ્વામી આએ તુમ શરનં—ટેક.

હયાવાન મુક્તિકે હાતા, વિઘ્ન હરન મંગલ કરનં;
કરુણામય કૃપાકે સાગર, સદા સેવ્ય અસરન સરનં—સ્વામીં ૧
પ્રહ્લવેતા ભરપુર લજ્જનમેં, અખંડ અનુભવ ઉચ્ચરનં;
અગમ અગાધ અગોચર તાંકે, ગુરૂમેશ ગોચર કરનં—સ્વામીં ૨
જન્મધરી જગમેં જીવનપર, આએ આજ કૃપા કરનં;
જાગ્યા ભાગ મિલ્યા ગુરૂ મેશ, મેટનહારજરા મરનં—સ્વામીં ૩
મંગલ ભાલ વિશાલ વદન છળિ, મંગલ ધ્યાન સદ ધરનં;
નિરમલ નેત્ર મુધાકર સરખે, તનકે તાપ સકલ હરનં—સ્વામીં ૪
લગન તુમારી હિરદે લાગી, ચિત મેશ ચહુટા ચરનં;
જનવેશકોં જીગતે રખો, સેવક બાનિ સદા સરનં—સ્વામીં ૫

૬૪

લાવણી બીજી.

અકલ પુરૂષ ગુરૂ અવતારી, જીનકીયા અભય ભવભય ટારી;
પ્રગટ ભયે જગપુરૂષ પુરાતન, અકલ પુરૂષ ગુરૂ અવતારી—ટેક.
અજબ કલા આતમ અનુભવકી, વિવિધિ ભાંતિ ગુરૂ વિસ્તારી;
જીવ અનેક અધમ કલિયુગકે, તિનકોં તરત લિયા તારી—અં ૧
દંડલોક અઝીસમ જાનત, પ્રહ્લલોક સુખ ભયકારી;
ત્રણ સમાન ત્રયલોક સુતાકોં, જીન મનકી મમતા મારી—અં ૨
પરધન પથર સમાન ગિનત ગુરૂ, નાગનિસમ જાનત વારી;
વિષય લોગ વિષવત ભયેજકો, નહિ અપનેં તજસોં યારી—અં ૩
જોસત વચન મૃદુલ મનોહર, લાવન લલિત લગત પ્યારી;
લવલંબન અંબન મલમંબન, વરવિજ્ઞામય દુઃખહારી—અં ૪
કર્મિઆતમ ઉપદેશ કૃપાનિધિ, અપનિ શક્તિ અંતરધારી;
કહે વેશ ગુરૂચરન કમલપર, બહુરિ બહુરી બહુ બલેહારી—અં ૫

૬૫

લાવણી ત્રીજી.

મિલ્યા મોહિ ગુરૂ પ્રહ્લજ્ઞાનિ, જીનકીયા અભય ભવભય ભાની;
ધનધન હમ ધન ભાગ હમારે, મિલ્યા મોહી ગુરૂ પ્રહ્લજ્ઞાની—ટેક.
શુદ્ધ વિચાર જબકીયા સ્વતંતર, તખ ઉગરી અનુભવખાની;
પરમાતમ સતપાર પ્રહ્લકી, પરી સનાતન પહિઆની—મિલ્યાં ૧

તત્ત્વમસી પદ લિયા તપાસી, અર્થ યથાર્થકો બની;
 ઈશ જીવકી તણ ઉપાસી, અસીપદસો એકતા આની—મિથ્યા ૨
 મનકી વૃત્તિ લગી ત્રીનપદમેં, જહા ન પોચત મનબાની;
 જૈસે સલિતા સાગરકે મધ, ઉલટી આપ તહાં અલપાની—મિ ૩
 અખ મન મગન લયો પ્રહસાગર, લોક વેદ નહિ કુલકાની;
 સંશય સકલ મિટયા તનમનકા, હર્ષ શોક નહિ વૃદ્ધહાની—મિ ૪
 સાચી ભગન લગી સતગુરુસેં, છતિ ન રહે તનકી છાની;
 કહે વેરા ગુરુ ચરન કમલપર, સમજ કીયા શિર કુલબાની—મિ ૫

૬૬

લાવણી ચોથી.

હુમકોં નિજ દરશન દીના, ગુરુ અખતો અપનાં કરિલીના;
 કરી કૃપા ગુરુદેવ દયાનિધિ, હુમકો નિજ દરશન દીનો—ટેક.
 દેખી પહાડ બડે પાપનકે, તખ તો મેરા મન ખીના;
 સકલ છુટાય દીયા એક છિનમેં, જનમ જનમ જે કર્મ કીના—હૃં ૧
 જ્ઞાનઅમૃત ગુરુ દિયા દયાકરી, પ્રેમ પિયાલા ભરી પીના;
 જલ્દીમ ખોખા જરામરનકા, છિનમેં રોગ લયા છીનાં—હૃં ૨
 નિરખ્યા વ્યાપક વસ્તુ નિરંતર, અખંડ આત્મ પ્રહ્મચીનાં;
 અખ નમરો મેંજીઆ જુગાજુગ, અખ અપના અનુભ કીના—હૃં ૩
 ખુડ્યા તાલા જાયા ઉજારા, એક અમરપદ લેલીનાં,
 જનવેરા જગફેર ન આવે, કોટી જન્મકા દુઃખ છીના—હૃં ૪

૬૭

ગોપીગીત સમશ્લોકી.

રાગ—લલિત.

મજ સુધન્ય બ્યાં જન્મ આપનો, રહીરમા તહાં સર્વદા પ્રભો,
 પ્રિય સુદર્શ દે કયાં ગયાતમે. જીવન પ્રાણ હે ! શોધિએ અમે.
 સ્ફુટાર્થ—૧ વદની.

૨ શરદ કંજશા નેત્રથી હણી, વરદહે વિના મુલ્યદાસિઓ;
 ૩ વિરહ તાપથી ચીતમાં તમે, સુરતનાથ હે ! મારતાનકાં.
 ૪ વિષજ પાણીને સર્પ રક્ષસો, અનલ મેઘને વિજવાયુથી;
 ૫ વૃષભ વ્યોમને વિશ્વકોપથી, હરધરી વિભો ! ત્રાણનેકરી.
 ૬ નહિ યશોમતિ પુત્ર તું સખે, અખિલ વિશ્વનો સાક્ષી રૂપછો;
 ૭ વિધિ વિનંતીથી વિશ્વ રક્ષવા, ઉદય આપનો વૃષણીવંશમાં.
 ૮ અભય આપના વૃષ્ણિનાં વડા, ચરણ પ્રાર્થીને જન્મમંધથી;
 ૯ કર સરોજહે કાંત કામદા, દૂતરમા કરો મસ્તકે ધરો.
 ૧૦ ત્રજજ નાર્તીહન વીર આપનો, સ્વજન દુઃખહા મંદ હાસ્યતા;
 ૧૧ લજ સખે અમે દાસીઓ છીએ, તવ મુખાળને શ્યામ દર્શદે.
 ૧૨ શરણ ઇચ્છદા પદ્મ ભણજે, વિપદમાં સદા ધ્યેય વિશ્વશં;
 ૧૩ ભુવિસુહા ગજે પાદ પદ્મને, ઉર ધરી વિભો વ્યાધિને હરો.
 ૧૪ શરણ આવતાં પાપ સૌ સમે, પશુપછી જતાં શ્રીનિવાસ બ્યાં;
 ૧૫ હણી નિફળપરે પાદ પદ્મ જે, ધરી ઉર સ્થલે કામને હરો.
 ૧૬ મધુર વાકયથી મોહવર્ધીની, કમલનેત્ર દે વેદવાણીથી;
 ૧૭ શુદ્ધ રહી નહી પ્રહ્લદેવને, અધરપાનની ખ્યાસીઓ અમે.
 ૧૮ તવ કથા અમીતમ જીવની, કવિની વાણી એ પાપનાશિની;
 ૧૯ અવણ મંડલા શાંત રૂપિણી, પરમ પુણ્યવાન્ ગાન જે કરે.

સ્તુતાર્થ—૨ શરદરતુના કમલ. ૩ જંગલમાં. ૪ જેરવાળુ પાણી. ૫ અગ્નિ.

૬ વ્યોમાસુર. ૭ રક્ષા. ૮ સ્તુતિકરનારને. ૯ લક્ષ્મીથી પકડાયલો હાથો. ૧૦

૧૧ ત્રજજનના દુઃખ હરનાર. ૧૨ અભીમાન ઉતારનારી. ૧૩

૧૪ ધ્યાન કરવા યોગ્ય. ૧૫ વિશ્વતું કલ્યાણ કરનાર. ૧૬ મૃત્યુનો સૌભાગ્ય રૂપ.

૧૭ કાલીનાગ. ૧૮ અમૃત. ૧૯ પરમપુણ્ય ભોગ્યવનાર.

મૃદુલ હાસ્યને પ્રેમ વિક્ષણે, પ્રિય વિહારને ધ્યાન મંગલો; ^{૨૦ ૨૧}

હૃદય લેહતા ગુપ્ત વાક્યહે, કુહક કામ ન ક્ષોભતા કરો. ^{૨૨}
પશુ ચશવવા ભવછો વને, મૃદુલ પાદથી નાથજી તમે; ^{૨૩ ૨૪}

શિલ તૃણાંકુરો લાગતા પમે, વિકતતા મને કાંત આય છે.
અલકનીલને ધુળથી ભર્યો, વદત આપનો વાદળા સમો;
મજ પધારતા સાંજને સમે, નિરખી હે સમે કામ વ્યાપતો.
રતિ વધારતા શોકને હરે, સુરલી વેણુનાં મીષ્ટચુંબનો;
ભુલવ તું સમે અન્ય રાગ બે, અધરની સુધા માત્ર અપર્તે. ^{૨૫}

દિવસનો જતાં જંગલે પ્રભુ, યુગસમી તુટી આપના ગિના; ^{૨૬ ૨૭}

અલક સુકત શ્રી વકતૃભાણીતા, જડ વિરચિએ પાપણો કર્યો; ^{૨૮}

પતિસુતાદિકો ત્યાગીને પ્રભો, શરણુ આપનાં ચણુમાં પડી. ^{૨૯}

સરસ ગીતથી મોહ પામતી, કપટી કાંતબે નારીને નિરી; ^{૩૦}

વચન ગુપ્તથી કામ ઉદ્ભવે, મુખ સહાસ્યને દૃક્ વિલાસતા. ^{૩૧ ૩૨}

ઉર વિશાલ જ્યાં વાસ લક્ષ્મીનો, હરધડી સ્પુરે મુગ્ધ માનસે; ^{૩૩}

મજ વિલાલીનાં કષ્ટને હરો, સ્વજન દુઃખહન વિશ્વકામ છે. ^{૩૪}

તજી કઠોરતા વીર ! આપજો, હૃદયતાપ હા દિવ્ય ઔષધી; ^{૩૫ ૩૬}

જે પાદપંકજ સુકોમલછે તમારા, ધારી કઠોર કુચથા ઉસભીત પ્યારા;
તેથીહરો મનમહિં નહીં કેવલથાછે, હે પ્રાણનાથ ! ભમએજ થતો અમોને.

શુકદેવ.

સ્કુલર્થ-૨૦ પ્રેમની નજર. ૨૧ ધ્યાન કરવાથી મંગલરૂપ. ૨૨ મનનો ખડ-
બડાટ. ૨૩ કાકરાને ઘાસનાં અંકુરો. ૨૪ વ્યાકુલતા. ૨૫ ચપટીમાત્રનો વખત.
૨૬ મુખપ્રભા. ૨૭ બ્રહ્મા. ૨૮ પગમાં. ૨૯ રાત્રનો. ૩૦ દ્રષ્ટિનો વિલાસ. ૩૧ ધડીધડી
ફરતાં. ૩૨ મોહીત મનમાં. ૩૩ જગતના કલ્યાણરૂપ. ૩૪ હૃદયતાપને હરનારી.
૩૫ ક્રોધર સ્તનપર ધારણકરી. ૩૬ ભમખીત.

વેણુગીત સમશ્લોકી.

એછે મહા હલ સખી દ્રગધારીઓનો, આવા પ્રજ્ઞેશમુતના મુખ દર્શનથી;
 સાથે સખી વિહરતાં વનગોચરોવે, વેણુનિ નાદ કરી પ્રેમ કટાક્ષપાન.
 આમ પ્રવાહ શિખિ પિચ્છ પ્રસ્તૂન ગુચ્છ, ધારી ગલે કમલ ઉત્પલ માલસ્વચ્છ
 શોભે વિચિત્ર છખી ગોપ સમાજમાંહી, બાણે પ્રવીણ નટરંગ થલીગ બાવે.
 બહેનો જુઓ તપવિધાનજ અંસરીના, દામોદરધર સુધા અમ ગોપીઓનો;
 પ્રીતી નિશંક થઈ શેષ રસાધિકારી આર્યોની જેમ તરૂઓ દ્રગ અશ્રુ મુકે.
 પામી સુકીર્તી તુલસીવનથી મહીઆ, શોભા મળી પ્રભુ તણાં પદચિન્હથીજે,
 નાચે મયુર મુરલી સુરલીન મત્ત, તે જોઈ અદ્રિતટ જીવ બધા પ્રમત્ત.
 છે ધન્ય આ મૃગતણી પણુ ભોળી નારી, જોતી છખી કૃષ્ણ તણી રૂપાળી;
 વંશી વિનાદ સુણીને સહ કૃષ્ણ સારો, પૂજા કરે પ્રણય પુરીત દ્રકપસારી.
 નારી મનોહર વપુ નિરખી સખી ! જો વંશી ધ્વનિ મધુરતા શ્રવણે ધરીને;
 દેવાંગના વિકલ કામ થકી વિમાને, અંબાલડેથી કુસુમોની વિબંધ છુટે.
 શ્રીકૃષ્ણ વેણુ રવથી સખી ! ગાય આજે, પીયુષપાન કરતી કરી કાન ઉંચાં;
 આવાછડા પણુ ધરે સ્તનગ્રાસ મોઢે, ઉભા રહી નિરખતા હરિબાળ્ય નેત્રે.

સ્ફુટાર્થ-૧ નેત્રધારી. ૨ વંદ્યુત. ૩ નાદ. ૪ પરવાણા. ૫ મોરપિછી. ૬ કુસોના
 મુખજો. ૭ કમલની એકજાત. ૮ રંગભૂમી. ૯ શ્રીકૃષ્ણનો અધરામૃત. ૧૦ બાકી વધેલા
 રસની અધિકારીણી. ૧૧ વક્ષો. ૧૨ વૃંદાવન. ૧૩ હસ્થોસહિત. ૧૪ નમ્રતા ભરી દ્રષ્ટિ.
 ૧૫ દેવપત્નિઓ. ૧૬ કટીભાગની કસ. ૧૭ વંશીનાદ. ૧૮ અમૃતપાન. ૧૯ સ્તન અને
 પથગ્રાસ. ૨૦ આંશુ ભરેલા નેત્રથી.

૬૯

પંખી ગણોજ મુનિઓ વનમાં વસેછે, બેઠા અનેકતરૂણા પ્રવાહનાં જે;
 બેઠાં મુકુંદ મુખને મુરલી સુણીને, ધારી સુમૈન દ્રગમીલિત થૈ રહ્યા છે.
 બંસીધ્વની સુણી નદીગતી ત્યાપભગ્ના, આવર્ત સુચિત મનોભવમાં નિમગ્ના
 લૈને તરંગ ભુજશ્રી કમલોપહારો, ધારે ધરી હરિ તણા પદ પંકજેમાં.
 ગો ગોપ સમ સહ શ્યામ વગાડી વેણું, જોતાં ઘનો હરિ બહુ તડકે તપેલા;
 ધારી સપ્રેમ તનનું કરી આતપત્ર, વપવિતા પ્રસૂનમાની હરિ સ્વમિત્ર.
 શ્રીકૃષ્ણ રકતપદ ગોપ વધુસ્તનેથી, તેરકતતા ઘાસ પરે પદથી છવાઈ;
 તેને સ્તને, મુખપરે શબરી લગાડે, છે ધન્ય તે સ્મરરૂબ તપને નિવારિ.
 છે બહેન ! આ ગિરિબરે હરિદાસ શ્રેષ્ઠ, જે રામકૃષ્ણ ચરણે ધરતો પ્રભોદ;
 ગો ગોપયુક્ત હરિને હિય હર્ષી સેવે, પાનીય કંદ ફલ મુલ સપ્રેમ દેતો.
 રકંધે ધરી રસડીને રમી મસ્તક છે, ગો ગોપ સાથ રમતાં મુસપ્ત સાથે;
 રોમાંગ પ્રજ્ઞ જડ ચેતન ભાવ છોડી, ચિત્રોસમાં જગતના ચલણવલારો.

૭૦

રાગ-મરશીઆ.

જુડી જંજડે ફસાયકાં ભાઈરે (૨)
 લાડી વાડી ગાડી ઘોડે મોજ મજાએ,
 આઠપોરમાં એક ઘડીપણુ તુજથી હરી નવલખતય;
 પ્રભુને હાલ લણલેણ, નહી નહી કાલ ભજશું—જુડી ૦ ૧

સ્ફુટાર્થ—૧ પરવાણાનાં ઝાડની શાખાઓ ઉપર. ૨ મૌનવ્રત અને નેત્રમંધ. ૩ મનનાં સંકલ્પ વિકલ્પ જેવા પરિવ્રમ યાને ભમરી. ૪ કમલરૂપ બેટો. ૫ ચરણ કમલમાં. ૬ વાદળા. ૭ છત્ર. ૮ દુર્ગમ ગોપીઓનાં સ્તનપર લાગેલો કુંકમ. ૧૦ બીલણુ. ૧૧ કામદેવ જનિત તાપ. ૧૨ આનંદ. ૧૩ હૃદયમાં. ૧૪ ઝરણાં. ૧૫ મોયડી. ૧૬ નું ગણું ૧૭ રોમાવલી.

વૃદ્ધપણે ધમિરને ભજવા એવા તુજ વિચાર,
 પાવપલકકા નહીં ભરેંશા કાં જીલે જેમાર;
 પ્રભુને હાલ ભલેલે, નહીં નહીં કાલ ભજશું—જુડીં ૨
 ઘરને આંગણે ગંગાજી પ્રગટયા કાંસીદને છેટો જામ,
 શ્વાન સુકરનાં દેહ ધરી પછી ઘરઘર ગોથા ખાય;
 ગુરૂને હાલ ભલેલે, નહીં નહીં કાલ ભજશું—જુડીં ૩
 હરખ શોકની નદીઓ મોટી તેમાં જાએ તણાણો,
 પ્રભુનો ભજન નહીં કરે તો ઘણે દુઃખે ઘેરાણો;
 ગુરૂને હાલ ભલેલે, નહીં નહીં કાલ ભજશું—જુડીં ૪
 આમ્મ સસરો સગા સમંધી સ્વાર્થ સેવા કરતો,
 પ્રભુનો ભજન નહીં કરે તો ચોરાસીમા પડતો;
 ગુરૂને હાલ ભલેલે, નહીં નહીં કાલ ભજશું—જુડીં ૫
 પરનારી વીખકી છુરી મત લગાવે મન,
 રાવજી જેશે ચલેગયે શો પરનારીકે સંગ;
 ગુરૂને હાલ ભલેલે, નહીં નહીં કાલ ભજશું—જુડીં ૬
 દુન્યાદારી ખડે દીવાની ધર્મ તેરો આવે,
 જીતે ખાય કારજી મુવે નરકમે લેખવે;
 પ્રભુને હાલ ભલેલે, નહીં નહીં કાલ ભજશું—જુડીં ૭
 મસ્તાનો ધર્મ ફરે મુલકમાં ભજે નહીં ભગવાન,
 કાલ જપાટા જખી લગેગા ચલો જઈ મશાન;
 પ્રભુને હાલ ભલેલે, નહીં નહીં કાલ ભજશું—જુડીં ૮
 ગુરૂ પ્રતાપે કહે ગોરખો સાંભળ ચેલા ખાત,
 રાવજી સરખે ચલેગમે હુતે છત્રપતીરાજ;
 પ્રભુને હાલ ભલેલે, નહીં નહીં કાલ ભજશું—જુડીં ૯

૭૧

ભજન.

ગઢપણુ મારે નથી જોઈતો અધ્યા જીવડા (૨)
 હાથમાં છે લાકડી, ને પગમાં છે ચાકડી, શરરીયમુ શાવ ખોખુરે—દોઢ.
 ઓઢવી પડે ઢાંખરી, ને પીવી પડે રાખડી,
 ઢાંત વિનાનું મોંદુ ખોખુરે—ગઢ ૧

સુવા તુટલ ખાટલી, શુકવા પુટલ માટલી,
ખાંસી ના આવે તો ખાંઈ બેકુરે—ગદ૦ ૨
કેડ રહ્યાને ધુડા રહ્યા બાપણ; કાયા કંપને ડગે ડોકુરે—ગદ૦ ૩
આંખ નાકમાંથી નીરંજરેછે, આંખે દેખુ હુંતો ઓધુરે—ગદ૦ ૪
વવડું વડેછે પીટયો મરતો નથી દોશલો, મરેતો ધર થાય ઓધુરે—ગદ૦ ૫
વલભ કહેછે મોત આંચું હવે હુકડું, પ્રણતું નામ નિત લેતુરે—ગદ૦ ૬

૭૨

ભજન-રાગ-એજ.

ગદપણમાં ગોવિંદ ગાશું ગુરજાજ, ગદપણમાં ગોવિંદ ગાશું;
હાલ કામમાં નથી નવરા તું—ગુરૂં ૧
હારે સાઠ લાખની સુડીને શું કરીએ, કરોઠ લાખ ત્રીએરીમાં ભરીએ;
હારે પછી ભક્તિ તમારી કરીએ—ગુરૂં ૨
હારે અમે બાંધશું બારણે માળા, પછે થાશું હજાર મીલવાલા;
પછે સુખેથી ફેરશું માલા—ગુરૂં ૩
હારે સાઠ વરશની ઉંનર થઈ મારી, હારે મારે પરજીવી છે નૌતમ નારી;
હારે તેમાં ભક્તિ શું કરીએ તમારી—ગુરૂં ૪
હારે એના છોકરાનાં છોકરા થાશે, તે તોખોરામા બેસીને રમશે;
હારે પછી ધીલને થાંતી વરશે—ગુરૂં ૫
હારે રાંડ કર્મે મલી કલ્યાણી, હારે નીત કારણ ફાળેછે ભમરાણી;
હારે તેતો આંખમાં ન આવે તમારી—ગુરૂં ૬
હારે અમે અમેરીકા આફ્રીકા બશું, આસ્ટેલીઆનું સોનું સંગ્રહશું;
હારે પછી ભક્તિ તમારી કરશું—ગુરૂં ૭
મોટો દીકરો વિલાત ગયો છે, નાનુ દીકરો જીગારી થયો છે;
હારે એવો ધમરાડ મોટો મર્યો છે—ગુરૂં ૮
હારે એમ કરતાં તે મરકી આવી, મરકી આવીને શેઠ ગયાં ચાલી;
હારે અને પાછડ તે રૂવે બાઈ—ગુરૂં ૯
હારે ગુરૂ કહે મુરખ મનમારૂં, એમા નથી ઉગરનાનું બારૂં—ગુરૂં ૧૦

૭૩

પદ—(કંથળીન રહેત એકલી મોરી જન—એ કવ.)

અહો મન ભાવ ધરીને ભજરામ, તજ મન મોહમદાદીક કામ—ટેક.
 દીલ ખીચ દેખો દેવ હૈં, સખ દેવનકો દેવ;
 દર્શન કરો નર પ્રેમસે, શુરૂખ પાવો ભેદ—અહોં ૧
 આશપાશ અવીનાશ હૈં, પુરણ સ્વયં પ્રકાશ;
 દીલ દરીઆમે ખોજકે, તજના દેહ અધ્યાસ—અહોં ૨
 ડોલત દશરથ પારને, યોલત ઘટઘટ રામ;
 સકલ પસારા તાંહીંકા, સખસેં ન્યારો જાન—અહોં ૩
 ગર્વ કીયેં દુઃખ ઉપજે, ગર્વ કીએ સુખ જાધ;
 ગર્વ કીએ કોપત હરી, ગર્વ પાપ ઉપાય—અહોં ૪
 જ્યોરામ રટો હરી, મીટે જન્મકો ત્રાશ;
 મોહ મીટે માયા મીટે, પુરણ હોવત આશ—અહોં ૫

૭૪

પદ—(જનન કીયો સતસંગ—એ રાગ.)

સજજ ખીના ગમ પાવત નાંહીં, કળ હુંનકો નરનાર;
 જલત સદા દુઃખ દાવાનલમેં (૨) વાંકો ન પાવત પાર—સ૦—ટેક.
 કામ કોધ મદ લોભ વિષયમેં, જમત સદાયે ગમારે;
 અખહું ન ચેત્યો ઘેન ગર્વમેં (૨) જલત આયુ સંભારે—સ૦
 ધર્મ કર્મકી ખાત ન રૂચે, કરત યોગુનમેં ખ્યારે;
 પુન પુન ચક્ર ચોરાશી પાવત (૨) વાંકો ન કરત વિચારે—સ૦
 નિજમન માન્યા કામ કરત નિત, નિંદ્રા મૈથુન આહારે;
 ચે ગુનમેં પશુ અધીક હયે (૨) શોન મનુષ્ય અધિકારે—સ૦
 શીળ સતોષ સદા સુખદાઈ, વાંકો મદ તત્કારે;
 જનમેં તુજકો લાભ મીલેગો (૨) ટળત કષ્ટ જંગલારે—સ૦
 શુરૂ જ્ઞાનાનંદ સેવક જ્યોરામ જ્ઞાન વિચારે;
 ધન દોલત કચ્છ કામ ન આવે (૨) ખીન જાને સુખકારે—સ૦

૭૫

રાગ—એજ.

ગીરીવર સુંદરશ્યામ સ્વરૂપ પદ પાવત સંત સુજનરે;
 ઉન સંતનકો સંગ કરો જન (૨) પાવત અમૃત જ્ઞાનરે—ટેક.
 જન જ્ઞાને તુજ કષ્ટ વિનાશે, મીઠત અભય નીજ ધામરે;
 જન્મ મરણ ત્રાશ છોડાવત (૨) કરહીં અપનેહીકે સમાનરે—ગી૦
 સંત બડે સુખકાર જગતમે, વિષમે અમૃત માનરે;
 શ્યામ ભુજંગ વીકાર જગતસુખ (૨) કર અમૃત સુખપાનરે—ગી૦
 જીવ શીવમે કુછું ભેદ ન માનો, ભૂષણ હેમ સમાનરે;
 જેસે નવચ બીન તંતુમે (૨) તેસે શીવ જીવ જાનરે—ગી૦
 વામે દ્રેશ કરે મન કીસસે, સખ ઘટ એક પીછાનરે;
 ખીન જ્ઞાન ન પાવત કુંચીકા (૨) બતાવત સદગુરુ જ્ઞાનરે—ગી૦
 જ્ઞાનાનંદ શુરૂકે પદ સેવન વંદત જેષ્ટાશમરે;
 જલસ્થલ શ્યામ સમાન્ય રૂપ હયે, ધરમન ઉન્હો ધ્યાનરે—ગી૦

૭૬

રાગ—એજ.

કર્મકો પાત્ર અંકાર સમજ મન, કર્મકો પાત્ર અહંકારરે;
 ખીન બીચારતે સીદ ભયો હૈ (૨) જેસે સખ સંસારરે—ટેક.
 ગુરૂબોધ વિચાર કરત, તબ ભાસત પ્રહ્લાકારરે;
 મેલેશ ન રેહેવે (૨) ટલત જમન તત્કાળરે—કર્મ૦ ૧
 પુન પુન હેતુ જન્મ મરણકો, અહંપદ હયે નીરધારરે;
 વાંકો તજહે તુચ્છ કરકે મન (૨) તો પાવે સુખસારરે—કર્મ૦ ૨
 નિજપદકો અહંકાર દબાવત, સ્વાધીન બુધીનારરે;
 રાણીસંગ રમત હય ચારી (૨) રાયકો દીનો વિકારરે—કર્મ૦ ૩
 રાજકાજ અહંકાર ચલાવત, કરત કર્મ દુઃખકારરે;
 વાંકો ફલ દુઃખ ભુપત પાવે (૨) લક્ષ ચોરાશી ભારરે—કર્મ૦ ૪
 અબહુ ન ચેત્યો ઘેન ગર્વમે, ભુલગયોની દ્વારરે;
 જેષ્ટાશમ તું ચેત સખેરો (૨) અબહુ પ્રાંત સંભારરે—કર્મ૦ ૫

બારમાશી.

(સાસરીએ પધારે મારી કુંચરી-એ ૯૫.)

શોધે સતી પતીને ધરી પુરણ પ્રીતરડીરે, ગ્રહી જ્ઞાન દીવો કરમાયજો;
 દેહપુરે બહુ શોધ ચલાવી નાથનીરે, બહુ શોક કરે પસ્તાયજો-શોધે ૦
 કારતકમાં કરણી કરતી સતસંગનીરે, વલી વિધવિધ કરતી વિચારજો;
 શાસ્ત્રવચન વનીતા ઉરમાં નિરધારતીરે, પતીને મલવાનો પ્રચારજો-શો ૧
 માગસરમાસે મહાગુણવાન કર્મ શુભ આચરીરે, નહીં ફલતણી ઉર આશજો;
 નહીં લોપ કરે કદી શાસ્ત્ર તણી મર્યાદનીરે, કરતી શાસ્ત્રનેજ તપાસજો. ૨
 શોધે પોશે પંચતણે પરીવાર નીહાળે નેહથીરે, કરી પંચીકરણ વિચારજો;
 ભ્રમે બહાર દશોદશ તીર્થ તણાં તટ ઉપરેરે, નહી નીરખ્યા ભરધારજો. ૩
 માહામાસે મહા વ્રતધારી ભ્રમે વનમાનનીરે, કરતી ચાંદ્રાણ ઉપવાસજો;
 કેમ મળે પતીઆશ ધરે ઉર સુદરીરે, ક્યારે પુરણ થશે આશજો-શો ૪
 કાગણમાસ જશે કેમ કંથવિના નવ ચૌવનેરે, ખેલું હોળીહું કેની સંગાયજો;
 ક્યારે જઈ રહું ક્યારે મળે મમ કંથડોરે, છતે નાથ થઈ હું અનાથજો. ૫
 ચૈત્રે ચંચલનારી ચિત ચપળ ચિંતાકરેરે, પુન્યા પ્રદ્યા વિષ્ણુ મહેશજો;
 મેળવજો મમનાથ પ્રભુ નિજદાસીનેરે, ટાલો કંથ વિયોગનો કલેશજો. ૬
 વૈશાખે વનીતાબહુ વ્યાકુલ થઈ શુદ્ધ વિસારીરે, સતી પીઉપીઉ કરતી પુકારજો
 એકલડી વનછોડી અહો મમનાથજીરે, ખ્યાસ પ્રાણ તણા આધારજો-શો ૭
 જોઈ જાણી જગતને અસાર વનીતા વેગમારે, ધરતી હૈડામાં વૈરાગ્યજો;
 સર્વ તણ પ્રપંચે અમૃત ગુરૂ વાક્યનોરે, પીએ પ્રીત ધરીને અથાગજો. ૮
 આશાડે અલખેલીનાર ભરી અહંકારનીરે, તણ તર્ત ધીકારી નારજો;
 પ્રેમ પટોરે ધરી અંગ ચીતે બહુ આહતારે, ક્યારે મારો મળે ભરધારજો. ૯
 શ્રાવણ માશે શંકરને આરાધતીરે, પુરો આશ ઉમા ત્રીપુરારજો;
 હવે બહુશ્રમ પામી પતી શોધમારે, હરે શીવ પડો મમવારજો-શોધે ૧૦
 ભાદરવે ભલી પ્રીતથી શંકર ઉચારેરે, વેદશાસ્ત્ર પુરાણે સમાચારજો;
 તત્ત્વ ગુરૂમુખથી સમજાય સદેશો કંથનોરે, ભાવે શોધ કરીને વિચારજો. ૧૧
 આશુએ આવ્યાં ગુરૂ ભાવતારે, દ્રષ્ટેએ દેખાડ્યાં કંથનો પંથજો;
 કામની કંથ જોવા ચાલતાં વેગમારે, ઘુટી ચિદ્વજડની ગાઠજો-શોધે ૧૨

અધીકમાસે અબડાનીજ કંચની કાયમારે, ગઈ તે તર્ત સમાઈ નીરધારને;
સાગર પડતા જેમ નીમક પાણીરૂપ થાયછેરે, તેમ થઈ પતીરૂપ બુધીનારને.
જ્ઞાનહેમારે મનગળીને થયો શુદ્ધ જેહનોરે, તેની બુધી પ્રહ્લામય થાયને;
મનડો દ્રઢ અભ્યાસને વૈરાગથીરે, જેષ્ટારામએ તર્ત છતાયને—શોધે ૧૪

૭૮

રામવિવાહ.

(નાથ કેસે ગજકો બંધ છોડાયો.)

જનકપુરમેં ઘરઘર હોત બધાઈ, જાહીં પરનત સીયા રઘુરાઈ—ટેક.
માત કૌસલયા કેકે સુમિત્રા, મંગલ હસહસ ગાઈ;
નૃપ દશરથ ઉર આનંદ ઉપનો દેખ રહ્યો હરખાઈ—જ ૧
મંગલ પ્રથમેં સુદાન કંચનકો, હેત જનક સુખપાઈ;
દ્વિતિએ મંગલક્ષિતિ દાનસો દેવત, ત્રતીયે તુરંગ ગજગાઈ—જ ૨
ચતુર્થ મંગલ સુકન્ધા.દાન દીનો જનકકી પુણ્ય બડાઈ;
ચાર કુમાર જનકઅહ પરને, ધન દશરથકી કમાઈ—જ ૩
વીવાહ શુન પશુપક્ષી આનંદમય જલથલ શાંતી સવાઈ;
ધન્ય જનૈયા લડો ભાગતાંકો રામસેં પ્રીત લગાઈ—જ ૪
જેષ્ટારામ રઘુપતિ પરને તેં કયોં મોજ ગમાઈ;
રામ લગનકો ન લોચન નીરખ્યો તાંહીંતે આંખ ન પાઈ—જ ૫

૭૯

શિવ વિવાહ.

રાગ—એજ.

ચલોરે મન હીમાપુરમેં બાઈએ, દેખી શીવ વીવાહ સુખપાઈએ—ટેક.
હીમાપુરમેં પરને શીવજી પારવતીવર ખ્યારો;
બેડી બની હેં ઉમા શીવકી, તાંકો સુખ હય ચ્યારો—ચલો ૧
સતી પારતી બાલાવચકી, વૃદ્ધ બયા સીવ લોલા;
પારવતી કર કંકણ ચોહીએ, ચંકરકે કર ગોલા—ચલો ૨
પારવતીકો કંચ બડો હૈ, ઉમાજી હૈ કુમારી;
બડાબડાઈ કબહુ ન ચુકે, પારવતી વૃતધારી—ચલો ૩

બ્રહ્મા વિષ્ણુ જન જોરકે, આખો સંગલે નારી;
જય જયકાર શબ્દ હોત હય, પુષ્પકી વૃષ્ટી ભારી—ચલો ૪
જેષ્ટાશમ ઉમાવર મિલે મોક્ષકી ખારી;
ભવો ભવ શંકર વશે ઉરમાંહી, હેત ચોર્યાશી ટારી—ચલો ૫
હોહરો.

વિવાહ શંકર કોશહી, દેખો જન ચિતગ્યાહી;
બ્રહ્મવિદ્યા અરજાન મિલ, વિવાહ શાંતી ઉપાર્ધ.

૮૦

શ્રી હરીહરની પ્રાર્થના.

મમ સંકટ શંકર સર્વ હરો (૨) મમ અંતર તમ હરી દુર કરો (૨)—ટેક.
ઉમારમણ કરુણા અચન નીલકંઠ ત્રીપુરાર,
રમારમણ સાગર સચન સ્થામ શરીર મુરાર—મમ ૧
શુભધારી ત્રીનયન શિવ, ભાલ શશિ શિર ગંગ;
ચક્ર સુદર્શન કરધરા, જગતપાલન વેદંગ—મમ ૨
આપુતોષ આનંદધન, કંઠ કૃષ્ણધર હાર;
ભકતાધિન હરિ જ્ઞાનધન શાર્ણંગત હીતકાર—મમ ૩
હરહરી ઉર ધરઅજે, મમ શમદમ કીયો મમતાત;
સંધારક જગપાલકદય, હરહરી ભય ઉતપાત—મમ ૪
કૃષ્ણરામ જેષ્ઠા હૃદય, નિશીદીન રહ્યા છપાર્ધ;
શિવ વિષ્ણુ અઘહારી, મમ પ્રજા રહી હરચાર્ધ—મમ ૫

૮૧

રાગ—એન.

ગુરૂ ખીન કોન છોડાવત કાંસી, દુઃખ દાયક લક્ષ ચોરશી—ટેક.
માત ઉદર સ્થલ નર્કકી ભારી, વાકો ભયો મેં નીવાસી—ગુરૂ ૧
અખ કીરખા ગુરૂદેવહી કીજે, ભેટન શ્રી અવીનાશી;
મોક્ષકે મારગ ચલનકે કારન, ખહુત ભયો મેં ખ્યાશી—ગુરૂ ૨
જેસે યાજ્ઞવલ્કય મિલકે, ટાલી જનકકી ખ્યાસી;
સજયડ લોગમેં ધાગ ન લાગો સેહેને ભયો મોક્ષવાસી—ગુરૂ ૩
વેદશાસ્ત્રકે વાકય નીમીત, સિંહદય કરત ઉભશી;
ધન્ય સોજન ગુરૂશરને ગયે, દુટન ચક્ર ચોરશી—ગુરૂ ૪

જ્ઞાનાનંદ ગુરૂ મમ પ્યારે, અંતર હીજે પ્રકાશી.

વંદત જેષ્ઠરામ નામી શીર, કષ્ટ હરો અવિનાશી—ગુરૂ ૦ ૫

૮૨

પદ. (સુનો હનુમાન ભુગ્ગ મેરી તુટી—એ રાગ.)

અંસુરી સુની મોહી પ્રજકી લુગાઈ, અંસુરી—ટેક.

અંસુરી સુમોહી પ્રજકી લુગાઈ ઘરઘર કામ ચુકાઈ (રામજી)

ફિરે ખાવરી ભાન ભુલકે એસે મગનમન પ્રીત બઢાઈ—ખં ૦ ૧

વંદાવનમેં રાસ રચ્યો હયેં, આનંદધન ચદુરાઈ;

સર્વ ગોપીયાં દોડદોડકે (૨) કૃષ્ણ સમીપે ચલચલ આઈ—ખં ૦ ૨

સહસ્ર ગોપીમેં એક ચદુવર, અખ મનમેં અકુલાઈ;

તખ હરીને અચરજ ઉપબધો (૨) અકેકી સંગ અપની છખી પ્રગટાઈ—ખં ૦

દેખ દેવ અખ અચરજ પાચે, લીલા બનીં ન બઢઈ;

જેષ્ઠરામ દેવકો દુર્લાભ (૨) એસો સમય અખી પ્રજન્નાર પાઈ—ખં ૦ ૪

૮૩

રાગ—એજ.

વામન દ્વિજ હરિરૂપ બનાયો (૨)—ટેક.

વામન દ્વિજ હરિરૂપ બનાયો, બળીછલ કારણ આયે;

તીનપદ ભૂ હરી ચાચન લાગે, બળી દાનદીજે એસે બચન સુનાયો—વા ૦ ૧

મુન બળીદાન દેનકે કારન, બારી ઉઠક ભરલાયો;

દેન ભયે ઉઠક બલીકરમેં (૨) શુકે કપટ એસો બલીકો જનાયો—વા ૦ ૨

તાંકે બેન નવલી ઉરધારે, પાણી હસ્ત ધરાયો;

ગુરૂમત્સર બની બારીમે પેઠો, તાહીતેં નાર નીકસેં કોન પાચો—વા ૦ ૩

તખ વામન કર દર્ભ સળીધર, બારી ભીત્ર પડાયો;

તાંતે નેન શુકકો પુટો (૨) તખ હોઈ કાનો મૃત બહુત મુચાયો—વા ૦ ૪

ચાંપ પાતલ બલી પ્રભુચરને, નૃપ પાતાલ બનાયો;

જેષ્ઠરામ દ્વાર હરી બગકે, બચન દેહીકે દ્વારે ચાંકીકો બબાયો—વા ૦ ૫

૮૪

રાગ—એજ.

ગજ લીનો તાર હરીને જુડમારી, ગજ (૨)-ટેક.
 ગજ લીનો તાર હરી જુડમારી, છાંડ ગરૂડ ગીરધારી;
 ગજ આયો પાણી પીતનકો (૨) સત્તીતાપયો સો જલપીન-ગજ ૧
 તામે ગજપદ ગ્રહો જુડને ખેચ ગયો દુરભારી;
 મુંઢરહી જળ તલભર જલપર (૨) તળ હરી નામકી દ્વનિરે ઉચારી-ગજ ૨
 હરી નારાયણ વાસુદેવ મમ સહાય કરો ગીરધારી;
 જુડ કપટસેં મોઢે છુડાવો (૨) શરણ ચરન આયો તુમસે મુસારી-ગજ ૩
 ગરૂડગરૂડ લક્ષ્મીવર આયે, છાંડ ગરૂડકી સ્વારી;
 ધરકર ચક્ર સુદરશન માર્યો (૨) જુડવો ભયંકર અતિભારી-ગજ ૪
 આપનો જાન કુખત ગજ તાર્યો, આપડી નાથ પધાર્યો;
 તાકો સુનન ભિસ્તાર ચહેસો પદો શ્રીભાગવદ નરનારી-ગજ ૫
 ભકતાધિન ભુખર સુખદાયક શર્ણાગત હિતકારી;
 જ્યેષ્ઠારામ હામ ચેહી મોરી (૨) વાસ કરો ઉર અહંપદ ટારી-ગજ ૬

૮૫

રાગ—એજ.

ભય નરસિંહ પ્રભુલ સ્થંભ ફેરી, ભય (૨)-ટેક.
 ભય નરસિંહ પ્રભુ સ્થંભ ફેરી, ભકત ઉગારલીઓરી;
 રૂપ ભયંકરકો પ્રગટાયો (૨) નખસેં અસુર હીણ્યાં કંશકો હુન્ધોરી-ભય ૧
 નાશ પ્રલાદ ઉચ્છંગ લીયો હેં, કોષ બહુત ચલ્યોરી;
 તાંકો કોષ પ્રલય અગ્નિસમ (૨) સોહી કોષ દાશ પ્રલાદને હુર્યોરી-ભય ૨
 સુર વિમાન ઘેડકે દેખે જયજયકાર ભયોરી;
 પુખ્તવૃષ્ટિ સુર કરત ભકતપર (૨) ધન્ય પ્રલાદ વશ હરીકો કર્યોરી-ભય ૩
 નાગ પ્રલાદ કહે કરૂણાલય, ધ્યેમે ચિત ચહ્યોરી;
 કહે પ્રલાદ તવ ભકિત ત્યાગી (૨) મૌર ન સુખમોઢે મનમે ચહ્યોરી-ભય ૪
 કછુ એક માગ ભકત વર મોસે, બહુત પ્રસન હોયોરી,
 કહે પ્રલાદ પ્રસનમોએ હોઉ (૨) તળ તાતળકો મોઢે ચોક્ષ દિયોરી-ભય ૫
 કહે નાથ સખડી તુજ કુલસો મોક્ષ લહ્યોરી;
 કયોં ખેટા ગભરાત હૃદયમેં (૨) ધન્ય ચે કુલ તેરો જન્મ ભયોરી-ભય ૬
 કહે પ્રલાદ સુનીએં ઉર ચક્ષુ, ચાચુ ભકિત મેં તારી;
 જ્યેષ્ઠારામ શામ શુન ખેનાં (૨) હુઈ મગન હુઃખ ભવકો હરોરી-ભય ૭

હોહર.

ખર સાકર પ્રીતી નહીં જેસેં ગરૂડ ભૂજંગ;
 પાવક પાણી પ્રીતસમ, નીત્ય પ્રેમે સતસંગ. ૧
 નરભર સતસંગત બીના, જેસેં જળ બીન ખેત;
 અર્ધ બીના ગીરીવર થાડે, સ્વલ્પન બીના કયેં હેત. ૨
 તરવર સરોવર તીરયે વામે અમૃત ફળ થાર;
 સતસંગ મત દીનતા, શોથોપર ઉપકાર. ૩
 કચું જામતે મન ગેશુને, કચું ખીસરે હરનામ;
 હરખીન મુખ પાવત નહીં, વંદત જેષ્ટાચમ. ૪
 અહંપદ જળલગ નાં ગયે, તળલગ પુરસ્કામ;
 પાવન જાડો કઠીન હયે, વંદત જેષ્ટાચમ. ૫
 કર્મપાત્ર અહંકાર હયે, જન્મખીન વીપરીત;
 સો ગુરૂખીન દુટત નહીં, તા ચંદો ગુરૂપ્રીત. ૬
 નાવ બીના સાગર તરે, ક્ષત્રી બીન સંગ્રામ;
 જેસેં દીન સુરજ ખીના, તેસેં ગુરૂ ખીન જ્ઞાન. ૭
 માયા માયા કયા કહો, કયેં કલીયુગકો વાંક;
 અપનો મન આધીન નહીં, વામે ઉલટો આંક. ૮
 મનસે માયા મોહમઠ, મનસે જાય સંસાર;
 જેષ્ટા મન નીજવશ રહેં, મીટત જગત વીકાર. ૯
 શત્રુ પ્રીત સ્ત્રસંગમેં, જગત પ્રીત ઉપસમ;
 જેષ્ટા બાધ કરત નહીં, મોહ લોભ અમીમાન. ૧૦
 ખીતા સ્થોક સદા પડે વાંકો કરે વિચાર;
 જેષ્ટા પામે પરમપદ મોક્ષનકો અધિકાર. ૧૧
 અજાણી જન મોહીકે કરત જાડે કલ્યાંત;
 જેષ્ટા જ્ઞાની સંનજન, કેવ નિજ મુખશાંત. ૧૨
 સમનસેં હેલાય નહીં, પાવકસે ન જલાય;
 જેષ્ટા જલ બીળત નહીં, શમીર શોરવાને જાય. ૧૩

બ્રહ્મા વિષ્ણુ મહેશકે માનત બીન ચીતમાંહી;
 જેણે વાંકો માનલે પામસ્તા મુખ નાંહી. ૧૪
 આગ લગે જળ ધરવિષે, તખડી કુપ જોદાય;
 જેણે સોમાનો વૃથા ચલમેકા જલભય. ૧૫
 જેણે જન્મારો મથા ખીના સંતકે સંગ;
 જેસે મેલે વસ્ત્રકોં કળહું ન લાગતરંગ. ૧૬
 જેણે યોગન આરદીન વામે લીજે લાવ;
 ભવતારન મતસંગ હૈ, લીજે વાંકો નાવ. ૧૭
 દેહાધ્યાસ અહંપદ તણ, ધરો સંતસેં ખ્યાર;
 જેણે જળલગ પ્રાણહય, કરલે પરોપકાર. ૧૮
 જેણે ભોગ ભલો ભલો ભયો, તાવ સીધુકે તીર;
 બાહીર આનો ચત્તસેં હીમતધારો વીર. ૧૯
 જેણાણતે જનસેં કરત સદા મતસંગ;
 શ્રવણ મનન નિજ ધ્યાનસેં હોત અવિદ્યા ભંગ. ૨૦
 જેણે આત્મજ્ઞાનવિષુ ધીક ટોપી ધીક તાજ;
 જેસે નારી નાકવિષુ, જ્યેં સજન વિનલાજ. ૨૧
 શ્રેષ્ઠ સખડીં તેમનુ જતન વાંકો શુભ અધિકાર;
 ધર્મ મોક્ષ અરૂ કામના અર્થ પદારથ ચાર. ૨૨
 જેણે અહે તત્કાલ તું પુરૂષાર્થ શુભ ચાર;
 વામે ઉત્તમ લાલ હયે ખંધે જોડાવન હાર. ૨૩
 શ્રવણ વાક્ય વેદાંતકે કરલે હોન પ્રકાર;
 જેણે અંગી અંગસેં અહે સ્વરૂપ વિચાર. ૨૪
 ભયાનક તખલગે જળલગ તન અહંકાર;
 જેણે જો અહંપદ ટળે, કાલ-કો કયોં ભાર. ૨૫
 જેણે જાનો કર્મ ભય સ્થુલ લીંગકે સાથ;
 ભવ જહાં લોકુખ્ત હયે, તહાંતક કર્મ સંગાથ. ૨૬
 માયાકો ભય તખતક લગે જળલગ હય અજ્ઞાન;
 જેણે સંજ્ઞાને ટળે અહે શુરૂકી સાન. ૨૭

જેટા જાનો ઇશ ભય જખલગ દ્વેતા ભાવ;
 છવશીવ શો એક હયે જ્ઞાન ગુરૂસે પાવ. ૨૮
 જેટા જાનો વેદ ભય વર્ણાશ્રમ અલીમાન;
 મિટતસો વૈરાગ્યસે મિલે સ્વરૂપ પિછાન. ૨૯
 જેટા તહાંલગ દેવભય, જહાંલગ જગમે ખ્યાર;
 ટળે આશ જો જગતકી દેવનકો કથોં ભાર. ૩૦
 ભય લોકનકો તખલમે જખલગ હય નીજદોશ;
 જેટા સોજાને ટળે મીલે પરમ સંતોષ. ૩૧
 જાનો જેટા કર્મફલ હોવત તીન પ્રકાર;
 જાતીભોગ આયુષ્ય સોપાવત સખ સંસાર. ૩૨
 પંચકર્મ ઇંદ્રીય અરૂ પંચમદ્રિયજ્ઞાન;
 અંતકરણ ચાતુરમીલ ચૌદ રત્ન પ્રમાણ. ૩૩
 વાંકો લાલ નરદેહમે જેટા ઐશ ન જાન;
 જો તોડન ચહે ચકકો કર પરમાર્થ કામ. ૩૪
 સ્થીત હરી હયે સર્વમે વાંકે હય સખતન;
 પય ધૃતવત વ્યાપક સદા, શ્રીધર આનંદધન. ૩૫
 સખકો જાનનહાર હયે તાકો જાને ન કોય;
 સત્તા દાતા સર્વકો જેટા જાનો શોયે. ૩૬
 સમદમ શ્રદ્ધા તીસરી, સન્નાધાન ઉપરામ;
 છઠી તિતિક્ષા જાણીયે જીન જીનયા નામ. ૩૭
 પ્રથમ પ્રત્યક્ષ પીછાનીયે દુજો હય અનુમાન;
 શબ્દ પ્રમાન બિચારકે, જાન ચતુર્થ ઉપમાન. ૩૮
 અર્થાપતિ પંચમે ઉપલબ્ધિ પટજાન;
 જેટાસમ વિચારકર, યાતે ઉપજત જ્ઞાન. ૩૯
 ઉર્ધ્વગતી સાત્વિકકી, મધ્યમ રાજગુમાન;
 અધતામસ ગતી જાત હે, ત્રીગુણ રહીત વિજ્ઞાન. ૪૦

શ્રી સત્યનારાયણનો થાળ.

રાગ-ધનાશ્રી.

સત્યનારાયણ દેવ દયાલ, પ્રભુ સત્યનારાયણ દેવ;
દુધનો કંસાન-કર્યો તમ માટે આરોગો સત્યદેવ—દયાળું
સ્વાદીષ્ટ સુંદર મેવા સુધાર્યો બહાલ ધરીને વિવેક—દયાળું
મંડપ રચ્યો સુશોભિત સારો, પુષ્પ સુગંધી મેળ—દયાળું
કલીસુગે તમો સત્ય કહેવાણા, કરોછો કુશળ ક્ષેમ—દયાળું
ભક્તાધીન પ્રભુ આપ કહેવાણાં, ભક્તો કરે નિત્ય સેવ—દયાળું
દયાદાસની એવી વિનતિ, વૃત્ત કહેલુ બહુ સહેલ—દયાળું

૮૮

થાળ.

દશરથ સુત રઘુરાઈ, જમે પ્રભુ દશરથ સુતરાઈરે;
નાકેરે ચરણકમલ ધોવરાવું, જલ ભરી ભરીલાવું—દશરથ ૦ ૧
દુધ દહી ઓર દૂત મધ શાકર, અમૃત પંચ બનાઈ;
લ્યોલ સમા લ્યોલ સમા, સુંદર જલ સુખદાઈ—દશરથ ૦ ૨
પાટ પીતાંબર વચ પેરાવું, પુષ્પકી માલ બનાઈરે;
લ્યોલ સમા લ્યોલ સમા, ચંદન દેહ લગાઈરે—દશરથ ૦ ૩
સર્વ વૃક્ષ રશ્મિ પનાઈ, અગર અગ્નિ જલાઈરે;
લ્યોલ સમા લ્યોલ સમા, સુંદર દીપ જલાઈરે—દશરથ ૦ ૪
ગ્રેવ ગાંઠીઆ ઓર જલેખી, ઘેવર પુડી બનાઈરે;
લ્યોલ સમા લ્યોલ સમા, શ્રીખંડ ઓર મલાઈરે—દશરથ ૦ ૫
આધુ લીંબુ કેરી કવરીઆં, ભરમર અતી સુખદાઈરે;
લ્યોલ સમા લ્યોલ સમા, ગંગાજલ સુખદાઈરે—દશરથ ૦ ૬
ચુના કાથા લવંગ સોપારી, પાન એલચી સારીરે;
લ્યોલ સમા લ્યોલ સમા, કાંચેકી ગોરી બનાઈરે—દશરથ ૦ ૭
દયારામ કરજેકી કહતો, મસતક ચરણ નમાઈરે;
હે પ્રભુ હે પ્રભુ દીન દયાળુ, અહિ નિશદીન શુભ આઈરે—દશરથ ૦ ૮

૮૯

થાળ.

મારી પ્રેમ ભાવની છે યારી, મારા પ્રેમપ્રીતની છે યારી;
 અંગીકાર કરે ગીરધારી, ખીર પેડાતે ખુબ બન્યાહે;
 હારે માહે શ્રીફલનીછેરે યારી, હારે માહે શ્રીફલનીછે યારી—અં ૧
 આખડ ખાબખાહે સાકર સારી, હારે માહે સોફ અંજીર સુંગધી—અં ૨
 તુલશીપત્રની આપછે છે યારી, હારે મુખવાશ્યા તે પાન સોપારી—અં ૩
 ભાવની યારી લેને ચીતયારી, હારે દયાસમ કહે વિનતી અમારી—અં ૪

૯૦

પુરુષોત્તમ માસમાં—કચ્છી—સારસ્વતો
 ત્યા હુવાણા વર્ગની સીમંડળ તરફથી
 નદીકીનારે ગાવાતું કચ્છી સ્તોત્ર.

શંખવળે નારાયણ દેવ, હરહર આવા ગમણુ કરે. ૧
 જેણે દુઠેનાઈએ નંદ, ગોકલ ગામ વસે આનંદ. ૨
 ભાવે દશરથ જે નારાયણ, જેજેકાર કરે જગન્નાથ. ૩
 મયડે ઉઘડા પાંડવ આર, આરવેદ આર હોય વણુરાય. ૪
 અઠ્યાશી વણુનાઈ સ્નાન, નવે ઘડે ગંગાજલ ભર્યો. ૫
 અરઘદીઓ તમે કેશવરાય, સુરજ પુરજ પુરણી આય. ૬
 ગંગા જમનાં નાઈએ સ્નાન, એકલડી દયાદેવ કરીશા. ૭
 અંતકાલે હરી સભાદશા, હરજલ હરભણીને ઉડ્યાં. ૮
 બાઈવેણીએ મુતાં, લાળીએ લોએ પાંડવા. ૯
 મામન ઘડને કનસુણને વાણીઆ, જેત્રાંમણુ ગડેઆં. ૧૦

- સેપણરાએ સંચર્યો, જે ત્રીલુવન ઘડયો. ૧૧
 નાએઓ ધોએ પુજેડે મા, એવો લાગો આડતીઓ. ૧૨
 કુટો પાખી ચડયો લેખણ, આએડેમાં જતી સતી. ૧૩
 ઉઠા લોકા ધર્મ કરો, પ્રાદાણ જમાડો. ૧૪
 આચડે મને ઓડખ્યા, મા સ્વર્ગાપુરીમાં વશે પાંડવ. ૧૫
 બાલરે ભેળન ધર્મ જેએ, તેં મુરખ તેનભવન જેએ. ૧૬
 આલર માલર કેઆકરેશો, જંધર મુસકરી ભોજનદશો. ૧૭
 વાંકલ ચડી પશ ભરેશાં, ચાર કોઠા ચાર ધોવાર. ૧૮
 વણ કુંજીએ ઉઘાડીઆં બાર, દરશન કરીઆં શામ ધોવાર. ૧૯
 શામલ સુતી કતીઉંચે, અરબદે ભંડારે બેઠે. ૨૦
 નાઈઆંને નોરાતા નાઈઆં, બારોએ માશ. ૨૧
 નરનાઈઆ તેરો વરનાઈઆં, સભના ઉત્તમ કતીનાઈઆં. ૨૨
 કતી ઉત્તમ પુરૂષોત્તમ નાઈઆં, પુરૂષોત્તમ નાઈઆ દીઆં અન્ન. ૨૩
 પુત્ર લક્ષ્મીજ ભોધન.

૯૧

ઢાળ.

શૌભલી આવો મુંદરી, આપણે ગાઈએ મંગલચારરે;
 કડં કૃષ્ણજીની આરતી, મારે જીવનનું આધારરે.
 રણછોડ સએની આરતી, રઘુનાથજીની આરતી;
 આરતી કરોને જશેઠા માત, અગર દેલાવો શ્રીનાથજીની આરતી.
 સોનાપાશા શોગઠને રૂપાના બાળેડરે;
 હારે રાણી રાધીકા જીતે બાદવસય-રણછોડરાય.
 ડાબે કોરે કેવડો સમ ઘડયો જીવણ ચલાટરે;
 ઘડે કૃષ્ણજીની પાલખી રાધાનું નવશરો હારે-રણછોડ.

કાને કુંડલ જમમએ સમદલ તુળશીનો હારરે;
 એશો ઠાકર સેવીએ બેણે રાખ્યો ધુ પ્રલાદરે-રણુછાડ.
 મનકારે મનકા મનકારે મેવા, મૈડાવલોવે માત જશોદા;
 મૈડાવલોવે ને માખણ મેળે, માખણ ખાએ શ્રીનંદ ગોવડીઓ.
 મન કેરી માટીને તન કેસ નેતસ;
 ઉસરે માટીએ માખણીઆ કેશ.
 ભલેરે મલેઆ મેતા નરસીંહના સ્વામી;
 સદાએ રંગલી ગોપી આનંદ પામી.
 ગંગા કાંઠે ખેતરડારે નમો નાસયણ;
 વાવળે જમણે હાથ હરો હરી વાસુદેવા.
 આવો બેનો બેસો બેનડીયુરે નમો નાસયણ;
 કરીએ કલીયુગડાની વાત હરો હરી વાસુદેવા.
 કલીયુગ કડુવો લીમડારે નમો નાસયણ;
 સીકાં છે સ્વર્ગ ધોવાર, હરો હરી વાસુદેવા.
 ધર્મની શેરી સાંકળીરે નમો નાસયણ;
 આપોછે ધોવારકાનો સંગ, હરો હરી વાસુદેવા.
 ધરમનો બ્રખડો ઉલડધોરે નમો નાસયણ;
 પાપનો ગમેછે પાતાલ હરો હરી વાસુદેવા.
 કૃષ્ણજી બળધીઆ બેડીઆરે નમો નાસયણ;
 રાસડી રણુછાડજીની હાથ હરો હરી વાસુદેવા.
 કૃષ્ણજી કમાડીઆ ઉઘાડેઆરે નમો નાસયણ;
 આબ્યાં છે વૈષ્ણવનો સંગ હરો હરી વાસુદેવા.
 ગાય સ્ત્રીએ સુણે સાંભળેરે નમો નાસયણ;
 તેનો હોય તે વૈકુંઠવાસ હરો હરી વાસુદેવા.

૬૨ રાગ—મૈરવી,

મનીષા મનવશ કરીને, કરમાં લે વરમાલ—ટેક.

અલ, પ્રાણુ, ખનકોશ થકી પર, તું તુજથી પચ્ચાલ. ૧
ખાલ સંગાર સજીને ખાળે, આંતર શુદ્ધ વિશાલ. ૨
પદ સંચાર સંભાળી કરને, ત્યાગી શાલ દુશાલ. ૩
અવસર જાંધે ન તેની મધુરી, કરને તું સંભાલ. ૪
છટ મોહ પ્રમોહની માધુરી, વિકસે છે આકાલ. ૫
શીત સમીર સુગન્ધિત સાથે, વિકસે આપ ક્યાલ. ૬

૬૩ રાગ—એજ,

મનીષા મનવશ કરતું, ત્યાગ આ ક્ષુદ્ર વિચાર—ટેક.

શુદ્ધ શુભ આ તાડું નિરંજન, રૂપ તે ખાક મનાર. ૧
માનસ કૈનિક કામાદિક અરિ, નાશક છે સુવિચાર. ૨
કાંત નથી તુજ તાત નથીએ, નથીએ હિત કરનાર. ૩
સંગ થકી ધૃતિ ભંગ કરે પણ, નથી એ નરકે નાર. ૪
મનને હાસ કરી એની સ્વામિની, થાતું મદ હરનાર. ૫
મુંદરી શોળ સંગાર સજીનિજ, દ્રવ્યથી તું નિહાર. ૬
રત્ન પ્રસૂતા તું તુજ તાતજે, નિકટ વસે અવિકાર. ૭
હીપક ચિદ આભાસ પ્રકાશે, નિરખ તું સર્વાધાર. ૮
દયાળુ તન્મય થઈ ત્યાં કરજે, આત્મ તત્ત્વ વિચાર. ૯

૬૪ કવાલી.

અલૌકિક મિષ્ટ સાગરકે, કિનારેપર ખડા હોતા—ટેક.

ઉસી નિઃસ્રીમ સિન્ધુકી, દિવાલે હૈ રચિ અપને;
લગા અળ આપમેં તપને, નિશિદિન મોહમેં સોતા. ૧
તૃષા શાન્તિ કહાં તનમેં, ભરા દુર્ગંધ જલ મનમેં;
પ્રીત નહિ ઐર સાધનમેં, વિકલ ભવપાર નહિ હોતા. ૨
અચલ શ્રદ્ધા નહિ ભકિત, કહાંસેં પાય વો મુક્તિ;
નહિ હૈ કર્મમેં મુક્તિ, ઉસીસેં જન્મકેં ખોતા. ૩
છેડ મન છુદ્ધિ લે આગે, ચલો જહાં જ્ઞાનધન ભગે;
દયાનિધિ સોમરસ આગે, ભરા સિન્ધુ લગા ખોતા. ૪

આશ્રયદાતાઓની નામની યાદી.

નકલ.	નામ.
૧	જેશી પ્રેમજી જેઠા રેશમવાલા.
૧	કોઠારી મંગારામ જેઠા.
૧	„ કાનજી વેલજી.
૧	„ રામજી ટોપણ.
૧	ઠા. આણંદજી ભાણજી.
૧	જ્ઞાન્ની વેણીશંકર પુરપોતમ.
૧	„ પ્રેમશંકર મણિશંકર.
૧	વ્યાસ પ્રેમજી પ્રાગજી ભટ્ટ.
૧	જેશી રણછોડદાસ વિશનજી.
૧	ઠા. રતનસિંહ પ્રાગજી.
૨	વૈદ્ય કુબેરજી દામોદર સુક્લ,
૧	ઠા. વેલજી માવજી.
૧	„ વીરજી તેજપાર.
૧	„ કાનજી માલજી.
૧	સોની ઢલુ ચાપશી.
૧૦	ઠા. મેગજી પુરપોતમ પુંગણી.
૧	ઠા. પ્રાગજી પુરપોતમ પુંગણી.
૧	„ ખટાડી શીવજી
૧	„ મેગજી ગોકલદાસ
૧	જેશી ગૌવરીશંકર પ્રસોતમ
૧	„ ખટાડી મોનજી
૧	„ જટાશંકર દુંગરસિંહ
૨	શેઠ વિકુલદાસ તુલશીદાસ,
૧	„ કેશવજી નથુ સેલર.
૧	„ મોનજી સુંદરજી.
૧	„ લાલજી દુંગરસિંહ.
૧	„ લવજીભાઈ મેગજી.
૧	„ વિશનજીભાઈ દરમસિ.
૧	„ આણંદજી સુંદરજી.
૧	„ કાલીદાસ પ્રાગજી.
૧	„ પ્રસોતમ સુરજી.

નકલ.	નામ.
૧	„ અરજીજી જોપાલજી.
૧	„ રામજીભાઈ જેરામ.
૧	„ દુંગરસિંહ નાગજી.
૧	„ ધર્મસિંહ ભવાનજી.
૧	„ વિરજી પેરાજી.
૧	„ કલ્યાણજી સુંદરજી.
૧	„ મનજી હીરજી.
૧	„ ગોકલદાસ પ્રધાન
૧	„ રતનસિંહ ખેરાજી
૧	„ માધવજી હરીરામ
૧	„ મોતીરામ વાગજી.
૧	„ ચના સુરજી.
૧	„ કરસનદાસ ધર્મસિંહ
૧	„ કાશીદાસ લાડક
૧૫૧	એક અદસ્ત ભોક્તમાન્યનાં પુન્યાર્થે.
૧	જેશી મયાશંકર દુંગરસિંહ
૧	„ અરજીજી કાનજી.
૧	„ રામજી નારાયણજી.
૧	કોઠારી ચત્રભુજ ટોપણ.
૧	દરજી નથુ હદુ.
૧	ઠા. લખા પ્રસોતમ.
૧	શેઠ પ્રધાન વાગજી.
૧	„ વરદમલ તુલશીદાસ
૧	„ રણછોડ તુલશીદાસ
૧	„ કાનજી સુરજી.
૧	ઠા. ખેરાજી ખટાડી.
૧	જેશી છોટાલાલ મુરજી
૧	„ દેવકરજી દામજી
૧	વ્યાસ વલભજી લાલજી
૧	પં. શ્રીકૃષ્ણજી ગ્યાલજી.
૧	પં. મોતીરામ વેલજી.

આશ્રયકાતાઓની નામની યાદી.

નકલ.	નામ.
૧ પં.	કાનજી સુરજી.
૧ ઠા.	ખીમજી પુંજ.
૧ „	દુંગરસિંહ જીવજી.
૧ „	પ્રધાન લાધા.
૧ „	કાતજી ખેતસી બકત
૧ „	મુરારજી ઉમરશી
૧	કોઠારી દયાડ માધવજી
૧ ઠા.	જાદવજી ખેતસીંહ
૧	પંડયા દેવરામ ધનજી
૧ ઠા.	દુંગરસી ઝોધવજી
૪	જેશી કુચરજી નારાયણજી
૩ „	નરસી ઠાકરશી
૧	માસ્તર ગૌરીશંકર લાલજી
૧ ઠા.	મુરારજી ગોપાલજી
૧	જેશી શીવજી નારાયણજી
૧ „	આતમારામ વેલજી
૧ „	સમજી કાલીદાસ
૧ ઠા.	લીલાખર માધવજી ચંદન
૧ „	સમજી માધવજી ચંદન
૧ „	વિશ્રામ ખટાઉ
૧ „	ભાણજી સમદાશ કૌતક
૧	શેઠ ચત્રજી મુલજી
૧ ઠા.	ચત્રજી વિશ્રામ
૧	શેઠ સમજી મુલજી
૧ ઠા.	દામજી શીવજી
૧	જેશી વાગજી ઇબજી પાલડીવાલા
૧ „	પ્રસોતમ ખટાઉ
૧	શેઠ કલ્યાણજી મુલજી
૧ ઠા.	હંસરાજ ખેતસી
૧	ગ્યાસ પ્રાણશંકર લાધારામ
૧ ઠા.	વીરજી જાદવજી
૧ „	જાદવજી માવજી મેવાવાલા
૧	સોની વલભજી લાધા.

નકલ.	શ્રી મંડળ.
૧	ખીઆબાઈ
૧	નાનબાઈ
૧	મહાબાઈ
૧	પ્રેમાબાઈ
૧	બચુબાઈ
૧	સાકરબાઈ
૧	સાકરબાઈ
૧	મંગાબાઈ
૧	રામાબાઈ
૧	વિદ્યાગૌવરી.
૧	મોગીબાઈ
૧	હીરબાઈ
૧	દેવકાંબાઈ
૧	કલ્યાણબાઈ
૧	માનબાઈ
૧	તુલસાંબાઈ
૧	પુરબાઈ
૧	મુલબાઈ
૧	ચાપાબાઈ
૧	કસ્તુરબાઈ
૧	નાથીબાઈ
૧	ધનબાઈ
૧	પાર્વતીબાઈ
૧	સુંદરબાઈ
૧	વાલબાઈ
૧	મણીબાઈ
૧	ઠાહીબાઈ
૧	બચીબાઈ
૧	અમૃતબાઈ
૧	કારીબાઈ
૧	મમીબાઈ
૧	મરુબાઈ
૧	રાધાબાઈ
૧	જનબાઈ
૧	જીવાંબાઈ
૧	સહમીબાઈ
૧	લીલબાઈ
૧	જનકીબાઈ
૧	ચોથીબાઈ
૧	ગોદાવરીબાઈ

આમમદાતમ્મોની નામની યાદી.

નકલ.	નામ.
૨	કોઠારી કેશવજી માધવજી
૫	શેઠ જોશીભાઈ પ્રાગજી
૧	હા. ખેરાજી વેલજી
૧	કોઠારી પ્રેમજી ચત્રજી
૧	જોશી પીતાંબર ચાપશી
૧	કોઠારી કાનજી મનજી
૨	હા. દોશા હરજી કેનવાણવાલા
૧	જેરામ ઘેલા મુદ્રાવાલા
૧	વિનયજી રામજી
૧	કુંઝરજી દુંગરસીંહ.
૧	ખીમજી શાંમજી પોપટ
૨૫	ભક્ત ખીમજી રવજી
૨૫	એક ગ્રહસ્થ
૧	હા. મોતીરામ દેવચંદ
૧	સુંદરજી મુલજી
૧	વીરજી ખેતસી
૧	વીશનજી રામજી
૧	દુંગરસીંહ કલ્યાણજી
૧	હા. રામજી ભાણુજી
૧	વ્યાસ વીરજી ત્રીકમજી
૧	શેઠ નાનજી મુલજી
૧	હા. નાનજી મુરાજી
૧	વ્યાસ ઉમાશંકર સુરજી
૧	પંડિત દયારામ પ્રેમજી
૧	જોશી માધવજી કોકેડા
૧	રામજી માલજી
૧	દયારામ સુંદરજી

નકલ.	નામ.
૧	વીરજી જોશી
૧	પ્રધાન દામજી
૧	શ્રીવજી રતનશી
૧	કવિ નરભેરામ વિશ્વનજી
૧	જોશી હંશરાજ વિશ્વામ
૧	મેમજી ખેરાજી
૧	શેઠ કરમસી હીરજી
૧	હાકરશી પ્રાગજી
૧	લખમીદાસ ચંદારામજી
૧	ત્રીકમદાસ રતનસિંહ પુંગ
૧	કરમસિંહ ગોપાલજી
૧	કોઠારી રામજી કુંઝરજી
૧	નાડેશ્વરના પુગરી ભાણુજી
૧	પં. કાર્તીતિથ
૧	જયરામ કોકેડા
૧	મહોપાધ્યાય
૧	વ્યાસ વાલજી મુરાજી
૧	વીશનજી કોરજી
૧	ઉમાશંકર લીલાધર
૧	પં. ધર્મસિંહ ખીમજી
૧	ગોવિંદજી લધા
૧	વ્યાસ હીરજી તુલશીદાસ
૧	પંડ્યા હનલાલ ગોપાલજી
૧	વૈદ્ય શાસ્ત્રી મનજી સાલજી
૧	સાલજી ગદવજી
૧	પ્રસોત્તમ ગદવજી
૧	શેઠ હીરજી ગદવજી.

નોંદ—કેટલાક નામોના પત્રા વળાસર ન આવતા હાખલ થઈ શક્યા તરીકે માટે મુસ મળજનોએ દરયુગર કરવી.

પંડિત દયારામ રતનસિંહ શર્મા

સ્થાપિત સં. ૧૯૬૨.

વિદ્યાવર્ધક પુસ્તકાલયના માલેક પંડિત દયારામ રત્નસિંહ તરફથી પ્રગટ થયેલ પુસ્તકોની ટુંક યાદી.

૧ વિવિધબોધ પ્રકાશ (બાર ભાગમાં)	૧-૦-૦
૨ રત્નપ્રબોધ વચનામૃત સહસ્રી	૦-૮-૦
૩ મુળોધ સુધાકર	૧-૦-૦
૪ ચતુર ચિંતામણિ	૧-૦-૦
૫ પતિવ્રતા પારસમણિ	૧-૦-૦
૬ દયાસાગર...	૧-૦-૦
૭ ભજન-ભૂષણ તથા ભક્તિ ભૂષણ (આ. ત્રીજી.)	૧-૪-૦
૮ ભજન મણિ	૧-૮-૦
૯ ભજન—ચંદ્રિકા (આ. ખીજી.)	૧-૦-૦
૧૦ ભજન—સિંધુ	૧-૪-૦
૧૧ શિવ—ભજનાવળી (આ. ૪ થી.)	૧-૦-૦
૧૨ યશ—ચંદ્રિકા	૦-૪-૦
૧૩ આરતિ—સંપ્રદ.	૦-૨-૦
૧૪ ગૌરક્ષા પંચરત્ન	૦-૦-૦
૧૫ સંક્ષેપ સન્ધ્યાયા	૦-૦-૦
૧૬ સ્ત્રીઆ માટે પાઠ પૂજન	૦-૬-૦
૧૭ વેદોત્તમ વિદ્યારણ્ય	૦-૮-૦
૧૮ શુકનશાસ્ત્ર	૧-૦-૦

ઉપરના પુસ્તકોમાંથી જે શિક્ષકમાં ન હશે તે મોકલવામાં આવશે નહીં.

સંપ્રદાઈ કાંઈ અગર રોમ્પ મકવા શિવાય જવાબ મળશે નહીં.

પંડિત દયારામ રત્નસિંહ શર્મા.

વડાદાદી, તુલશીદાસ મુરલિ હાઉસ, નં. ૩ મુળમંડી.

